104E JAARGANG NUMMER 7 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JULI 2004

Liahona

Mijlpaal van een miljoen in Mexico, p. 34

Pionieren in Moldavië, p. 20

Weten wie je bent, p. K2

104E JAARGANG NUMMER 7 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JULI 2004

Liahona

OP DE OMSLAG
Foto Don L. Searle.

OMSLAG VAN DE KINDERVRIEND
Illustratie Steve Kropp.

ZIE 'WETEN WIE JE BENT', p. K2

VOOR DE VOLWASSENEN

2 Boodschap van het Eerste Presidium: wonderen van geloof *President Thomas S. Monson*

8 Het Boek van Mormon in een oogopslag: schema 2 — Alma tot en met Mormon en Moroni

25 Huisbezoekboodschap: voel de liefde van de Heer door gebed

26 Uw kind tegen de invloed van jeugdbendes beschermen *Dennis J. Nordfelt*

30 Beginselen uit het Boek van Mormon: onze wil aan Gods wil onderwerpen *Ouderling Benjamin De Hoyos*

34 Een miljoen in Mexico *Don L. Searle*

44 Ervaringen van heiligen der laatste dagen
Mijn kind verdrinkt! *Hirofumi Nakatsuka*
Identieke tafels *Son Quang Le en Beth Ellis Le*
Zij was mijn antwoord *Dori Wright*

48 Post

VOOR DE JONGEREN

15 Poster: golven maken

16 Alles wel! *Ouderling David B. Haight*

20 Boodschap uit Moldavië *Karl en Sandra Finch*

29 In de minderheid *Paolo Martin N. Macariola*

47 Wist je?

DE KINDERVRIEND: VOOR DE KINDEREN

K2 Luister naar de stem van een profeet: weten wie je bent *President James E. Faust*

K4 Participatieperiode: een bijzondere dag *Sheila E. Wilson*

K6 Uit het leven van president Heber J. Grant: leren zingen

K8 Posterartikel: de tempel is het gezin tot zegen

K10 Moed en een vriendelijk woord *Patricia Reece Roper*

K14 Vriendschap sluiten: Medgine Atus uit Miramar (Florida) *Tiffany E. Lewis*

Juli 2004 104e jaargang Nummer 7
LIAHONA 24987-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Vertaling:
CPB.Vertaalbureau
Heschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette, of per e-mail naar nieuws@liahona.nl.

Abonnementenadministratie:
Klantenservice distributiecentrum Frankfurt
Tel. 00800 32324357
Fax 0049 6172 492860

Abonnementsprijs:
EUR 15,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan. Bij voorkeur bestellen via uw unit. Bij rechtstreeks bestellen uw creditcardnummer vermelden.

Bijdragen:
Stuur manuscripten en vragen aan:
Liahona, Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of per e-mail naar: **cur-liahona-imag@ldschurch.org**

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albaans, Armeens, Bulgaars, Cambodjaans, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Haïtiaans, Hongaars, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Kroatisch, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalleilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samaraans, Samoaans, Singalees, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Tamil, Telugu, Thai, Tongaans, Tsjechisch, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

U kunt de *Liahona* in vele talen terugvinden op het internet onder **www.lds.org.** Klik op "Gospel Library."

For Readers in the United States and Canada:
July 2004 Vol. 104 No. 7. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $16.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah, and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

Ideeën voor de gezinsavond

'Onze wil aan Gods wil onderwerpen', p. 30: bespreek dat wij in onze gevallen, natuurlijke staat verlangens en neigingen hebben om dingen te doen die God mishagen. Vraag hoe we die verleidingen kunnen overwinnen. Laat de gezinsleden inzien dat we die strijd niet alleen kunnen winnen. Om 'geen lust meer [te] hebben om het kwade te doen', moeten we ons bekeren en de Heiland uitnodigen om ons hart te veranderen door de kracht van de verzoening (zie Mosiah 5:2).

'Uw kind tegen de invloed van jeugdbendes beschermen ', p. 26, en ***'In de minderheid',*** p. 29: lees als ouders samen het artikel van Dennis J. Nordfelt en bespreek het. Praat met uw kinderen over hun vrienden. Uit uw liefde voor uw kinderen, en help ze om een getuigenis te ontwikkelen van hun eeuwig potentieel. Getuig dat hun hemelse Vader van ze houdt en dat Hij wil dat ze op een dag bij Hem terugkeren. Als u zich daartoe geïnspireerd voelt, kunt u het verhaal van Paolo Martin N. Macariola vertellen. Beklemtoon de moed die deze jongeman op moest brengen om de juiste groep vrienden te kiezen.

'Alles wel', p. 16: lees over William Clayton en de lofzang die hij 'Alles wel!' noemde. Vraag hoe alles wel kan zijn met iedereen, zelfs al maken we beproevingen en moeilijkheden mee.

'Weten wie je bent', p. K2: president James E. Faust wijst erop dat talenten en prestaties ons niet altijd een goed gevoel over onszelf geven, maar dat goede daden dat wél doen. Vraag de gezinsleden hoe ze zich voelen als ze iets voor een ander doen. Bespreek goede daden die ze voor anderen kunnen doen.

'Moed en een vriendelijk woord', p. K10: lees samen het verhaal van Evan Stephens. Bespreek de invloed die de vriendelijke woorden van president Brigham Young op het leven van Evan hadden. Als u een zangboek van de kerk in huis hebt, laat de kinderen dan kijken of ze lofzangen van Evan Stephens kunnen vinden.

ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

K=*De Kindervriend*
Bekering, 20
Boek van Mormon, 8, 30
Dienstbaarheid, 30, 44, K2
Gebed, 25, 44
Gehoorzaamheid, 16
Geloof, 2, 34
Gezin, 16, 26, K4, K8, K14
Gezinsavond, 1, K8
Goddelijke aard, K2
Handicaps, 2
Huisbezoek, 25
Huisonderwijs, 7
Jeugdbendes, 26, 29
Jeugdwerk, K4
Jezus Christus, 2, 25, 30
Kerkgeschiedenis, 34
Keuzevrijheid, 15, 29
Leiderschap, 47
Liefde, 25
Moed, K10
Muziek, 16, K6, K10
Normen, 29
Onderwerping, 30
Onderwijs, 1
Ouderschap, 26
Pioniers, 16, 20, 47, K10
Schriftstudie, 8
Tempels, 34, 44, K4, K8
Volharding, K6
Voorbeeld, 15
Voorbereiding, K4
Vriendelijkheid, 44, K2, K10
Wereldwijde kerk, 20, 34, K14
Wonderen, 2, 44
Zendingswerk, 44

Wonderen van geloof

PRESIDENT THOMAS S. MONSON
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

Ongeveer vijftig jaar geleden kreeg ik een uitnodiging voor een gesprek met president J. Reuben Clark jr. (1871–1961), raadgever in het Eerste Presidium van de kerk, groot staatsman en vermaard geleerde. Ik was toen werkzaam in de drukkers- en uitgeversbranche. President Clark ontving mij in zijn kantoor en haalde vervolgens een grote stapel met de hand geschreven notities uit zijn oude bureau, die hij grotendeels had gemaakt toen hij vele jaren eerder rechten studeerde. Hij zette vervolgens zijn doel uiteen om een collatie van de evangeliën te schrijven. Dat doel bereikte hij met zijn grote werk *Our Lord of the Gospels*.

In mijn thuisbibliotheek bevindt zich een in leer gebonden exemplaar van deze klassieke verhandeling over het leven van Jezus van Nazaret — met een persoonlijke inscriptie. Toen ik het boek eens doorbladerde, stond ik een tijdje stil bij het hoofdstuk met de titel 'De wonderen van Jezus'. Ik herinner me als de dag van gisteren dat president Clark mij vroeg om hem enkele passages daaruit voor te lezen terwijl hij in zijn grote leren stoel achterover leunde en luisterde. Dat was een dag die ik nooit zal vergeten.

President Clark vroeg mij het verhaal uit Lucas over de melaatse man voor te lezen. Ik las voor:

'En het geschiedde, toen Hij in een van de steden was, zie, daar was een man vol melaatsheid. Toen hij Jezus zag, wierp hij zich op zijn aangezicht en smeekte Hem, zeggende: Here, indien Gij wilt, kunt Gij mij reinigen.

'En Hij strekte de hand uit, raakte hem aan en zeide: Ik wil het, word rein. En terstond verliet hem de melaatsheid' (Lucas 5:12–13).

Hij vroeg mij om verder uit Lucas het verhaal te lezen over de verlamde man en de inventieve manier waarop hij onder de aandacht van de Heer werd gebracht.

'En zie, daar kwamen (enige) mannen met een verlamde op een bed, en zij trachtten hem binnen te dragen en hem voor Hem te leggen.

Ik word overspoeld met een gevoel van dankbaarheid tegenover de Heer voor zijn goddelijke interventie om lijden te verlichten, zieken te genezen en doden op te wekken. Ik ben verdrietig bij de gedachte aan de vele mensen die soortgelijke tegenspoed hebben, maar niet weten hoe zij de Meester moeten vinden.

FRANK ADAMS, VERLAMDE MAN WORDT DOOR HET DAK NEERGELATEN NAAR JEZUS

‘En toen zij geen gelegenheid vonden om hem binnen te dragen, vanwege de schare, gingen zij het dak op en lieten hem met zijn bed door de tegels in het midden neder, vlak voor Jezus.

‘En hun geloof ziende, zeide Hij: Mens, uw zonden zijn u vergeven’ (Lucas 5:18–20).

In het bijbelse verhaal volgden spottende opmerkingen van de Farizeeën over de vraag wie het recht had om zonden te vergeven. Jezus legde hen het zwijgen op door te zeggen:

‘Wat overlegt gij in uw harten?

‘Wat is gemakkelijker, te zeggen: Uw zonden zijn u vergeven, of te zeggen: Sta op en wandel?

‘Maar, opdat gij moogt weten, dat de Zoon des mensen macht heeft op aarde zonden te vergeven — zeide Hij tot de verlamde: Tot u zeg Ik, sta op, neem uw bed op en ga naar uw huis.

‘En onmiddellijk stond hij voor hun ogen op, nam hetgeen, waar hij op gelegen had, mede en ging naar zijn huis, God verheerlijkende’ (Lucas 5:22–25).

Toen ik die verhalen uit de Schriften had voorgelezen, haalde president Clark een zakdoek uit zijn zak en veegde de tranen uit zijn ogen. Hij merkte op: ‘Bij het ouder worden, komen de tranen spontaner.’ We namen afscheid en ik liet hem achter in zijn kantoor, alleen met zijn gedachten en zijn tranen.

Als ik denk aan die ervaring met president Clark word ik overspoeld met een gevoel van dankbaarheid tegenover de Heer voor zijn goddelijke interventie om lijden te verlichten, zieken te genezen en doden op te wekken. Maar ik heb verdriet om de velen met soortgelijke kwellingen die niet weten hoe zij de Meester moeten vinden, zijn leringen vernemen, en baat hebben bij zijn macht. Ik herinner me dat president Clark zelf veel verdriet had om de tragische dood van zijn schoonzoon Mervyn S. Bennion, kapitein van het slagschip *West Virginia*, in Pearl Harbor. Die dag was er geen ram in het struikgewas, geen staal om de granaatscherven tegen te houden, en geen wonder om de oorlogswonden te helen. Maar zijn geloof wankelde geen moment en verhoorde gebeden gaven de moed om door te gaan.

Zijn hulp is nabij

Dat geldt nog steeds. Dierbaren worden ziek, ongelukken laten wrede sporen na en de kleine beentjes die eens renden, zijn nu aan een rolstoel gekluisterd. Een moeder en vader die in spanning uitzien naar de komst van een dierbaar kleintje, vernemen soms dat niet alles in orde is met de baby. Een lichaamsdeel dat ontbreekt, blindheid, hersenbeschadigingen, of de term het ‘syndroom van Down’ overvalt de ouders, vervult hen met verdriet en de vraag of er hoop is.

Dit wordt gevolgd door het onvermijdelijke schuldgevoel, de veroordeling van een ondoordachte handeling, en de steeds terugkerende vragen: ‘Waarom gebeurt zoiets in ons gezin?’ ‘Waarom heb ik haar niet thuisgehouden?’ ‘Was hij maar niet naar dat feestje gegaan.’ ‘Hoe kan dit nou gebeuren?’ ‘Waar was God?’ ‘Waarom was er geen beschermengel?’ *Als, waarom, waar, hoe* — die steeds terugkerende vragen — geven ons de omgekomen zoon, het gezonde lichaam, de plannen van de ouders, of de dromen van een tiener niet terug. Zelfmedelijden, vervreemding, of diepe wanhoop bieden niet de benodigde gemoedsrust, geruststelling of hulp. In plaats daarvan moeten we voortgaan, opzien, doorgaan en hemelwaarts stijgen.

Het is absoluut noodzakelijk om in te zien dat wat ons is overkomen, ook anderen is overkomen. Zij hebben zich er doorheen geslagen, en dat moeten wij ook doen. Wij zijn niet alleen. De hulp van onze hemelse Vader is nabij.

Het voorbeeld van Job

Niemand heeft misschien zoveel doorstaan als Job, die beschreven wordt als ‘vroom en oprecht, godvrezend en wijkende van het kwaad’ (Job 1:1). Hij was in alle opzichten welvarend. Maar toen verloor hij letterlijk alles: zijn rijkdom, zijn gezin en zijn gezondheid. Op een gegeven moment suggereerde iemand: ‘Zeg God vaarwel en sterf’ (Job 2:9). Na de ontberingen, zoals maar van weinigen hebben ondergaan, was de som van Jobs geloof een getuigenis van waarheid, een verkondiging van moed, en een verklaring van vertrouwen.

‘Och, of mijn woorden toch werden opgeschreven, och, of zij kwamen in een boek,

‘Met een ijzeren stift in lood werden gegrift, voor

ILLUSTRATIE BRIAN CALL

eeuwig gehouwen in een rots!

'Maar ik weet: mijn Losser leeft en ten laatste zal Hij op het stof optreden.

'Nadat mijn huid aldus geschonden is, zal ik [van]uit mijn vlees God aanschouwen,

'Die ik zelf mij ten goede aanschouwen zal, die mijn eigen ogen zullen zien en niet een vreemde' (Job 19:23–27).

Laten we eens kijken hoe het anderen is vergaan en zien dat er na de tranen van een dag vol wanhoop en een nacht vol verdriet 'tegen de morgen [...] gejuich' is (Psalmen 30:6).

'Nooit is het ook maar even bij mij opgekomen dat ik daar met een blinde vader liep, omdat hij over de vogels en andere dingen praatte alsof er niets aan de hand was. Ik heb altijd het gevoel gehad dat hij mijn hand vasthield omdat hij meer van mij hield dan andere vaders van hun kinderen.'

Vreugde

Enkele jaren geleden kreeg Sarah Bagley Shumway, met recht een opmerkelijke vrouw, van de Brigham Young University een hoge onderscheiding. De bijbehorende oorkonde bevatte deze woorden: 'Vaak spelen zich thuis, onder onze eigen gezinsleden, dramatische gebeurtenissen af die meestal niet publiekelijk bekend worden, maar wel van eeuwig belang zijn. De mensen in die eenvoudige, maar belangrijke posities geven het heden stabiliteit en zijn een belofte voor de toekomst. Hun leven is gevuld met strijd en diepe gevoelens, omdat zij in omstandigheden leven die zelden passen in de formule voor toneelstukken, films of nieuwsuitzendingen. Maar hun overwinningen, hoe klein ook, sterken de grenzen waarlangs de geschiedenis van toekomstige generaties moet gaan.'

In 1948 trouwde Sarah met H. Smith Shumway, die toen al 'negen jaar haar vriend en geliefde' was. De verlovingstijd duurde langer dan gemiddeld, omdat Smith in de Tweede Wereldoorlog — hij was officier bij de infanterie was geweest — zijn gezichtsvermogen had verloren en ernstig gewond was geraakt toen er tijdens de opmars naar Parijs een landmijn was geëxplodeerd. Tijdens zijn lange revalidatie leerde Sarah braille zodat ze privé met hem kon corresponderen. Ze kon de gedachte niet verdragen dat anderen haar brieven voorlazen aan de man van wie zij hield.

We zien iets van de instelling van dit jonge paar terug in de eenvoudige onbevangenheid van Smith Shumways huwelijksaanzoek. Toen hij na de oorlog eindelijk terug was in Wyoming, zei hij tegen Sarah: 'Als jij de auto bestuurt, de sokken sorteert en de post leest, doe ik de rest.' Ze nam zijn aanzoek aan.

Er volgde een jarenlange studie, een succesrijke carrière, acht geslaagde kinderen, een menigte kleinkinderen, en een hulpvaardig leven. De Shumways zijn langs het levenspad de nodige problemen tegengekomen: een kind dat doof bleek te zijn, een zoon die op zending kanker kreeg, en een kleindochter met een aangeboren afwijking.

Mijn gezin en ik hadden het voorrecht om tijdens een zomerkamp kennis te maken met de hele familie Shumway. Ieder droeg een T-shirt met een landkaart waarop de woonplaats van elk familielid stond, met alle namen erbij. Met begrijpelijke trots wees broeder Shumway op zijn shirt aan waar zijn lievelingen woonden en straalde van geluk. Toen pas drong het tot mij door dat hij zijn kinderen en kleinkinderen nooit had gezien. Of toch? Ook al had hij ze niet met zijn ogen gezien, in zijn hart kende hij ze en hield hij van ze.

Op een gezellige avond stond de familie Shumway op het toneel. De kinderen werd gevraagd: 'Hoe was het om op te groeien in een huishouden met een blinde vader?' Een van de dochters glimlachte en zei: 'Toen we nog klein

waren, vonden we wel eens dat een al te groot toetje niet goed voor papa was, dus verruilden we zonder het te zeggen ons kleinere portie voor zijn grotere. Misschien wist hij dat wel, maar hij heeft er nooit wat van gezegd.'

Eén kind ontroerde ons diep met deze herinnering: 'Ik herinner me dat mijn vader, toen ik ongeveer vijf jaar was, mijn hand pakte en een wandeling met mij maakte. Nooit is het ook maar even bij mij opgekomen dat ik daar met een blinde vader liep, omdat hij over de vogels en andere dingen praatte alsof er niets aan de hand was. Ik heb altijd het gevoel gehad dat hij mijn hand vasthield omdat hij meer van mij hield dan andere vaders van hun kinderen.'

Hoewel Sarah inmiddels is overleden, blijven zij en Smith Shumway en hun familie een schoolvoorbeeld van hoe men kan uitstijgen boven tegenspoed en ellende, hoe men de tragische gevolgen van oorlogsverminkingen te boven kan komen, en hoe men moedig kan voortgaan op een hoger gelegen levensweg.

De dichteres Ella Wheeler Wilcox heeft geschreven:

Het is makkelijk genoeg om aardig te blijven
Als het leven als een kalm beekje voorbijstroomt
Maar de mens die echt de moeite waard is, is degene
die glimlacht
Als alles wat hij doet, wordt gedwarsboomd.

Want de proef van het hart is verdriet,
Die altijd en alleen komt met de jaren,
En de glimlach die de lof der aarde waard is,
Is de glimlach die door de tranen heen is te ontwaren.[1]

Het inspirerende voorbeeld van Melissa Engle uit West Valley City (Utah, VS) ontroert mij. Melissa stond in de *New Era* van augustus 1992. Daar vertelde ze haar verhaal.

'Ik ben geboren met alleen maar een duim aan mijn rechterhand, want de navelstreng was om mijn vingers heen gedraaid en [had ze afgebonden]. Mijn vader zocht naar iets om mijn hand sterk te maken. Viool leren spelen leek een voor de hand liggende keus, want ik had voor de vingerzetting maar één hand nodig, in tegenstelling tot bijvoorbeeld fluitspelen. (...)

'Ik speel nu zo'n acht jaar viool. Ik heb privéles en om die te bekostigen moet ik wel een krantenwijk lopen. Ik ga met de bus naar mijn [viool] lessen aan de andere kant van de stad. (...)

Een beurs verstrekt door een weldoener stelde de jonge Melissa in staat om in een muziekkamp de intensieve training te krijgen waar zij zo naar verlangde. 'Voor mij was dat een wonder', zegt ze.

'Een hoogtepunt [in mijn leven] was Interlochen, een meer dat in Michigan ligt. Het is een van de beste muziekkampen [voor jongeren]. Ik stuurde mijn aanvraagformulier voor het kamp in, waarin je acht weken lang intensief met muziek bezig bent, en ik kon nauwelijks geloven dat ik [werd] toegelaten.

'Het enige probleem was het geld. Het kamp kostte duizenden dollars en met geen mogelijkheid [kon] ik vóór de uiterste betalingsdatum aan zoveel geld komen. Dus ik bad en bad, en ongeveer een week voordat ik moest betalen werd ik uitgenodigd op het kantoor van iemand die een beurs had voor een gehandicapte die zich wilde bekwamen in de schone kunsten. Voor mij was dat een wonder, en ik ben er erg dankbaar voor.'[2]

Toen Melissa die beurs had gekregen, wendde ze zich tot haar moeder, die zich er zorgen over had gemaakt dat haar dochter teleurgesteld zou worden, en daarom had geprobeerd haar enthousiasme en hoop in te dammen, en zei: 'Mam, ik zei toch dat onze hemelse Vader gebeden verhoort — kijk maar eens hoe Hij de mijne heeft verhoord.'

Hij die het zelfs weet als er een musje ter aarde valt, had

een jeugddroom laten uitkomen en had het gebed van een kind verhoord. Melissa heeft inmiddels een universitaire graad en is op voltijdzending in Kroatië.

Een waardevolle belofte

Tot allen die in stilte onder een ziekte lijden; allen die zorgen voor iemand met een lichamelijke of mentale handicap; allen die dag in dag uit, jaar in jaar uit, een zware last dragen; en tot alle edele moeders en toegewijde vaders — ik groet u en bid dat Gods zegen u altijd zal vergezellen. Tot de kinderen, vooral de kinderen die niet kunnen rennen en spelen en stoeien, zijn deze geruststellende woorden gericht: 'Dier'bre kinderen, God is met u. Hij houdt dag en nacht de wacht.'[3]

De dag zal zeker komen waarop deze waardevolle belofte uit het Boek van Mormon in vervulling gaat:

'De geest zal met het lichaam worden herenigd, en het lichaam met de geest; ja, ieder lichaamsdeel en gewricht zal met zijn lichaam worden herenigd; ja, zelfs niet één haar van het hoofd zal verloren gaan, maar alle dingen zullen in hun eigen en volmaakte gedaante worden hersteld. (…)

'En dan zullen de rechtvaardigen blinken in het koninkrijk Gods' (Alma 40:23, 25).

Uit de Psalmen weerklinkt deze geruststelling:

'Mijn hulp is van de Here, die hemel en aarde gemaakt heeft.

'[…] uw Bewaarder zal niet sluimeren.

'Zie, de Bewaarder van Israël sluimert noch slaapt' (Psalmen 121:2–4).

Door de jaren heen hebben de heiligen der laatste dagen troost geput uit een populaire lofzang uit onze jeugd:

Als op 's levens zee de stormwind om u loeit,
als gij tevergeefs uw arme hart vermoeit,
tel dan al uw zegeningen één voor één,
en gij zegt verwonderd: God liet nooit alleen! (…)

Drukken 's levens zorgen u soms droef terneer,
schijnt het kruis te zwaar u, zeg het aan de Heer!
Gij toch zijt gezegend, wil op Christus zien;
dan zal 't harte zingen, zullen zorgen vlién. (…)

Dus in alle moeiten, zorgen zonder tal,
wees toch nooit ontmoedigd, God is overal.
Dank Hem voor uw zegen, eng'len staan u bij,
schenken kracht en troost u, blijven aan uw zij.[4]

Tot allen die uit de wanhoop van hun hart en het verdriet van hun ziel in stilte hebben gevraagd: 'Hemelse Vader, hoort U mijn gebed, en is het waar dat U daar boven op mij let?'[5] getuig ik dat Hij daar echt is. Hij hoort elk gebed en geeft antwoord. Zijn Zoon, de Christus, heeft de banden van onze aardse gevangenis verbroken, en ons wacht de hemelse zegen. ■

NOTEN

1. 'Worth While', uit *The Best Loved Poems of the American People*, verz. door Hazel Felleman (1936), p. 144.
2. 'Something You Really Love', *New Era*, augustus 1992, p. 30–31.
3. 'Dierb're kind'ren, God is met u', lofzang 61.
4. 'Tel uw zegeningen', lofzang 163.
5. 'Gebed van een kind', *Kinderliedjes*, p. 6.

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

Na gebed en voorbereiding bespreekt u dit artikel op een manier die deelname van de gezinsleden aanmoedigt.

1. Vraag de gezinsleden of zij iemand kennen die geestelijk genezen is, die boosheid of teleurstelling of pijn uit het verleden opzij heeft gezet. Bespreek hoe geloof in Jezus Christus dergelijke zegeningen mogelijk maakt. Hoe toont de Heer ons, hoewel Hij niet meteen elke gekwelde ziel geneest, dat Hij om ons geeft en ons zegent?

2. Vraag de gezinsleden of zij iemand kennen — zoals de jonge violiste in deze boodschap — die een handicap ten goede heeft aangewend. Bespreek hoe geloof in Jezus Christus een dergelijke genezing mogelijk maakt.

3. Sommige kinderen van onze hemelse Vader dragen lichamelijke, mentale, geestelijke of emotionele lasten die hen in dit leven misschien niet afgenomen worden. Wat kunnen andere mensen doen om deze zware lasten voor die mensen en hun huisgenoten te helpen verlichten?

BOEK/HOOFDSTUKKEN	Mosiah 28–29	ALMA 1–44
AUTEUR/GRAVEUR	MORMON	MORMON

DE REGERING DER RECHTERS			2	5	7
DATUM *(Sommige data zijn bij benadering.)*	v.C. 92	91	90	87	85

Het Boek van Mormon

IN EEN OOGOPSLAG

NEPHIETEN

- Koning Mosiah geeft zijn zoons en anderen toestemming om onder de Lamanieten het evangelie te verkondigen. Zij gaan ongeveer veertien jaar lang op zending (zie Mosiah 28:1–9).
- De mensen beginnen een jaartelling gebaseerd op de regering der rechters. Alma en koning Mosiah overlijden (zie Mosiah 29:44–47; Alma 1:1).
- Nehor, een valse priester die zich van priesterlist bedient, wordt ter dood gebracht wegens zijn misdaden. Ondanks interne twisten en vervolging door ongelovigen, is de kerk voorspoedig (zie Alma 1).
- Amlici dingt naar de kroon, maar de stem van het volk keert zich tegen hem. Er breekt een burgeroorlog uit en Amlici en zijn medestanders worden verslagen (zie Alma 2:1–19).
- De Nephieten worden gesterkt door de Heer en verslaan de Lamanieten in twee grote veldslagen (zie Alma 2:27–3:27).

LAMANIETEN

- De zoons van Mosiah gaan in het land van de Lamanieten ieder huns weegs. Ammon gaat naar het land Ismaël en Aäron naar de stad Jeruzalem (zie Alma 17:6–19; 21:1–2).
- De Lamanieten en de Amlicieten trekken ten oorlog tegen de Nephieten (zie Alma 2:20–26).
- Ammon wordt dienstknecht van koning Lamoni. De koning komt op wonderbaarlijke wijze tot bekering, velen onder zijn volk laten zich dopen, en de kerk wordt er gevestigd (zie Alma 17:20–19:36; 21:18–23).
- Aäron en zijn broeders prediken zonder succes en worden in de gevangenis geworpen (zie Alma 21:1–14).
- Ammon en koning Lamoni gaan naar Lamoni's vader, die koning van alle Lamanieten is. Aäron en zijn broers worden gered uit de gevangenis (zie Alma 20; 21:14–17).
- Aäron onderwijst Lamoni's vader in het evangelie. De koning komt op wonderbaarlijke wijze tot bekering en roept godsdienstvrijheid uit (zie Alma 22–23:3).

ANTI-NEPHI-LEHIETEN

- De bekeerde Lamanieten noemen zichzelf Anti-Nephi-Lehieten en raken bevriend met de Nephieten (zie Alma 23).

BELANGRIJKE LERINGEN AANGAANDE JEZUS CHRISTUS

Alma de jonge vraagt het volk of zij geestelijk uit God geboren zijn (zie Alma 5).

ENKELE VERKLARINGEN OMTRENT EVANGELIEBEGINSELEN
(Zie het schema op pagina 14.)

1 2 3 4 5 6 7 8 9

BOEKEN IN DE BIJBEL

VLNR: GARY L. KAPP, *AMMON VOOR KONING LAMONI*, MET DANK AAN MENEER EN MEVROUW LARSEN, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN; MINERVA K. TEICHERT, *DE ONTMOETING MET LAMONI'S VADER*, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN; MINERVA K. TEICHERT, *DE AARDBEVING*, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN; GARY L. KAPP, *ALMA EN AMULEK IN DE GEVANGENIS*, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN, DEL PARSON, *DE ANTI-NEPHI-LEHIETEN*

10
82

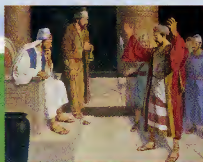
12
80

15
77

18
74

- De Nephieten zijn welvarend en worden hoogmoedig. Alma de jonge treedt af als hoofdrechter om het woord van God te verkondigen (zie Alma 4:6–20).

- De Nephieten verheugen zich over de bekering van veel Lamanieten — de Anti-Nephi-Lehieten — en geven hun het land Jershon (zie Alma 27:20–24).

- De bekeerde Zoramieten voegen zich in het land Jershon bij het volk van Ammon (zie Alma 35:1–9.)

- Alma de jonge wordt verworpen door de inwoners van de stad Ammonihah, maar een engel gebiedt hem terug te keren. Amulek geeft hem onderdak (zie Alma 8).

- Korihor, een antichrist, spot met Christus, de verzoening en de geest van profetie. Hij wordt met stomheid geslagen door God en overlijdt (zie Alma 30).

- Alma de jonge leidt een zending naar de afvallige Zoramieten. Vele armen onder hen bekeren zich (zie Alma 31–34).

- Alma en Amulek blijven bekering prediken. Vrede en gerechtigheid gevestigd (zie Alma 16:12–21).

- Onder leiding van aanvoerder Moroni verslaan de Nephitische legers het leger van Zerahemnah (zie Alma 43–44).

- Alma de jonge en Amulek worden gevangengezet en wonderbaarlijk bevrijd (zie Alma 14).

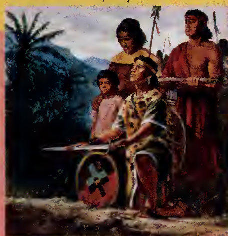
- Zoram, een aanvoerder van de Nephieten, verslaat de Lamanieten in een verschrikkelijke veldslag. De profetie van Abinadi wordt vervuld (zie Alma 16:4–11; 25:3–2).

- De Anti-Nephi-Lehieten beginnen de levenswijze van de Nephieten over te nemen en worden het volk van Ammon genoemd (zie Alma 27:25–30).

- De Anti-Nephi-Lehieten begraven hun wapens en sluiten een verbond om nooit meer een mensenleven te nemen (zie Alma 24:1–19).

- 1005 Anti-Nephi-Lehieten worden gedood zonder zich te verzetten. Veel Lamanieten zijn onder de indruk van die kloekmoedigheid. Ze bekeren zich en de oorlog komt tot een eind (zie Alma 24:21–30; 25:1).

- Vanwege oorlogsdreiging besluiten de Anti-Nephi-Lehieten de Nephieten om bescherming te vragen (zie Alma 27:1–15).

- Een groep Lamanieten trekt ten strijde tegen de Anti-Nephi-Lehieten (zie Alma 24:20).

- De Lamanieten trekken ten strijde tegen de Nephieten. Aan beide zijden vallen tienduizenden doden (zie Alma 28).

- De Lamanieten trekken ten strijde tegen de Nephieten en vernietigen de stad Ammonihah (zie Alma 16:1–3; 25:2).

- Meer Lamanieten bekeren zich. Ammon prijst de Heer wegens het succes van de zending onder de Lamanieten (zie Alma 25:13–26:37).

- De slechte Zoramieten voegen zich bij de Lamanieten in een oorlog tegen de Nephieten (zie Alma 35:10–13).

Alma de jonge profeteert van Christus en zijn verzoening (zie Alma 7).

Alma de jonge vertelt over het ingaan van de rust van de Heer (zie Alma 12–13).

Alma de jonge vertelt hoe we geloof kunnen ontwikkelen (zie Alma 32–33).

Amulek legt uit dat een grote en laatste offerande noodzakelijk is (Alma 34).

Alma de jonge vertelt zijn zoons over zijn bekering (zie Alma 36–42).

11 13 15 17 19 21 23 25 26 27 28 29 30 31 33 35 37 39 41 43 45 47

10 12 14 16 18 20 22 24 32 34 36 38 40 42 44 46 48

BOEK	ALMA 45–63
AUTEUR	MORMON

RECHTERS	19	20	26	27	28	29
DATUM	v.C.73	72	66	65	64	63

NEPHIETEN

- Amalickiah smeedt een complot om koning te worden. Aanvoerder Moroni hijst de banier der vrijheid en Amalickiah vlucht naar de Lamanieten (zie Alma 45:20–46:41).
- Alma de jonge wordt opgenomen door de Geest (zie Alma 45:1–19).
- In een tijd van vrede bereiden aanvoerder Moroni en Helaman het volk voor op oorlog (zie Alma 48:7–25).
- Een geschil, veroorzaakt door Morianton, een opstandige Nephiet, leidt tot een burgeroorlog. Aanvoerder Moroni en Teancum maken met geweld een einde aan de onrust. Pahoran wordt hoofdrechter (zie Alma 50:25–40).
- Koningsgezinden zaaien tweedracht door pogingen om de wet te wijzigen en een koning aan te stellen. Aanvoerder Moroni maakt snel een einde aan de opstand (zie Alma 51:1–21).
- Teancum houdt de noordwaartse opmars van Amalickiah tegen en doodt hem in zijn slaap (zie Alma 51:28–37).

- De Nephieten heroveren de stad Mulek (zie Alma 52:4–40).
- De westelijk gelegen stad Antiparah wordt opnieuw ingenomen. Wonderbaarlijk genoeg sneuvelt daarbij geen van de tweeduizend ingezette jonge krijgers (zie Alma 56:11–57:5).
- De westelijk gelegen stad Cumeni geeft zich over aan de strijdkrachten van Helaman. Een Lamanitisch leger probeert het opnieuw in te nemen, maar wordt verslagen in een grote veldslag. Weer sneuvelt daarbij geen van Helamans heldhaftige jonge krijgers (zie Alma 57:6–36).
- Aanvoerder Moroni weigert gevangenen uit te wisselen. Zijn strijdkrachten nemen de oostelijk gelegen stad Gid in en bevrijden de Nephitische gevangenen zonder bloedvergieten (zie Alma 55).

ANTI-NEPHI-LEHIETEN

- Helaman leidt een groep van tweeduizend jonge krijgers om het front in het westen te verdedigen (zie Alma 53:10–23; 56:2–10).

LAMANIETEN

- Amalickiah vermoordt de koning van de Lamanieten, zet zichzelf op de troon en zet de mensen aan tot oorlog (zie Alma 47:1–48:6).
- Een groot Lamanitisch leger valt de Nephieten aan, maar wordt in een verschrikkelijke veldslag bij de stad Noach verslagen (zie Alma 49).
- Amalickiah valt nogmaals de Nephieten aan en neemt veel steden langs de oostelijke kust in (zie Alma 51:22–27).
- Ammoron, broer van Amalickiah, wordt koning. De Lamanieten trekken zich terug in de stad Mulek (zie Alma 52:2–3).
- Ammoron voert langs de westkust een aanval uit en neemt veel steden in (zie Alma 53:8–9).
- Ammoron stuurt aanvoerder Moroni een verzoek tot uitwisseling van gevangenen (zie Alma 54).

BELANGRIJKE LERINGEN AANGAANDE JEZUS CHRISTUS

EVANGELIEBEGINSELEN *(Zie het schema op pagina 14.)* 49 50 51

BOEKEN IN DE BIJBEL

VLNR: WALTER RANE, *KOM NAAR VOREN*, UIT: *BY THE HAND OF MORMON*, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN; MINERVA K. TEICHERT, *DE DOOD VAN AMALICKIAH*, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN; ARNOLD FRIBERG, *TWEEDUIZEND JEUGDIGE KRIJGERS*; WALTER RANE, *ZIJ STELDEN HUN VERTROUWEN IN GOD*, UIT: *BY THE HAND OF MORMON*, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN, CLARK KELLEY PRICE,

HELAMAN 1–5
MORMON

30 62 ▲ — 39 53 ▲ — 42 50 ▲ — 62 30 ▲

● Aanvoerder Moroni schrijft een boze brief aan Pahoran en eist meer steun. Pahoran schrijft terug en vraagt om militaire steun bij het neerslaan van een opstand door de koningsgezinden in Zarahemla (zie Alma 53:8–9; 60–61).

● Aanvoerder Moroni stuurt Helamans leger versterkingen, verzamelt andere strijdkrachten, en voegt zich bij Pahoran om de opstand van de koningsgezinden neer te slaan (zie Alma 62:1–12).

● Aanvoerder Moroni en Pahoran heroveren de oostelijk gelegen stad Nephihah. De Lamanieten worden uit het land verdreven (zie Alma 62:14–42).

● Aanvoerder Moroni trekt zich terug en Helaman gaat weer prediken. Het volk wordt voorspoedig en rechtschapen (zie Alma 62:43–52).

● Veel Nephieten trekken naar het noordelijke land. Hagoth en veel anderen varen de westelijke zee op. Helaman, zoon van Helaman, neemt de heilige verslagen in ontvangst (zie Alma 63:1–13).

● Pahoran, zoon van Pahoran, wordt gekozen als hoofdrechter, maar wordt vermoord door Kishkumen. Pacumeni wordt gekozen als hoofdrechter (zie Helaman 1:1–13).

● Helaman, zoon van Helaman, wordt gekozen als hoofdrechter (zie Helaman 2:1–2).

● Het volk is voorspoedig en leeft in vrede. De kerk groeit en wordt sterker. Nephi, zoon van Helaman, wordt hoofdrechter (zie Helaman 3).

● De kerk verzwakt door twisten. Nephitische andersdenkenden zetten de Lamanieten aan tot oorlog (zie Helaman 4:1–4).

Moronihah herovert de helft van de landen die men was kwijtgeraakt. Maar de geestelijk verzwakte Nephieten worden vaak verslagen wegens hun goddeloosheid (zie Helaman 4:9–26). ●

Nephi treedt af als hoofdrechter. Samen met zijn broer Lehi predikt hij bekering tot de Nephieten en de Lamanieten (zie Helaman 5:1–19). ●

ROVERS VAN GADIANTON

● Kishkumen probeert Helaman te vermoorden, maar faalt. De geheime bende van Gadianton vlucht de wildernis in (zie Helaman 2:3–14).

● De Lamanieten veroveren de oostelijk gelegen stad Nephihah (zie Alma 59).

Lamanieten die door andersdenkende Nephieten zijn opgestookt trekken ten strijde tegen de Nephieten en worden verslagen door Moronihah, zoon van aanvoerder Moroni (zie Alma 63:14–17). ●

● Coriantumr, Nephitische andersdenkende, leidt de Lamanieten ten strijde tegen de Nephieten en neemt de stad Zarahemla in. Moronihah omsingelt de stad en verslaat hem (zie Helaman 1:14–34).

●
De Nephitische andersdenkenden en de Lamanieten nemen veel landen van de Nephieten in (zie Helaman 4:5–8).

52 — 53 54

AANVOERDER MORONI EN DE BANIER DER VRIJHEID; GARY L. KAPP, MORONIHAH VERSLAAT CORIANTUMR; MINERVA K. TEICHERT, HAGOTHS SCHIP, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN; MINERVA K. TEICHERT, GADIANTONS BENDE, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN

BOEK	HELAMAN 5–16	3 NEPHI 1–30
AUTEUR	MORMON	MORMON

RECHTERS	63	69	86	91		
DATUM	v.C. 29	23	6	A.D. 1	30	34

NEPHIETEN

Vanwege de toenemende dreiging van de rovers van Gadianton zegt Nephi tegen het volk dat ze zich moeten bekeren of vergaan. Hij kondigt de moord op de hoofdrechter aan en onthult wie de moordenaar is (zie Helaman 7–9).

De Nephieten worden weer hoogmoedig en goddeloos (zie Helaman 11:36–38).

De Heer geeft Nephi de verzegelbevoegdheid. Nephi vraagt de Heer om een hongersnood. Het volk bekeert zich en korte tijd is de vrede hersteld (zie Helaman 10:1–11:23).

De Lamaniet Samuël profeteert aangaande de vernietiging van de Nephieten en de tekens van de geboorte en de dood van Christus (zie Helaman 13–16).

Nephi, zoon van Nephi, neemt de heilige verslagen in ontvangst. Het teken van de geboorte van Christus manifesteert zich. Die gebeurtenis wordt het begin van een nieuwe tijdrekening. Velen bekeren zich en laten zich dopen (zie 3 Nephi 1:1–26; 2:5–8).

Satan laat velen de tekens van Christus' geboorte vergeten of ontkennen (zie 3 Nephi 2:1–4).

De Nephieten en de bekeerde Lamanieten worden één volk en noemen zich Nephieten (zie 3 Nephi 2:14–19).

Lachoneus, bestuurder van het land, en Gidgiddoni, hoofdaanvoerder, leiden met succes een expeditie om de rovers te vernietigen. Het volk verzaakt zijn zonden en dient God (zie 3 Nephi 3–5).

Corrupte leiders vermoorden heimelijk de profeten en nemen de regering over. De mensen worden opgedeeld in stammen en de regering wordt opgeheven. Nephi predikt stoutmoedig bekering, maar slechts weinigen bekeren zich tot de Heer (zie 3 Nephi 6–7).

De tekens van Christus' dood komen. Veel steden en mensen worden vernietigd (zie 3 Nephi 8).

Jezus Christus verschijnt uit de hemel en verkondigt zijn evangelie. Hij verleent gezag en organiseert zijn kerk, waarna Hij weer in de hemel opvaart (zie 3 Nephi 9–18).

Jezus Christus verschijnt weer, onderwijst het volk en vaart weer op. Zijn discipelen bedienen en dopen in zijn naam (zie 3 Nephi 19–26).

Jezus Christus vertoont zich aan zijn discipelen en onderwijst hen in zijn evangelie en aangaande zijn kerk. Hij belooft drie discipelen dat zij tot zijn wederkomst op aarde kunnen blijven. Dan worden zij opgenomen (zie 3 Nephi 27–28).

ROVERS VAN GADIANTON

De rovers van Gadianton verleiden de Nephieten tot corruptie en moord. De Lamanieten weigeren de rovers te steunen (zie Helaman 6:15–41).

Een nieuwe groep rovers van Gadianton veroorzaakt grote moeilijkheden voor de Nephieten en Lamanieten (zie Helaman 11:24–27).

De rovers van Gadianton worden zo talrijk en machtig dat zij de veiligheid en rechten van alle mensen bedreigen (zie 3 Nephi 2:11–13).

LAMANIETEN

Nephi en Lehi worden in een Lamanitische gevangenis geworpen en worden op wonderbaarlijke wijze bevrijd. Een stem gebiedt de mensen om zich te bekeren en velen bekeren zich (zie Helaman 5:20–52).

De Lamanieten zijn sterk en standvastig in het geloof (zie Helaman 13:1; 15:4–10).

Lamanitische zendelingen worden uitgezonden om tot de Nephieten te prediken. Beide volken hebben vrede, voorspoed en geestelijke kracht (zie Helaman 6:1–14).

BELANGRIJKE LERINGEN AANGAANDE JEZUS CHRISTUS

De Lamaniet Samuël profeteert aangaande de tekens van de geboorte en de dood van Christus (zie Helaman 14).

Jezus Christus leert de Nephieten zijn evangelie (zie 3 Nephi 11–18).

Jezus Christus legt alles uit (zie 3 Nephi 19–26).

EVANGELIEBEGINSELEN

(Zie het schema op pagina 14.)

55 56 57 58 59 60 61 62 63 64 65 66

BOEKEN IN DE BIJBEL

Evangeliën en zendbrieven in het Nieuwe Testament

4 NEPHI 1
MORMON

MORMON 1–7; 8–9
MORMON, MORONI

MORONI 1–10
MORONI

35 | 231 | 321 | 400 | 1823–1830

ÉÉN VOLK

- De Nephieten en de Lamanieten bekeren zich allen tot de kerk van Christus. De mensen hadden alles gemeen, leefden in vrede en vreugde, en er was geen goddeloosheid onder hen (zie 4 Nephi 1:1–23).
- Door het hele land steken grote hoogmoed en goddeloosheid de kop op. Er komen veel valse kerken en de heiligen worden vervolgd (zie 4 Nephi 1:24–34).
- Het volk verdeelt zich in twee kampen. Nephieten zijn de ware gelovigen in Christus en Lamanieten zijn zij die het evangelie verwerpen (zie 4 Nephi 1:35–41).

NEPHIETEN

- Ammaron, achterkleinzoon van Nephi (een van de discipelen van de Heiland), verbergt de heilige verslagen (zie 4 Nephi 1:47–49).
- Ammaron geeft Mormon instructies aangaande de heilige verslagen (zie Mormon 1).
- Mormon — generaal en geestelijk leider — leidt zijn volk vele malen naar de overwinning op de Lamanieten (zie Mormon 2:1–3:16).
- Mormon neemt op vierentwintigjarige leeftijd de heilige verslagen in ontvangst (zie Mormon 1:2–4; 2:17).
- Mormon maakt een korte samenvatting van de circa duizendjarige geschiedenis van zijn volk (zie Woorden van Mormon 1:3–5, 9–11; Mormon 3:17–4:23).
- Mormon leidt zijn volk in hun laatste veldslagen. Mormon draagt de heilige verslagen over aan zijn zoon Moroni en sneuvelt. Het Nephitische volk wordt vernietigd (zie Mormon 5–8:6).

- Moroni verschijnt aan de profeet Joseph Smith en geeft hem de heilige verslagen. Ze worden vertaald met de gave en kracht Gods en worden uitgegeven onder de naam Het Boek van Mormon (zie het titelblad van het Boek van Mormon; Geschiedenis van Joseph Smith 1).

ROVERS VAN GADIANTON

- Een nieuwe groep rovers van Gadianton krijgt grote aanhang en verspreidt zich over het hele land (zie 4 Nephi 1:42–46).

LAMANIETEN

- Moroni voltooit de kroniek van zijn vader, maakt een samenvatting van het verslag van de Jaredieten, en schrijft het boek Moroni. Hij verstopt de verslagen (zie Mormon 8–9; Moroni).

Jezus Christus gebiedt zijn discipelen om de kerk te funderen op zijn evangelie (zie 3 Nephi 27).

Mormon schrijft dat alle kleine kinderen levend zijn in Christus (zie Moroni 8).

Moroni spoort allen aan om tot Christus te komen en in Hem vervolmaakt te worden (zie Moroni 10).

67

68 70 72 74
69 71 73

De tijd van het Boek van Mormon in een oogopslag

Enkele verklaringen omtrent evangeliebeginselen

	Tekst	Beginsel
1	Alma 1:25–30	Wij kunnen voortdurend gemoedsrust ondervinden, zelfs bij grote vervolging.
2	Alma 17:2–3	Als we de Schriften onderzoeken en ons overgeven aan veel vasten en bidden, nodigen we de zegeningen van de Heilige Geest uit in ons leven.
3	Alma 17:11	Als we geduldig zijn in beproevingen stellen we een goed voorbeeld en kunnen we een werktuig zijn in de handen van de Heer.
4	Alma 17:25; 18:17	Anderen van dienst willen zijn, is belangrijk als we ze het evangelie willen leren.
5	Alma 18:9–10	Als we anderen dienen, moeten we dat uitmuntend doen.
6	Alma 18:16, 34	We kunnen slechts met kracht anderwijzen als we vervuld zijn met de Geest Gods.
7	Alma 18:40–41; 19:6	Zij die gelaven, zich vervolgens bekeren en Hem bidden om genade, worden vervuld met licht.
8	Alma 19:36	De Heer strekt zijn hand uit naar alle mensen die zich bekeren en in Hem geloven.
9	Alma 3:19	Het oordeel Gods komt over ons als gevolg van onze onverstandige keuzen.
10	Alma 4:19, 31:5	Als het woord van God verkondigd wordt, kan dat de hoogmoed, sluwheid en twisten van een volk afbreken.
11	Alma 5:7–9	Onze ziel kan door het licht van het eeuwige woord verlicht worden en van de ketens der hel bevrijd worden.
12	Alma 5:11–14	Door geloof in de levende God en in de woorden van de profeten kunnen wij een grote verandering van hart ondergaan, zijn beeld in ons gelaat ontvangen, en uit God geboren worden.
13	Alma 5:21–25	Wij kunnen pas in Gods koninkrijk gered worden als we door Christus' bloed gereinigd worden van de vlek van zonde.
14	Alma 5:33–60	Wij zijn pas de schapen van de goede Herder als we naar zijn stem luisteren.
15	Alma 5:61–62	Zoals profeten zo vaak doen, heeft ook Alma de kerkleden geboden en andere mensen uitgenodigd.
16	Alma 7:7–13	De geboorte, de bediening, het zoenoffer en de opstanding van Jezus Christus zijn van het grootste belang.
17	Alma 7:14–16	Als we geloof hebben in de Heiland, ons laten dopen tot bekering, van onze zonden gewassen worden, en wedergeboren worden, onze zonden opzijzetten, en de geboden van God onderhouden, krijgen we het eeuwige leven.
18	Alma 7:23	Een volgeling van Christus is nederig, onderworpen, zachtmoedig, volgzaam, geduldig, lankmoedig, matig, ijverig, gebedvol en dankbaar.
19	Alma 9:23; 24:30	Zij die bewust overtredingen tegen God begaan, zijn er erger aan toe dan zij die Hem niet kennen.
20	Alma 11:37–46; 12:19	Als we onderwijzen in en getuigen van Christus, zijn verzoening en zijn oordeel, dan kunnen we mensen overtuigen en zelfs versteld doen staan.
21	Alma 12:9–11	De verborgenheden Gods — het groter deel van zijn waard — worden ons gegeven al naar gelang we naar Hem luisteren en ons ijverig voor Hem inzetten.
22	Alma 12:30–32	God heeft eerst het heilsplan geopenbaard en daarna zijn geboden gegeven.
23	Alma 13:1–13	God onderwijst ons door middel van hen die tot zijn heilig priesterschap zijn geroepen, zodat wij door ons geloof, onze bekering en rechtschapenheid zijn rust kunnen ingaan.
24	Alma 14:11; 60:13	Soms staat de Heer toe dat de goddelozen de rechtschapenen vernietigen; zijn oordeel is rechtvaardig.
25	Alma 15:3–11	Schuldbesef wegens onze zonden kan grote mentale en lichamelijke kwellingen opleveren, en kan ons aanzetten tot geloof en bekering.
26	Alma 24:27	De Heer brengt op allerlei manieren het heil van zijn volk tot stand.
27	Alma 26:11–12	Met de kracht van de Heer kunnen wij veel goeds tot stand brengen.
28	Alma 27:18	Wie zich werkelijk boetvaardig toont en er nederig naar streeft gelukkig te worden, krijgt grote vreugde.
29	Alma 28:13–14	Zonde is de oorzaak van grote ongelijkheid onder de mensen. Zij die zich voor de Heer inzetten, dragen ertoe bij dat dit wordt rechtgezet.
30	Alma 29:4–5	God zegent ons naar onze verlangens, of die nu goed of kwaad zijn.
31	Alma 29:6–9	Wij moeten het verlangen hebben om het werk te doen waartoe God ons heeft geroepen.
32	Alma 30:40–44	Alles duidt erop dat er een God is.
33	Alma 30:60	De duivel zal zijn kinderen uiteindelijk niet steunen.
34	Alma 31:38	De Heer geeft de rechtschapenen kracht en neemt hun smarten weg.
35	Alma 32:13–16	Gezegend zijn zij die ertoe gedrongen worden om nederig te zijn. Maar gezegender zijn zij die nederig zijn vanwege Gods woord.
36	Alma 32:21	Geloof is geen volmaakte kennis, maar hoop op ware dingen die niet te zien zijn.
37	Alma 32:27–43	Een getuigenis ontvangt men door geloof te oefenen en te experimenteren met gehoorzaamheid aan het woord van God.
38	Alma 33	De Schriften onderzoeken, bidden en geloven in de Zoon, zijn manieren om een getuigenis te ontwikkelen.
39	Alma 34:27–29	Wij moeten niet alleen bidden voor de armen, maar moeten ze bezoeken en van onze bezittingen geven.
40	Alma 34:32–35	Dit leven is de tijd om ons voor te bereiden God te ontmoeten.
41	Alma 36:3	Zij die op God vertrouwen, ontvangen steun in hun beproevingen en moeilijkheden.
42	Alma 36:17–19	Door onze bekering, en door de genade van de Heiland, worden wij bevrijd van het verdriet om onze zonden en worden wij niet meer gekweld door de herinnering eraan.
43	Alma 37:6	Kleine, eenvoudige dingen kunnen grote dingen teweegbrengen.
44	Alma 37:37	Als we in al wat wij doen de Heer raadplegen, zal Hij ons leiden.
45	Alma 38:12	Als wij onze zinnen beteugelen, worden wij vervuld met liefde.
46	Alma 39:13	Zij die anderen hebben misleid door hun voorbeeld, moeten hun fouten en wandaden toegeven.
47	Alma 40:6, 11–14	Ieder gaat bij zijn dood naar de geestenwereld: de rechtschapenen naar het paradijs, en de goddelozen naar de buitenste duisternis.
48	Alma 41:10	Goddeloosheid kan nooit geluk brengen.
49	Alma 45–47	Verdedigen van land, gezin en kerk, en in stand houden van rechten en vrijheden, en anderen in die idealen steunen, zijn gerechtvaardigde redenen voor oorlog.
50	Alma 48:14–16	Wij moeten geen aanstoot geven of oorlog veroorzaken, maar zijn gerechtvaardigd als we ons op gebod van de Heer verdedigen.
51	Alma 53:8–9	Vijanden nemen de macht over als er sprake is van interne twisten en zonde.
52	Alma 60:23	We moeten eerst het binnenste van de schotel reinigen en dan het buitenste.
53	Helaman 4:24–26	Als wij zondigen, raken we de Geest kwijt en worden we zwak.
54	Helaman 5:12	Als we bouwen op de rots van onze Verlosser kan geen enkele macht ons in de vloedgolf van ellende en eindeloze narigheid trekken.
55	Helaman 15:3	De Heer kastijdt hen die Hij liefheeft.
56	3 Nephi 7:15–22	Tekens of wonderen zijn onvoldoende basis voor geloof of bekering.
57	3 Nephi 11:29	De geest van twisten is van de duivel.
58	3 Nephi 12:1–2	Wie nederig en gelovig is, en zich laat dopen met water, en de reinigende macht van de Heilige Geest ontvangt, kan vergiffenis van zonden krijgen.
59	3 Nephi 12:23–24	Als wij tot Christus willen komen, moeten we ons eerst verzoenen met andere mensen.
60	3 Nephi 13:14–15	Als wij andere mensen vergeven, zal God ons vergeven.
61	3 Nephi 13:19–21	Zet uw zinnen op blijvende hemelse schatten en streef daarnaar.
62	3 Nephi 13:33	Zoek eerst het koninkrijk van God en zijn gerechtigheid.
63	3 Nephi 14:24–27	Als wij de leringen van Christus volgen, vallen we niet als de levensstormen komen.
64	3 Nephi 18:32	Wij moeten de onbekeerlijken blijven bedienen.
65	3 Nephi 26:6–10	Als wij het Boek van Mormon geloven, zal God ons nog grotere dingen openbaren.
66	3 Nephi 27:10	Als de kerk naar de Heer genaamd wordt, en op zijn evangelie gebaseerd wordt, zal de Vader zijn werken erin openbaren.
67	4 Nephi 1:15–16	Als de mensen de liefde Gods in hun hart hebben, is er geen verdeeldheid of kwaad onder hen, maar zijn zij kinderen van Christus en erfgenamen van Gods koninkrijk.
68	Moroni 6:4	Kerkleden moeten met het goede woord van God gevoed worden om hen op het goede pad te houden.
69	Moroni 7:6–10	Als wij met tegenzin of zonder oprechte bedoeling een geschenk geven, wordt het ons niet tot gerechtigheid aangerekend.
70	Moroni 7:16–17	Wat ons ook uitnodigt om goed te doen en God lief te hebben, is van God. Wat ons uitnodigt om kwaad te doen, is van de duivel.
71	Moroni 7:40–48	Geloof in Christus, hoop en naastenliefde zijn nodig om zalig te worden in Gods koninkrijk.
72	Moroni 8:8–22	Kleine kinderen zijn verlost door de verzoening van Christus en hoeven niet gedoopt te worden.
73	Moroni 10:3–5	Denk bij het lezen aan de barmhartigheid van de Heer, peins, en bid in geloof over het Boek van Mormon, dan zal de Heilige Geest de waarheid ervan openbaren.
74	Moroni 10:32–33	Als wij tot Christus komen en in Hem vervolmaakt worden, ontzeggen wij onszelf alle goddeloosheid, en hebben wij God lief, en is zijn genade voldoende om ons te heiligen.

GOLVEN MAKEN

Zelfs als je het gevoel hebt dat je maar een kiezelsteentje bent dat in een grote vijver is gegooid, zullen je keuzen eeuwige golven maken. Maak er een flinke plons van door het goede te kiezen. (Zie 3 Nephi 12:14–16.)

ALLES WEL

OUDERLING DAVID B. HAIGHT
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Mijn eerste gelegenheid om 'Komt, heil'gen, komt' (lofzang 15) echt goed te leren kennen, was in een kleine stenen tabernakel in het zuiden van Idaho, waar ik ben opgegroeid. In die kleine tabernakel die de plaatselijke leden van de kerk laat in de jaren 1880 van lavasteen hadden gebouwd, was een podium dat leek op wat we tegenwoordig hebben, en achterin een pijporgel dat leek op het prachtige pijporgel dat we nu in de Tabernakel op Temple Square hebben, alleen kleiner. Als we in die kleine tabernakel William Claytons 'Komt, heil'gen, komt' zongen, had ik het gevoel dat het gebouw door de geest en kracht van de muziek ging instorten. Je kreeg dat gevoel door de kracht, het geloof en het getuigenis van de leden.

De vader van William Clayton was leerkracht, en William had een goede opleiding gehad. Hij kon goed schrijven, kon goed met cijfers omgaan, had een goed handschrift en kon goed verslagen bijhouden. Hij werd in de begintijd van de kerk in Engeland onderwezen door de groep zendelingen die onder leiding van Heber C. Kimball stond. Zij begrepen en accepteerden hem makkelijk vanwege zijn opleiding en schrijfvaardigheid. Hij was een schrandere jonge man van 23. Al gauw werd hij gebruikt als secretaris, schrijver of boekhouder in de kleine organisatie van de kerk daar.

Zijn vrouw en hij wilden naar Nauvoo, dus voeren zij naar Amerika. In Nauvoo maakte hij kennis met de profeet Joseph Smith en andere kerkleiders. En weer maakten zij op allerlei manieren gebruik van hem omdat hij prachtig schreef en goed kon spellen. Zo'n jonge man konden ze goed gebruiken.

Alles wel — als we ons best hebben gedaan

Na de martelaarsdood van de profeet vertrok William met de groep Brigham Young. Ze waren in februari vertrokken. Het was inmiddels april. Zwoegend over de velden met paard en wagen, en met de regen en modder in Iowa, raakten ze ontmoedigd. Het was een zware reis, er overleden mensen, en

De heiligen waren ontmoedigd, het was een zware reis, en er overleden mensen. Dus William Clayton schreef 'Komt, heil'gen, komt'.

GLEN S. HOPKINSON, *ALLES WEL*, KOPIËREN NIET TOEGESTAAN; FOTO VAN PEN CHRISTINA SMITH

er werden baby's geboren. Ze kwamen langzaam vooruit, slechts enkele kilometers per dag.

Daarom schreef William Clayton: 'Komt, heil'gen komt, geen werk noch strijd gevreesd.' Het was moeilijk. Ze waren ontmoedigd. 'Maar uw reis blij volbracht! Schijnt zwaar de tocht, volhard, zijt kloek van geest.' Hij moedigde ze aan om door te gaan, zodat de situatie zou verbeteren.

En toen schreef hij deze prachtige regels: 'Wij vinden wis in 't westen, ver van hier, 't land door God ons bereid.' Ook al zitten we in de modder en zijn we ontmoedigd, dat verandert allemaal. Als we de moed en het geloof hebben, zal de Heer onze gebeden verhoren, komt alles in orde. Het gaf ze hoop en moed. 'Wij vinden wis (…), ver van hier, 't land door God ons bereid (…) Dan zij wij vrij van alle smart en pijn' — dat zijn ontroerende, inspirerende woorden.

En dan het laatste couplet: 'En sterven wij alvorens daar te zijn, blijde dag (…) Alles wel!' Dus als wij sterven, hebben we ons best gedaan. Zoals wij allen weten, zullen we eens sterven. Dus: 'Blijde dag. Alles wel!'

'Maar als ons leven wordt gespaard.' Dan zien we wel of onze wielen aan de wagen blijven zitten, en of de handkar heel blijft, en of wij de moed erin houden, en of wij onze kracht behouden door onze gebeden, en dan halen we Zion wel. 'Maar als ons leven wordt gespaard, en w'eens in Zion zijn vergaard.' Als we dat halen, dan is 'Alles wel! Alles wel!' — als we dat halen, en als we de moed hebben om ervoor te zorgen dat de heiligen hun rust ingaan.

Alles wel — als we goed leven

William Clayton schreef in zijn dagboek: 'Ik heb een nieuw lied gecomponeerd: "Alles wel!"' (*William Clayton's Journal* [1921], p. 19). Ik vind die oorspronkelijke titel, 'Alles wel!', heel goed. 'Alles wel!' verklaart ons leven als we dat leiden zoals we dat eigenlijk moeten. Wij hebben de richtlijnen, de procedures, de informatie, en als we Zion kunnen halen en ons leven gespaard wordt, dan kunnen we zingen: 'Alles wel! Alles wel!' Die lofzang is het 'volkslied' van de kerk geworden.

Mijn grootvader Horton David Haight was vijftien jaar toen de tweede groep arriveerde in de vallei, de groep die na de groep Brigham Young kwam, dus hij is beslist lopend de vlakten overgestoken. Dus als wij zingen van lopen met 'Geloof bij elke voetstap', dan heeft een van mijn grootvaders dat gedaan. Als je vijftien was, reed je niet mee in een kar, maar bevond je je daar waar echt wat gebeurde — je spoorde paarden en ossen aan en deed wat er ook gedaan moest worden. Het meisje dat hij later trouwde, Lousia Leavitt, moest nog elf worden toen haar familie in de vallei arriveerde. Dus mijn grootmoeder moet de vlakten ook te voet zijn overgestoken.

Dus met dat grote erfgoed zeg ik tot u allen dat de kerk een geweldige toekomst heeft, zoals onze profeet heeft aangegeven. Maar dat is wel allemaal afhankelijk van hoe wij leven, hoe wij de waarheden aanvaarden die wij kennen, hoe wij de evangeliebeginselen naleven, en hoe goed het voorbeeld is dat wij geven aan onze collega's en kennissen.

Alles wel — als we trouw aan het geloof zijn

Toen ik ongeveer twaalf jaar was, speelde ik graag honkbal. Het enige sportattribuut dat we thuis hadden, was een oude honkbalhandschoen. Ik dacht dat het fijnste moment van mijn leven zou komen als ik honkbal speelde voor de New York Yankees. Ik zou voor ze spelen tijdens de World Series en het zou 3–3 gelijk staan. En raad eens wie er in de beslissende inning aan slag is? Ik zou op de thuisplaat staan, de pitcher zou de bal precies gooien zoals ik hem

1994 — broeder en zuster Haight met hun drie kinderen, achttien kleinkinderen, en 39 achterkleinkinderen. Zij hebben inmiddels 78 achterkleinkinderen.

hebben wilde, waarop ik hem het Yankee Stadium uitsla en de held van de World Series wordt. Ik dacht dat dát het fijnste moment van mijn leven zou zijn. Maar ik wil u zeggen dat dat niet waar is.

Jaren geleden zat ik met mijn vrouw, Ruby, in de Los Angelestempel (Californië) in een verzegelkamertje. Onze zoons waren daar met hun vrouw — ze waren nog niet zo lang getrouwd — en onze lieve dochter knielde aan het altaar, hand in hand met de jonge man aan wie zij verzegeld zou worden. En toen ik de kamer rondkeek, besefte ik dat dat het fijnste moment van mijn leven was, want in die kamer had ik alles wat mij dierbaar was — álles. Mijn vrouw was er, mijn eeuwige schat en metgezellin. Onze drie kinderen waren er met hun eeuwige metgezel. En ik dacht: David, toen je nog jong was, zag je het helemaal verkeerd. Je dacht dat de een of andere wereldse gebeurtenis het fijnste moment van je leven zou zijn. Maar nu maakte ik dat fijne moment mee. Ik was er, ik voelde het, ik voelde me erbij betrokken, en ik wist dat in die kleine, witte verzegelkamer — met reinheid en liefde in die kamer — waar mijn hele familie was, dat fijnste moment van mijn leven gekomen was.

Ik betuig u mijn liefde en getuig dat dit werk waar is. Wij, als heiligen der laatste dagen, moeten trouw zijn aan het geloof dat wij belijden. Trouw aan het geloof. Trouw aan het bezielende getuigenis dat we hebben ontvangen. Trouw aan Hem wiens naam we op ons hebben genomen, levend naar ons geloof, en dat geloof verklarend om een bijdrage te leveren aan de verbreiding van dit werk. ■

Naar een toespraak gehouden tijdens de algemene oktoberconferentie van 1997.

Toen ik de kamer rondkeek, besefte ik dat dat het fijnste moment van mijn leven was. In die verzegelkamer had ik iedereen die mij dierbaar was.

ILLUSTRATIE GLEN S. HOPKINSON; FOTO LOS ANGELESTEMPEL (CALIFORNIË) STEVE TREGEAGLE; FAMILIEFOTO MET DANK AAN DE AUTEUR

BOODSCHAP UIT

MOLDAVIË

Veel pioniers in Moldavië zijn nog in hun tienerjaren. De kerk biedt nieuwe hoop in dit landje bij de Zwarte Zee.

KARL EN SANDRA FINCH

Als u de naam Lilia Carasciuc noemt, dan hebt u het over twee mensen: moeder en dochter. Beide Lilia's komen uit de republiek Moldavië, een klein landje naast Roemenië. En beide Lilia's zijn pioniers. Zij kunnen allebei de eer opeisen het eerste Moldavische lid van de kerk te zijn.

Moeder Lilia was met een beurs van de Amerikaanse regering in de Verenigde Staten toen ze zich liet dopen, waarmee zij de eerste Moldavische onderdaan was die zich liet dopen. Dat was in mei 1997.

In november, slechts een half jaar later, werd haar dochter Lilia de eerste die zich in Moldavië liet dopen. Daar zij de eerste was van meerdere personen die zich die dag lieten dopen, koestert zij de eer dat zij in haar land de eerste mocht zijn die toetrad tot de kerk. Inmiddels zijn beide Lilia's al meer dan zes jaar lid van de kerk.

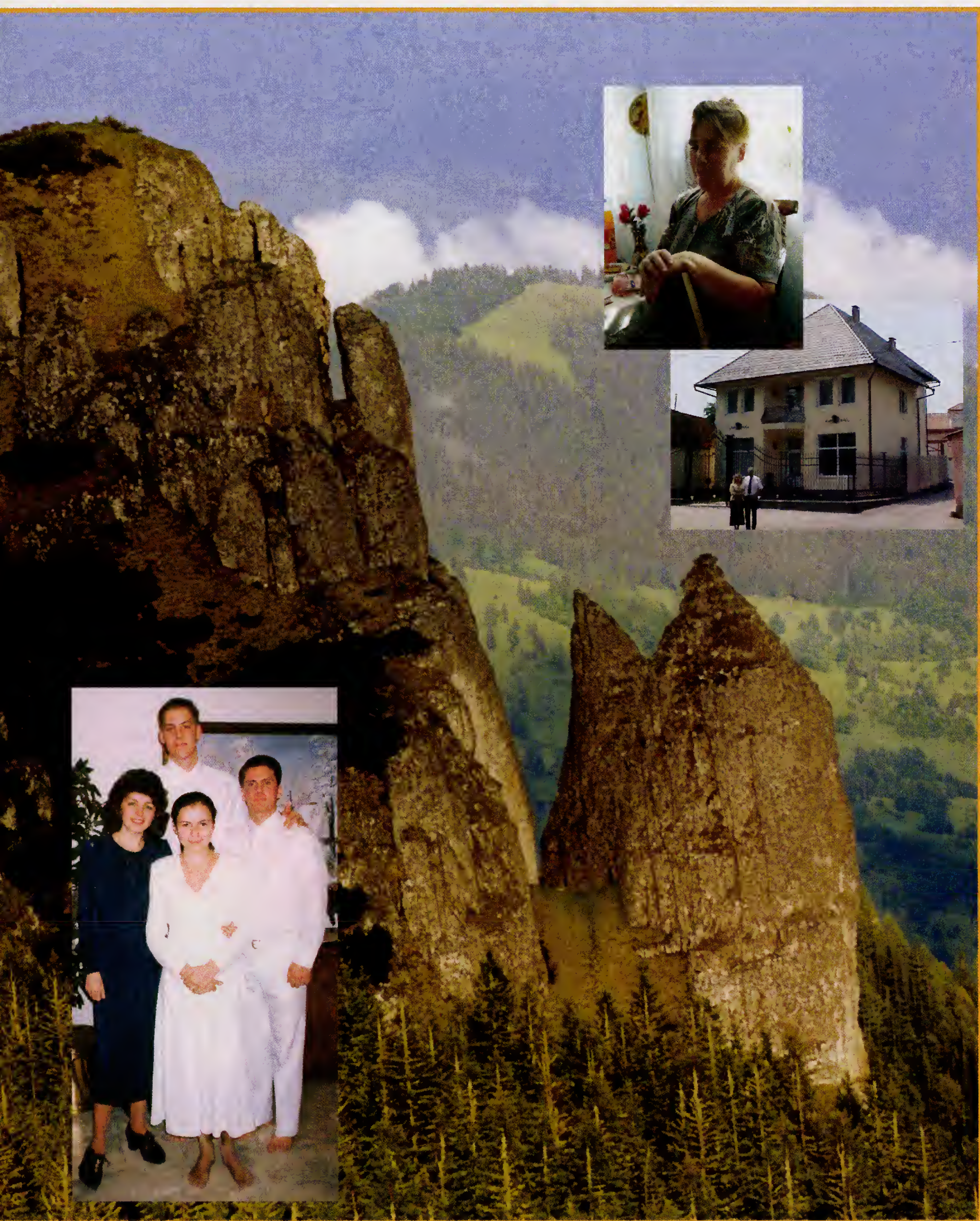
In het begin

Aanvankelijk waren de enige kerkleden in Moldavië drie Amerikaanse leden: John Nielson en Paul en Betty Morris. Ze hielden avondmaalsdiensten in de woning van de familie Morris. Er werden twee zendelingen van het zendingsgebied Boekarest (Roemenië) naar Moldavië gestuurd, en de schapen daar begonnen de stem van de Herder te herkennen. Toen Lilia's moeder terug was uit de Verenigde Staten, gingen ze samen naar de bijeenkomsten.

De jongere Lilia vertelt haar bekeringsverhaal: 'Ik begon een half jaar vóór mijn doop de kerkdiensten bij te wonen. Al die tijd had ik het voorbeeld van mijn moeder. Zij liet me kennismaken met de kerk door me een zangboek te geven. Ik ben gaan houden van de eerste lofzang waar ik naar keek, "Houd van elkander". Toen wist ik dat God wilde dat ik me bijzonder voelde, dat ik voelde dat Hij van me hield.'

Rechts: Lilia Carasciuc (midden) tijdens haar doopdienst met haar moeder en de zendelingen, de ouderlingen Williams en Wadsworth. Alles op de foto is nieuw in Moldavië: het zijn de eerste dopelingen en de eerste zendelingen. Uiterst rechts: Eujeniea Vacarciuc uit Orhei is ook een Moldavische pionier; het nieuwe kerkgebouw in Chisinau.

Juliana Musteata, Irina Vizitiv en Mariana Turcanu op een heuvel die uitkijkt over de hoofdstad, Chisinau.

In de zes jaar die sinds Lilia's doop zijn verstreken, is de gemeente uitgegroeid tot een unit met 180 leden. Veel leden zijn tiener of jongvolwassene. Er zijn al vijf jonge mensen uit Moldavië op voltijdzending geweest. En er zijn er momenteel ook vier op zending.

Deze jonge mensen vertellen graag hoe de kerk hun leven heeft veranderd. 'Als ik besef dat ik bij de enige ware kerk hoor, wil ik het van vreugde uitschreeuwen', zegt Alin Constantinescu. 'Elke keer dat ik eraan denk hoezeer de Heer ons liefheeft en wat een vertrouwen Hij heeft in ons, als pioniers in Moldavië, krijg ik een gevoel van grote dankbaarheid.' Alin is momenteel op zending in Manchester (Engeland).

'Je kunt in ons gelaat zien dat we gelukkige mensen zijn,' zegt Mariana Turcanu, 'en dat komt door het evangelie. Het heeft mijn hele leven hier in Moldavië veranderd.'

Ook nieuw in Moldavië

Het landje Moldavië lijkt net een schijf meloen die klem zit tussen Roemenië en Oekraïne. Het land heeft ongeveer vier en een half miljoen inwoners die Russisch en Moldavisch spreken, wat een taal is die nauw aan het Roemeens verwant is. De inwoners van de hoofdstad, Chisinau, wonen in betonnen flats. Maar op het platteland en in de dorpjes wonen de mensen nog in kleine zelfgebouwde woninkjes zonder stromend water, en reizen velen met paard en wagen, of te voet. Op het platteland is er vruchtbare zwarte grond die prachtige vruchten en groenten voortbrengt. De heuvels, die niet hoog genoeg zijn om bergen te worden genoemd, zijn bedekt met bomen en weiden vol felgele zonnebloemen.

Chisinau is de grootste gemeente van de kerk in Moldavië. President Ion Virlan is de eerste Moldavische gemeentepresident. Zijn tienerdochter, Natalia, was in november 1997 een van de eerste vijf mensen die zich lieten dopen. En enkele maanden later werd de rest van haar ouderlijk gezin lid van de kerk. Er is ook een kleinere gemeente in het plaatsje Orhei.

Veel jongerenactiviteiten die de kerk hier heeft georganiseerd, waren ook nieuw in Moldavië. De gemeente in Chisinau heeft haar eerste seminarie- en instituutsklassen georganiseerd. De jongeren hebben hun eerste topdag achter de rug. En boven alles heeft de gemeente haar eerste spiksplinternieuwe kerkgebouw. Het gebouw is in december 2002 ingewijd en is een monument voor het pionierswerk in Moldavië.

De weg bereiden

Het lijkt misschien een beetje vreemd om dergelijke jonge leden van de kerk pioniers te noemen, maar deze jongeren begrijpen dat zij de weg bereiden voor nog veel meer mensen uit hun land. Juliana Musteata zegt: 'Een hedendaagse pionier zijn in Moldavië geeft vreugde en geluk in hart en ziel. Ik geloof dat wij, als wij hard werken, de groei van de kerk kunnen beïnvloeden. Ik weet dat de Heer ieder van ons heeft gezegend met de kans om een goed voorbeeld te zijn en andere mensen over het evangelie te vertellen.'

'Ja, wij zijn pioniers!' zegt Gheorge Zugravu. 'Het is geweldig om een pionier voor onze Heer Jezus Christus te zijn. We voelen ons dichter bij de Heiland als wij het evangelie in ons land verbreiden. Wij zijn de eersten, maar na ons zullen er velen komen die Jezus Christus net zo zullen liefhebben als wij. Wij geloven hier met heel ons hart in.'

Hulp aan kinderen

De jongeren tonen hun liefde voor de Heiland onder meer in de manieren waarop zij zich dienstbaar maken. Net als anderen over de hele wereld hebben de jongevrouwen in de gemeente Chisinau dienstbetoonprojecten opgezet. Van één project maakten ze een jaarlijkse gebeurtenis. De afgelopen zomers hebben ze in weeshuizen in de stad geholpen met de zorg voor de kinderen.

'Wij jongevrouwen doen ons best om het leven van die kinderen zo prettig mogelijk te maken', zegt Natalia Gligor. 'Met heel ons hart proberen we ze liefde en troost te bieden, met ze te spelen, en ze te laten inzien dat er iemand is die van ze houdt. We hebben een speciaal programma om bepaalde vaardigheden te ontwikkelen. We proberen ze ertoe te brengen aandachtig en nieuwsgierig te zijn. Ze ontberen veel, zowel in materieel

Links: Alin Constantinescu en Vasile Botan vervullen momenteel een voltijdzending. Uiterst links: jongemannen en zendelingen op het terrein bij de kerk in Chisinau. Onder: gemeentepresident Ion Virlan met zijn vrouw, Nadejda, en hun dochters, Marina en Natalia. Onder: Irina Vizitiv en haar broer.

Onder: Natalia Gligor verricht samen met andere jongevrouwen uit haar gemeente dienstbetoon in een weeshuis. Rechts: Gheorghe Zugravu en Slava Schiopul zijn zich zeer bewust van hun plicht om het evangelie in Moldavië te verbreiden.

als in geestelijk opzicht. De geestelijke zaken die zij ontberen, zijn pijnlijker, en die wonden zijn veel dieper.'

Irina Vizitiv helpt de weeskinderen ook. Zij zegt: 'Het gezin is de bron van de grootste zegeningen van onze hemelse Vader. Ik denk dat we met dit dienstbetoonproject wat licht in het leven van de kinderen hebben gebracht. En ik weet dat mijn hemelse Vader dat erg belangrijk vindt.' Zoals veel jongeren is Irina het enige lid van de kerk in haar naaste familie. Ze hoopt dat haar familieleden eens het herstelde evangelie zullen aanvaarden.

De Heiland leren kennen

Een van de fijnste ervaringen die deze jonge mensen meemaken is dat ze hun Heiland leren kennen. Katerina Bejan was de eerste seminarieleerkracht in de gemeente en vervult momenteel een zending in Engeland. Zij zegt: 'Ik weet dat Jezus Christus altijd bij ons is en dat Hij de hoeksteen van deze kerk is.'

'Ik hoor andere mensen zo graag zeggen: "Jezus Christus leeft!"' zegt Mariana Turcanu. 'Het is zo fijn om dat zelf te weten. En net zo zeker als Hij leeft, weet ik dat mijn Verlosser mij liefheeft.'

Slava Schiopul weet dat veel Moldaviërs op het evangelie zitten te wachten. Hij zegt: 'Wij moeten ons in dit leven concentreren op het naleven van de geboden van onze hemelse

Vader. In ons land zijn we maar met weinigen om elkaar te helpen. Echter, door die gehoorzaamheid komen we steeds dichter tot onze Heiland Jezus Christus, en Hij helpt ons om in het licht te leven.'

Vasile Botan, die nu op zending is in Parijs, ziet het feit dat de kerk nu in zijn land actief is als een stap tot de vervulling van een profetie: 'Ik weet dat het herstelde evangelie van Jezus Christus vóór zijn wederkomst bekend moet zijn onder alle naties, geslachten, talen en volken. Ik ben erg blij dat deze boodschap nu ook tot de inwoners van Moldavië wordt gebracht. Ook in dit kleine landje weten we dat God ons indachtig is.'

Net als de meeste pioniers hebben de leden van de kerk in dit land het in economisch opzicht niet makkelijk. De republiek Moldavië is een jong land met weinig werk en kansen. Maar nu de Moldaviërs het evangelie van Jezus Christus aanvaarden en vastbesloten zijn om rechtschapen te leven, is dat hun hoop voor de toekomst. ■

Karl en Sandra Finch zijn lid van de wijk Modesto 3 in de ring Modesto (Californië). Zij hebben in Moldavië een zending vervuld voor de kerkelijke onderwijsinstellingen.

Kerknieuws

FOTO JULIE RICH GREER

Voltijdzendelingen beantwoorden vragen in de stand van de kerk op de International Aid & Trade Europe 2004 Conference & Exhibition, die in januari van dit jaar gehouden is in Genève (Zwitserland).

Kerk krijgt eerbetoon wegens humanitaire bijdragen

Melissa Merrill, Kerktijdschriften

De kerk was voor het eerst uitgenodigd om deel te nemen aan de International Aid & Trade Europe 2004 Conference & Exhibition, die op 28 en 29 januari jongstleden gehouden is.

Hoewel vertegenwoordigers van de kerk het jaarlijkse congres al eerder hadden bezocht, was dit de eerste keer dat de kerk gevraagd was om haar programma's formeel te presenteren, zegt Garry R. Flake, hoofd humanitaire noodhulp van de kerk. 'We waren blij met de uitnodiging', zegt hij. 'Dit was een fantastische gelegenheid om andere organisaties die daar vertegenwoordigd waren, te laten weten wie wij zijn en wat wij doen.'

Tijdens het congres hield broeder Flake enkele presentaties over de aandacht die de kerk schenkt aan noodhulp en aan andere grote humanitaire hulpacties.

'Iets wat daarbij altijd naar voren komt, is de gulheid van de kerkleden waardoor het mogelijk wordt om op deze fantastische manier mensen in nood over de hele wereld de helpende hand toe te steken. Wie daarvan hoort, verbaast zich altijd over het medeleven van onze kerkleden', zegt broeder Flake.

Broeder Flake's presentaties waren niet de enige informatie over de kerk, want drie zendelingechtparen en enkele vrijwilligers uit de ring Genève bemanden een informatiestand van de kerk. Onder hen Deon en Julie Greer, die in Genève werkzaam zijn als pr-zendelingen.

'De boodschap die we probeerden over te brengen aangaande de programma's van de kerk, is dat ze draaien op bijdragen van de leden, en dat wij graag hulp bieden aan mensen in nood, ongeacht wat hun omstandigheden zijn of waar ze zich in de wereld bevinden', zegt zuster Greer. 'Het gaat ons er vooral om menselijk lijden te verlichten.'

De stand van de kerk bevatte onder meer hygiënesets, babysets en onderwijssets; dekens en quilts; een rolstoel; een mengsel van granen en vitamines dat naar landen wordt gestuurd waar hongersnood heerst; en een bundeltje kleren.

'Hoewel veel organisaties al van de activiteiten van de kerk afwisten, waren er erg veel die nog maar weinig of zelfs niets van de humanitaire hulp van de kerk afwisten. In de meeste gevallen toonden ze oprechte belangstelling', zegt ouderling Greer. Bovendien bood dit evenement een kans om te vernemen wat andere organisaties doen en contacten voor toekomstige samenwerkingsverbanden op te doen.

Eén concreet voordeel van het congres was het contact met de Wereldgezondheidsorganisatie [WHO] in Genève. De kerk en de WHO werken al samen aan een inentingsproject tegen mazelen, aldus broeder Flake. Naast financiële hulp hoopt broeder Flake dat de kerk

later dit jaar ook plaatselijke hulp kan bieden in de vorm van leden die helpen met de inentingscampagnes, vooral in regio's waar tot nu toe weinig kinderen zijn ingeënt.

Tijdens het congres waren de vertegenwoordigers van de kerk ook in staat om de banden aan te halen met mensen met wie zij in het verleden al hadden samengewerkt. 'We hebben gesproken met organisaties waarmee wij al eerder hebben samengewerkt op het gebied van noodhulp en acties op het gebied van volksgezondheid', aldus broeder Flake. 'Wij hebben met enkelen van hen al heel lang een samenwerkingsverband, en ze hebben grote waardering voor de goederen die ze via ons Centrum voor humanitaire hulp hebben ontvangen. Het is fijn om te zien hoe goed de kerk om het verschaffen van noodhulp bekend staat.' ■

Zendelingen in Haïti overgeplaatst; leden blijven bijeenkomsten houden

De kerk evacueerde alle 56 buitenlandse jonge zendelingen uit Haïti voordat voormalig president Jean-Bertrand Aristide door een hevige burgeroorlog werd gedwongen af te treden. De zendelingen werden tijdelijk overgeplaatst naar andere zendingsgebieden. De autochtone Haïtiaanse zendelingen die achterbleven, volgden eerder verstrekte veiligheidsinstructies, meden menigten en demonstraties, en bleven binnen als ze meenden dat het niet veilig was om buiten te zijn. Autochtone zendelingen die in onrustige gebieden gestationeerd waren, werden overgeplaatst.

FOTO GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN RODRIGO ABD/ASSOCIATED PRESS

Op 25 februari verlieten zendelingen Haïti. Ze stapten in Port-au-Prince op het vliegtuig.

Ondanks het feit dat de conflicten tientallen Haïtianen het leven kosten, zijn er naar verluidt geen kerkleden onder de slachtoffers. In het noorden van Haïti, waar de strijd uiterst hevig was, zijn enkele gezinswoningen vernietigd. Er is echter geen schade ontstaan aan eigendommen van de kerk. De kerk heeft in Haïti meer dan tienduizend leden.

President Eddy Bourdeau van de ring Port-au-Prince (Haïti) vertelde in een interview met *Church News* dat de zondagsdiensten en de vergaderingen van de meeste ringen en wijken gewoon zijn gehouden, ondanks de spanningen tussen tegenstanders en voorstanders van de voormalige regering. Enkele kerkdiensten waren wel geannuleerd, en het was nog niet duidelijk wanneer ze hervat zouden worden. Door de onlusten was de grens van Haïti met de Dominicaanse Republiek gesloten, waardoor de leden in Haïti de Santo Domingotempel niet konden bezoeken. ■

Church News *heeft bijgedragen aan dit artikel.*

Heiligen in Zuid-Afrika geven raad van de kerk over aids-preventie door

Terwijl de wereld er voorstander van is om de wet van kuisheid 'veilig' te overtreden om aids tegen te gaan, heeft deze vernietigende ziekte zozeer om zich heen gegrepen dat er over de hele wereld meer dan veertig miljoen mensen mee besmet zijn.

Volgens schattingen van de Wereldgezondheidsorganisatie lijden in Afrika meer dan dertig miljoen mensen aan de ziekte. Daarom proberen kerkleden in dat werelddeel hun kennissen en vrienden in te lichten over de raad van de kerk om zich te onthouden van seks vóór het huwelijk, en volkomen trouw te zijn in het huwelijk, omdat dit de beste bescherming biedt tegen hiv en aids. De wijk Hospitalview in de ring Bedfordview (Zuid-Afrika) heeft eerder dit jaar een wereld-aidsdag georganiseerd met presentaties door forums met plaatselijke kerkleiders, vooraanstaande leden van de gemeenschap, vertegenwoordigers van de overheid, medische deskundigen, ngo's (niet-gouvernementele organisaties) en aids-activistengroeperingen.

Het gebouw van de wijk puilde uit toen meer dan zeshonderd inwoners van de woonstad Tembisa het evenement bijwoonden. De presentaties gingen over strategieën en tactieken om de verbreiding van aids tegen te gaan en verwezen naar organisaties in de gemeenschap die hulp bieden aan aidslijders.

President Neil P. Fourie van de ring Bedfordview beklemtoonde de wet van kuisheid en moedigde alle aanwezigen aan die na te leven. 'De lezingen [waren] gericht op onthouding en huwelijkstrouw.'

Het evenement was georganiseerd door het welzijnscomité van de wijk Hospitalview. Zij ontwierpen en verspreidden ook de uitnodigingen, posters en brochures voor de omwonenden, en organiseerden de presentaties en de lezingen. ■

Heiligen in Vanuatu pakken draad weer op na tornado Ivy

Ongeveer elfhonderd kerkleden op de eilanden van Vanuatu, die ten westen van Fiji liggen, beginnen eindelijk weer een normaal leven te krijgen nadat tornado Ivy over het zuidelijke en het noordelijke eiland is geraasd. De storm van 26 februari 2004 bereikte snelheden van ongeveer tweehonderd kilometer per uur, doodde twee mensen en richtte grote schade aan. Volgens de berichten bleven de zendelingen en leden ongedeerd.

Onder de naar schatting 2500 gezinnen die ernstig door de tornado getroffen zijn, bevinden zich ongeveer tien gezinnen van de kerk die grote schade aan hun woning opliepen, terwijl de woning van 62 andere gezinnen lichte schade opliep. Van drie tijdelijke kerkgebouwen op het eiland Tanna moest het dak gerepareerd worden.

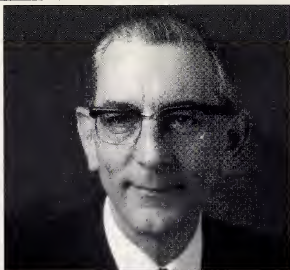
Vanwege oogstverlies staan de eilandbewoners mogelijk voor ontberingen. De kerk heeft containers vol hulpgoederen naar de eilanden gestuurd, inclusief kleding en medische goederen. ■

Church News *heeft bijgedragen aan dit artikel.*

KAART THOMAS CHILD

De leden op de eilanden van Vanuatu, ten westen van Fiji, herstellen van de gevolgen van tropische tornado Ivy.

Ouderling Jacob de Jager

Emeritus algemeen autoriteit Jacob de Jager overlijdt

Zijn eerste roeping in de kerk was zangboeken uitdelen; zijn opvallendste roeping was lid van het Eerste Quorum der Zeventig. Maar het was niet wát hij deed, maar hóe hij het deed, waardoor men zich ouderling Jacob de Jager herinnert, de emeritus algemeen autoriteit die op 25 februari 2004 op 81-jarige leeftijd overleed.

Ouderling De Jager, ook wel 'de opgewekte Nederlander' genoemd, zette zich bereidwillig en opgewekt in voor iedere roeping die hij kreeg, bijvoorbeeld als regionaal vertegenwoordiger voordat hij algemeen autoriteit werd, en daarna als bisschop.

'Hij was een waar dienstknecht van de Heer', zei president Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen tijdens de uitvaartdienst op 1 maart 2004. Andere sprekers tijdens de dienst waren president Thomas S. Monson en president James E. Faust van het Eerste Presidium, en ouderling Charles Didier van het Presidium der Zeventig.

'Ik ben nog nooit iemand tegengekomen die iets slechts over Jacob de Jager [te zeggen] had', zei president Monson, die president van het zendingsgebied Toronto (Ontario) was toen de familie De Jager daar uit Nederland naartoe verhuisde. Frances, de vrouw van president Monson, speelde een rol bij de bekering van het echtpaar De Jager. Zij moedigde de zendelingen aan om naar de familie toe te gaan, toen ze erachter was gekomen dat zendelingen in Nederland contact met ze hadden gehad.

'De naam "Jacob" is te definiëren als iemand die nauwgezet deed wat hem werd opgedragen', zei ouderling Didier. 'Dat typeerde Jacob de Jager.' ■

Church News *heeft bijgedragen aan dit artikel.*

Oproep inzendingen uitvoerende kunsten

In het kader van de aanmoediging aan wijken, gemeenten, ringen en districten van de kerk om meer culturele evenementen te plannen, zoals toneel-, dans- en muziekfestivals, roept de afdeling muziek en uitvoerende kunsten van de kerk op om inzendingen in te sturen.

Door het hele jaar door inzendingen te accepteren, hoopt de afdeling twee doelen te verwezenlijken: de creatieve talenten van de leden laten ontluiken door ze een uitlaatklep voor hun vrome artistieke uitingen te geven, en een bibliotheek aan evangeliegerichte werken aan te leggen die andere kerkunits kunnen raadplegen bij het plannen van hun acitiviteiten op het gebied van de uitvoerende kunsten. Het uiteindelijke doel is dat de kerkleden in het evangelie gesterkt worden en eensgezindheid aankweken door activiteiten op het gebied van de uitvoerende kunsten te plannen en uit te voeren.

'De uitvoerende kunsten zijn al heel lang belangrijk voor de kerk', aldus David Warner, hoofd van de afdeling muziek en uitvoerende kunsten. 'Ze kunnen mensen dichter tot het evangelie brengen.'

In de dagen vóór de algemene oktoberconferentie zullen enkele inzendingen worden uitgevoerd in het theater van het Conferentiecentrum – sommige in een verkorte uitvoering. Hoewel de afdeling het hele jaar door inzendingen accepteert, is de uiterste inzenddatum voor de oktoberuitvoeringen 1 april van dat jaar. Inzenders vernemen in augustus of hun inzending voor uitvoering in oktober is geselecteerd.

De in te zenden manuscripten mogen voor toneelstukken, musicals, leesdrama's, oratoriums of zelfs poëzie zijn. De inzendingen moeten geschikt zijn voor gebruik in wijk/gemeente of ring/district, moeten minimaal één bedrijf lang zijn, op een opbouwende en leerstellig juiste manier evangeliebeginselen behandelen, en historisch juist zijn als ze met de kerkgeschiedenis te maken hebben. De

FOTO LYNN HOWLETT

De kerk vraagt om manuscripten voor toneel- en musicalproducties. Deze musical maakte deel uit van de culturele viering die werd gehouden ter gelegenheid van de herinwijding van de Anchoragetempel (Alaska).

inzendingen mogen in elke taal zijn.

De inzendingen moeten bestaan uit:

1. Twee afschriften van het manuscript en eventuele muziek op papier van 22 x 28 cm.

2. Een verklaring, ondertekend door ieder die aan de totstandkoming van de inzending heeft bijgedragen, met de volgende tekst: 'The work submitted, entitled ________, is my original work, is owned by me, and conforms to the submission rules.'

3. Een begeleidende brief met de titel van het stuk; naam, adres, telefoonnummer en e-mailadres van de auteur; het thema; een korte samenvatting; en de vereiste rolverdeling of bezetting.

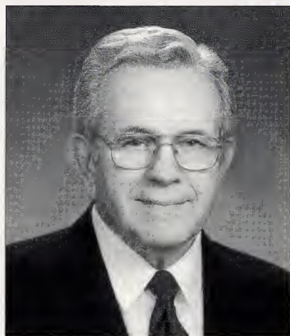
De namen van allen die aan de totstandkoming hebben bijgedragen dienen vermeld te worden in de begeleidende brief, het manuscript en de ondertekende verklaring. Auteurs van producties die door het comité geaccepteerd worden, kan gevraagd worden de kerk een niet-exclusieve, permanente licentie voor onbeperkt gebruik te verlenen.

Stuur uw inzending naar: Church Theatrical Script Submission, 50 East North Temple Street, Room 2082, Salt Lake City, Utah, 84150-6070, USA. Bel voor meer informatie 00 1 801 240 6492. ■

Eigentijds advies

President Packer waarschuwt advocaten en rechters voor geestelijk verval

President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen, sprak op 28 februari 2004, in een devotional die naar ruim honderd internationale locaties werd uitgezonden, over het huidige morele verval in de samenleving en gaf zijn gehoor de opdracht om hun opleiding te gebruiken om God en hun medemens te dienen. 'Wees bereid om van je tijd, middelen en expertise te geven voor de opbouw van de kerk, Gods koninkrijk en de vestiging van Zion, want wij staan onder een verbond om dat te doen – niet alleen ten behoeve van de kerk in het geheel, maar ten behoeve van leden en gewone mensen die uw professionele bescherming nodig hebben.'

Præsident Boyd K. Packer

Hij waarschuwde voor de geestelijke gevaren die deze tijd met zich brengt. 'De wereld bevindt zich steeds meer in een neerwaartse spiraal. Het spijt mij dat ik u niet kan vertellen dat het beter wordt. Ik kan niets in de geschiedenis van de kerk of in de wereldgeschiedenis bedenken dat te vergelijken is met het gevaar dat nu dreigt.'

President Packer waarschuwde dat Satan de mensen misleidt om de gezinseenheid te vernietigen. 'De heilige relatie tussen man en vrouw, echtgenoot en echtgenote, waarmee leven wordt geschonken en wordt doorgegeven aan de volgende generatie, wordt bezoedeld.' Via de media komt er steeds meer onzedelijk material binnen, waardoor het steeds meer algemeen aanvaard

wordt. 'Onuitsprekelijk kwaad, verkeerde opvattingen en vormen van misbruik – die zelfs kleine kinderen niet ontzien – die eens in het verborgene waren, vragen nu rechtbanken en rechters om bescherming.'

Hij spoorde de aanwezigen aan om hun deskundigheid te gebruiken om leiding te geven aan anderen. 'Ons juridisch advies moet van jullie komen. Jullie hebben de geest van onderscheid, of zouden die moeten hebben. Die heb je gekregen toen je de gave van de Heilige Geest ontving. Je moet de valstrikken opsporen en ons eromheen leiden.'

President Packer bevestigde dat de leden van de kerk ooit wel eens alleen zouden kunnen komen staan, maar dat 'wij onze normen niet zullen verlagen en onze koers niet zullen wijzigen'.

Church News *heeft bijgedragen aan dit artikel.*

Ouderling Wirthlin spreekt tot BYU-studenten over twee loodslichten

God liefhebben en onze naaste liefhebben, volgens de Heiland de eerste twee grote geboden, zijn de loodslichten die naar het eeuwige leven kunnen leiden, zei ouderling Joseph B. Wirthlin van het Quorum der Twaalf Apostelen op 1 februari 2004 tijdens een devotional aan de Brigham Young University.

Ouderling Wirthlin beschreef de landing die een onbemand ruimtevaartuig kort daarvoor op Mars had uitgevoerd. Hij verwees naar de grote reizen en ontdekkingen van de

Ouderling Joseph B. Wirthlin

mens tijdens zijn leven. Hij herinnerde de studenten aan de grote bijdragen die zij zouden doen in hun leven. Ouderling Wirthlin vertelde over de reis van de broeder van Jared, en de twee lichten die de Heer voor elk schip verschafte zodat 'zij de grote wateren niet in duisternis behoefden over te steken' (Ether 6:3), en vermeldde twee geestelijke loodslichten om ons door het sterfelijk leven heen te loodsen.

Heb de Here uw God lief

'Waarom moeten wij de Heer liefhebben?', vroeg hij. 'Want als we dat doen, worden we zuiver, rein en heilig.' We tonen onze liefde voor de Heer door zijn geboden te onderhouden. 'Als de leden van de kerk de geboden onderhouden, zullen ze de invloed en leiding van de Geest voelen. Door een proces van geestelijke verfijning worden zij geheiligd en vervuld met de gave van de Heilige Geest. Hun gebeden worden dan doeltreffender en hun geloof sterker.'

Heb uw naaste lief

'Onze naasten liefhebben is niet alleen een goed idee, het is dé essentie waardoor de volgelingen van Christus zich in ieder tijdperk hebben onderscheiden', aldus ouderling Wirthlin.

Hij haalde koning Benjamin aan, die zei dat zorgen voor andere mensen te maken heeft met de kracht van de verzoening. 'Betreffende het van dag tot dag behouden van een vergeving van uw zonden, opdat gij schuldeloos voor God moogt wandelen, zou ik willen, dat gij van uw goederen aan de armen zoudt mededelen, een ieder mens naar hetgeen hij heeft' (Mosiah 4:26).

Ouderling Wirthlin haalde de profeet Joseph Smith aan, die heeft gezegd dat de leden van de kerk 'de hongerigen moeten voeden, de naakten moeten kleden, voor de weduwen moeten zorgen, de tranen van de wezen moeten drogen, de behoeftigen moeten troosten, binnen of buiten de kerk, waar ze ook te vinden zijn.' (Zie *Times and Seasons* 3, nr. 10 [15 maart 1842], p. 732.)

Heiligen der laatste dagen betonen hun naasten ook liefde door vriendelijk voor hen te zijn, het evangelie te verbreiden, en plaatsvervangend verordeningen voor de doden te verrichten.

'Het is vandaag mijn getuigenis tot jullie dat wij, als ons leven een levend monument is dat getuigt van onze liefde voor God en onze

medemens, het pad bewandelen dat naar het eeuwige leven leidt', zei hij tot besluit.

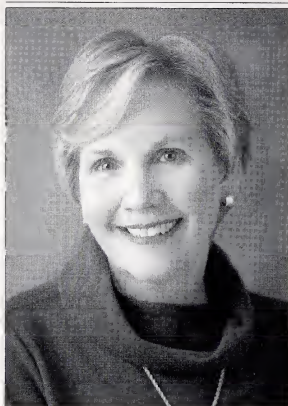
Zuster Parkin moedigt jongvolwassenen aan om hun goddelijk geboorterecht te gedenken

Zuster Bonnie D. Parkin, algemeen ZHV-presidente, sprak op 7 maart 2004 tijdens een CES-uitzending over de kracht die uitgaat van kennis en identiteit.

Ze begon met een aantal spreuken aan te halen die ze haar zoons in hun jeugd regelmatig voorhield, uitspraken die haar oudste zoon 'Bonnie-ismen' noemde. Onder meer 'Waarheid is waarheid, waar je die ook vindt' en 'Eerlijk duurt het langst'. Twee andere uitspraken die ze vaak gebruikte, waren: 'Weten is doen', en 'Bedenk wie je bent'.

'Er schuilt kracht in deze twee zinsneden', aldus zuster Parkin. 'Als we iets weten, als we het echt begrijpen, dan doen we het. (…) Een van de belangrijkste dingen die we moeten weten, is iets wat ouderling Neal A. Maxwell ons heeft geleerd: "Je bent al heel lang jezelf." Hij probeert ons te helpen onthouden wie wij zijn, want als je weet wie je bent, verandert dat wat je doet.'

Als we onze goddelijke identiteit begrijpen, worden we volgens zuster Parkin doelgerichter: 'Als je weet en onthoudt wie je bent, en je je goddelijk geboorterecht gedenkt, ga je uit met goede mensen, draag je fatsoenlijke kleding, gebruik je fatsoenlijke taal, bekijk je fatsoenlijke websites,

Zuster Bonnie D. Parkin

luister je naar goede muziek, kijk je opbouwende films, onderhoud je het woord van wijsheid, blijf je zedelijk rein, bestudeer je de Schriften, vergeef je elkaar, bid je, bekeer je je van je zonden, dien je andere mensen, maak je je roeping groot, en heb je elkander lief.'

Zuster Parkin wees erop dat het weliswaar moeilijk kan zijn te onthouden wat je weet – vooral in een periode van je leven waarin je werkt aan een opleiding, een baan en een huwelijk – maar toch krijg je als jongvolwassene kennis van je eeuwige identiteit: 'Als we het koninkrijk zoeken, zoeken we naar onze eigen specifieke plaats in dat koninkrijk. Daardoor verandert alles.'

Toen zuster Parkin vervolgens het eerste hoofdstuk van Mozes had aangehaald, wees ze erop hoe Mozes zijn identiteit had ontdekt: hij had de wereld achter zich gelaten, voelde de heerlijkheid van de Heer, zag zichzelf als kind van God, vernam wat voor werk God voor hem had, weerstond Satan, bad voortdurend en streefde ernaar meer licht te ontvangen.

'Net als Mozes zijn jullie zoons en dochters van God, naar de gelijkenis van zijn eniggeboren Zoon', aldus zuster Parkin. 'En net als Mozes kunnen jullie al die dingen doen! (…)

Vergeet niet wie je bent. Doen is weten. Ik bid dat jullie je, net als je broer Mozes, door onze hemelse Vader zullen laten leiden en helpen, en dicht bij Hem zullen blijven, want ik getuig dat Hij dat in ieder geval zal doen.' ■

Artikelen gevraagd

Hebben de lofzangen van de kerk wel eens uw getuigenis gesterkt, u in moeilijke omstandigheden troost gegeven, of u een evangeliebeginsel duidelijk gemaakt? Stuur uw antwoord vóór 15 september 2004 naar *Liahona,* Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA, of e-mail het naar **cur-liahona-imag@ldschurch.org.** Zet er duidelijk 'Hymns' bij en schrijf bovenaan uw inzending uw naam, adres, telefoonnummer, e-mailadres, wijk en ring (of gemeente en district). We kunnen geen ontvangstbevestiging sturen, maar als uw inzending gepubliceerd wordt, krijgt u van ons bericht. ■

A SPECIAL DAY

Extra ideeën voor de participatieperiode, juli 2004

Jeugdwerkleidsters kunnen de volgende ideeën gebruiken als aanvulling op de participatieperiode in deze uitgave van de Liahona. *Voor de les, de instructies en de activiteit die overeenkomen met deze ideeën, raadpleegt u 'Een bijzondere dag' op pagina 4 en 5 van De Kindervriend in deze uitgave.*

1. Om de kinderen uit te leggen dat ze zich op de zegeningen van de tempel voorbereiden als ze zich laten dopen en zich aan hun doopverbonden houden, maakt u verkeersborden met deze woorden: *Stop, Pas op, Eenrichtingsverkeer, Voorrang geven, Rijden*. Schrijf voor elk bord een van de Mijn evangelienormen (zie de boekjes *Geloof in God*) op papier, en knip die in woordstroken. Doe elke norm in een envelop en plak die aan de achterkant van een bord. Maak een verkeerslicht met een rode cirkel bovenaan, een oranje in het midden, en een groene onderaan.

Lees gezamenlijk 2 Nephi 31:17–18. Bij onze doop doen we de poort open die leidt naar het pad dat naar onze hemelse Vader gaat. We moeten ons laten dopen om naar de tempel te gaan en het celestiale koninkrijk binnen te gaan. Na de doop krijgen we de gave van de Heilige Geest, die ons zal helpen om het goede te kiezen. Houd het verkeerslicht omhoog. Mijn evangelienormen zijn net als verkeerslichten op ons pad. Bij het doen van keuzes (wijs op de rode cirkel) kunnen we stoppen en denken aan het plan dat onze hemelse Vader voor ons heeft, (oranje cirkel) afremmen en denken aan onze doopverbonden, en (groene cirkel) rijden en luisteren naar de Heilige Geest.

Deel de jeugdwerkkinderen op in vijf groepen en geef elke groep een verkeersbord. Laat de groep de envelop opendoen, de woorden van de evangelienorm in de goede volgorde zetten, de woorden op hun bord plakken, en bedenken hoe zij voor het hele jeugdwerk een manier kunnen uitbeelden om hun norm na te leven. Laat de groepen om de beurt iets uitbeelden en laat de rest van de jeugdwerkkinderen raden om welke norm het gaat en uitleggen in hoeverre die norm ons net als een verkeersbord kan helpen om de tempel waardig te zijn. Zing een liedje of een lofzang. Als u op het verkeerslicht naar de groene cirkel wijst, staan de kinderen op en zingen hard. Als u naar rood wijst, gaan ze zitten en zingen zachtjes.

2. Leer de kinderen gehoorzaamheid door een spelletje te doen dat 'Gehoorzaamheid toen en nu' heet. Neem vijf voorwerpen mee die hindernissen voor gehoorzaamheid uit de tijd van de pioniers oftewel 'toen' voorstellen. (Bijvoorbeeld: een stok voor steile heuvels, blauwe stof voor rivieren om over te steken, een steen voor rotsachtige paden om te bewandelen, een plaatje van de zon voor hete dagen en koude nachten, een plaatje van een wagenwiel voor wagenwielen die voortdurend gerepareerd moeten worden.) Bereid vijf voorbeelden voor van praktijkgevallen voor hindernissen 'nu'. (Bijvoorbeeld: je beste vriend nodigt u uit om op zondag mee naar de film te gaan. Je wilt die film erg graag zien. Welk gebod helpt je om het geode te kiezen?) (Zie *Onderwijzen – geen grotere roeping* [1999], pp. 161–162.) Doe in vijf genummerde zakken elk een voorwerp van 'toen', een praktijkgeval van 'nu', en de naam van een liedje of lofzang over gehoorzaamheid.

Deel de zakken uit. Vraag een kind om voor de klas te gaan staan en twee of drie instructies aan de jeugdwerkkinderen te geven over het doorgeven van de zakken. (Bijvoorbeeld: geef een zak drie keer naar

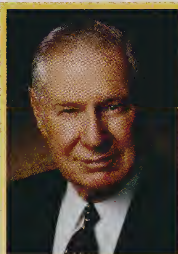
VOOR DE KINDEREN • DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN • JULI 2004

De Kindervriend

Weten wie je bent

PRESIDENT JAMES E. FAUST
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

President Faust herinnert ons eraan dat wij boven alles kinderen van God zijn.

Ik eer jullie, jonge mensen, als uitverkoren, bijzondere geesten die bewaard zijn om deel uit te maken van deze generatie. Er staan jullie moeilijke situaties te wachten. Ik hoop dat je op de een of andere manier iets moois tot stand brengt en uitblinkt. Misschien is het je glimlach, je persoonlijkheid, of je vermogen om andere mensen op te beuren. Misschien ontdek je je talent als sportman, wetenschapper, musicus, kunstenaar, of in een van de vele honderden andere beroepen. Misschien leidt dat ertoe dat je gaat nadenken over wie je werkelijk bent.

Veel [mensen] meten hun eigenwaarde alleen maar af aan hun talent en prestaties, in plaats van aan wie zij innerlijk werkelijk zijn. Het is niet altijd waar dat je gelukkiger bent als je meer presteert.

God kent je en weet wat je kunt worden, omdat Hij je vanaf het begin kent, vanaf de tijd dat je zijn geestzoon of -dochter was. Wat je wordt, hangt in grote mate af van hoe goed je je aan rechtschapen beginselen houdt en goede werken doet.

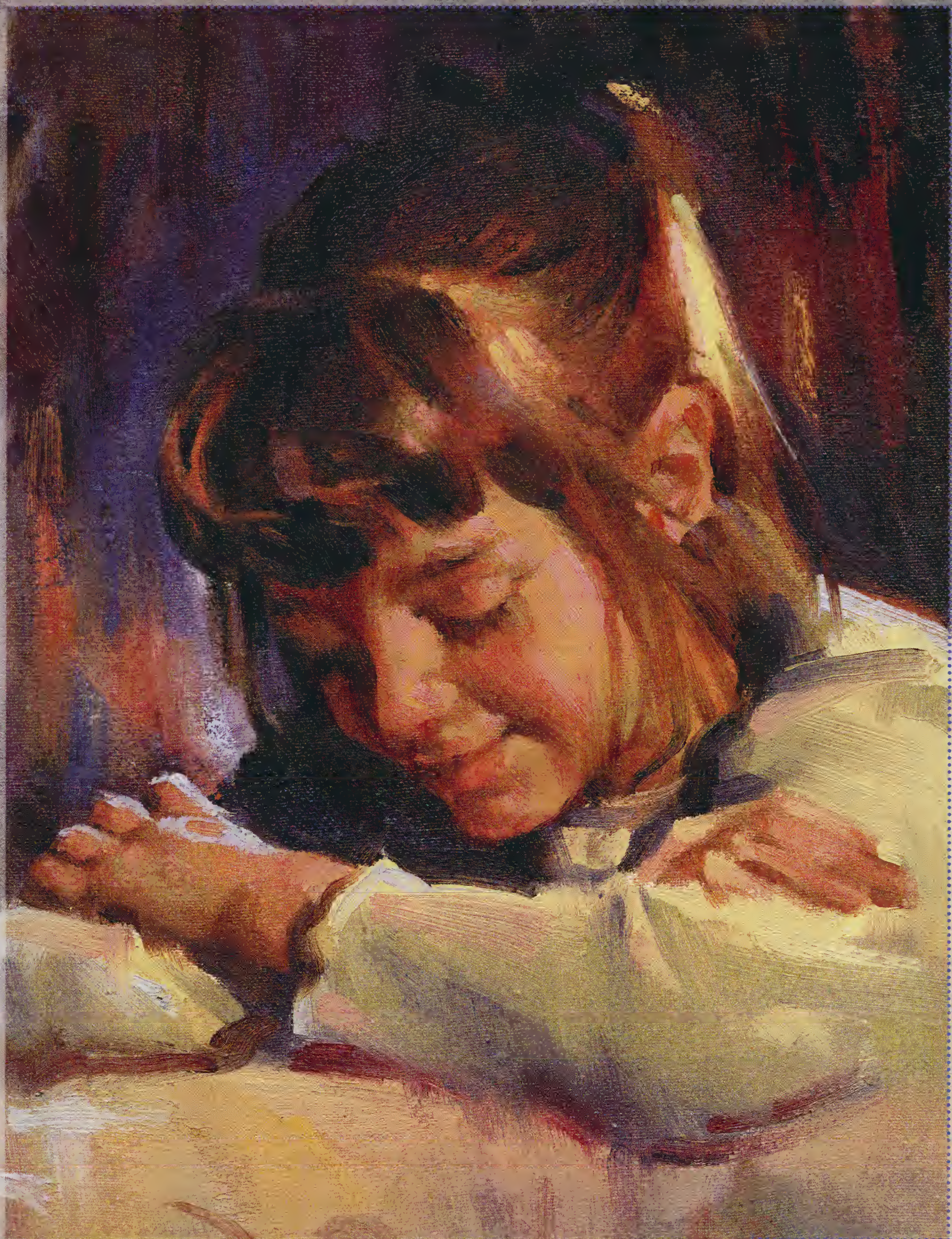
Als we ons werkelijk prettig willen voelen, dan moeten we goede daden doen. Als we vriendelijk zijn voor anderen, vormen we ons karakter en gaan we meer op onze Vader in de hemel lijken. Je kunt veel voldoening vinden in hulp geven aan de armen, zieken, ouderen of andere mensen met bijzondere behoeften. Kijk eens om je heen: er zijn allerlei gelegenheden om dat te doen.

Vriendelijk zijn voor onze buren, mensen op school [en] in de kerk is een prima manier om de Heer te tonen dat wij ons willen houden aan het verbond dat we bij onze doop hebben gesloten om 'elkanders lasten te dragen, zodat ze licht mogen zijn' (Mosiah 18:8). Zoveel mensen zijn verlegen of eenzaam en hebben een vriendelijk woord of een glimlach nodig. Andere mensen opbeuren is de manier van de Heer.

Dus wie denk je dat je bent? Weten wie je bent — wie je *werkelijk* bent — heeft veel te maken met God kennen, want wij zijn zijn kinderen. ●

Aangepast overgenomen uit 'Wie denk je dat je bent?', Liahona, *juni 2001, p. 2–7.*

ILLUSTRATIE SAM LAWLOR

Naam
Datum

EEN BIJZONDERE DAG

SHEILA E. WILSON

'Laat dit huis ter ere van mijn naam worden gebouwd, opdat Ik daarin mijn verordeningen aan mijn volk moge openbaren' (LV 124:40).

Ben je ooit enthousiast geweest over een bijzondere dag? Misschien was het je verjaardag of een vakantie. Adair van zeven was enthousiast over een bijzondere dag. Haar familie had een datum geprikt om een jaar na hun doop naar de tempel te gaan.

De familie hield een speciale gezinsavond. Haar mama en papa legden uit hoe belangrijk het was dat iedereen zich voorbereidde op de tempel. Ze maakten een lijst met dingen die ze moesten doen: zelf bidden, samen bidden, de Schriften lezen, tiende betalen, de geboden onderhouden, en de profeet volgen.

De moeder van Adair gaf haar een plaat van de tempel en schreef haar naam eronder, en de datum waarop de familie naar de tempel zou gaan. Adair deed elke dag haar best om zich voor te bereiden op de dag dat haar familie zich in de tempel zou laten verzegelen. Adair had een fijn gevoel toen ze inzag dat elke dag waarop ze zich voorbereidde om de zegeningen van de tempel te ontvangen een bijzondere dag was. Toen die bijzondere dag dichterbij kwam, vond ze dat erg spannend. Als gezin aan elkaar verzegeld worden, was een zegening die hun hemelse Vader hun gaf om hen dichter tot elkaar en dichter tot Hem te brengen.

Gezinnen kunnen voor altijd bij elkaar blijven als ze tempelverbonden sluiten en tempelverordeningen verrichten, en als ze zich aan hun verbonden houden. De profeten moedigen ons allen aan om ons voor te bereiden op de tempel. Jij kunt je voorbereiden om met je familieleden naar de tempel te gaan. Je kunt je ook voorbereiden om met twaalf jaar dopen voor de doden te doen, of om als volwassene naar de tempel te gaan — misschien als je op zending gaat of als je gaat trouwen.

Als je naar de tempel gaat, krijg je grote zegeningen. En als je je nu al voorbereidt om die zegeningen van de tempel te ontvangen, is elke dag een bijzondere dag!

Geheugensteuntje tempeldag

Maak een mozaïek: plak pagina K4 op een vel stevig papier. Scheur of knip kleine stukjes papier en sorteer ze op kleur. Plak alle stukjes papier op de plaat. (Je kunt de plaat ook kleuren met krijt of verf.) Schrijf onderaan je naam en hang het mozaïek in je kamer. Wanneer ga je naar de tempel?

Ideeën voor de participatieperiode

1. Om de kinderen te helpen iets over tempelverordeningen te leren, knipt u een tempelplaat in puzzelstukjes. Geef elk stuk een opschrift met een verwijzing naar een van de volgende schriftuurplaatsen of liedjes: Doop voor de doden — LV 124:29, 31; 127:6–7, 'Toen Jezus zich liet dopen' (Liahona, *september 1997, K5); Bevestiging — LV 20:41; 138:33, 'Jarig zijn is fijn'* (Liahona, *oktober 1999, K16); Begiftiging — LV 95:8; 105:12; 110:9, 'Uw tempel mooi en heilig'* (Liahona, *april 2002, K13); Huwelijk en verzegeling — LV 132:19, 46, 'Ons gezin kan eeuwig zijn'* (De Ster, *maart 1993, K8). Laat een helper het klaslokaal verlaten. Daarna laat u een ander een puzzelstukje verstoppen. Laat de helper het puzzelstukje zoeken terwijl het jeugdwerk het liedje steeds harder zingt als de helper dichterbij het puzzelstukje komt, en zachter als hij of zij zich ervan verwijdert. Laat het puzzelstukje zien, zoek de teksten op, en bespreek de verordeningen in gepaste details. Herhaal dit. Getuig van de tempelverordeningen.*

2. Om liedjes voor een jeugdwerkpresentatie in de avondmaalsdienst door te nemen, schrijft u de titels van de liedjes op grote papieren sleutels. Laat een kind een sleutel kiezen en vraag hem of haar om buiten het lokaal te wachten. Laat het jeugdwerk een sleutelwoord uit het liedje kiezen. Dat is het woord dat ze niet zingen in het liedje. Schrijf het woord op de blanco kant van de sleutel. Laat het kind terugkomen. Houd het sleutelwoord boven het hoofd van het kind, als geheugensteuntje welk woord er niet gezongen wordt. Zing het liedje, en laat het kind raden welk woord er ontbreekt. Herinner de kinderen aan de boodschap van het liedje. Herhaal dit voor andere liedjes die u voor de presentatie wilt doornemen. ●

ILLUSTRATIE THOMAS S. CHILD

UIT HET LEVEN VAN PRESIDENT HEBER J. GRANT

Leren zingen

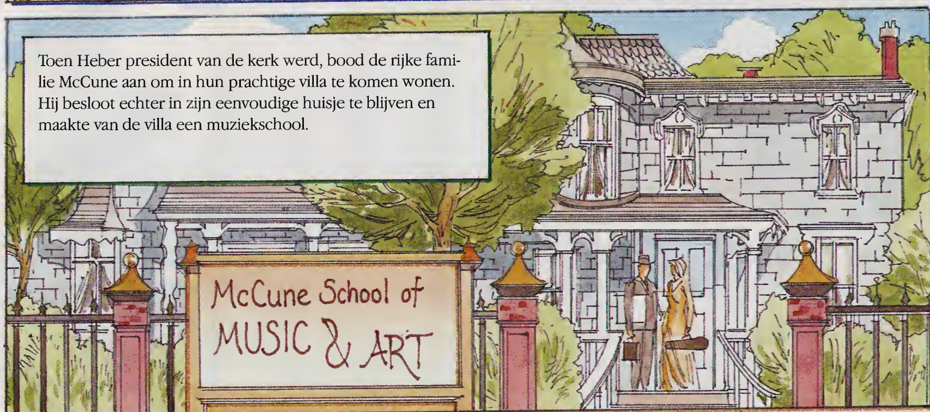

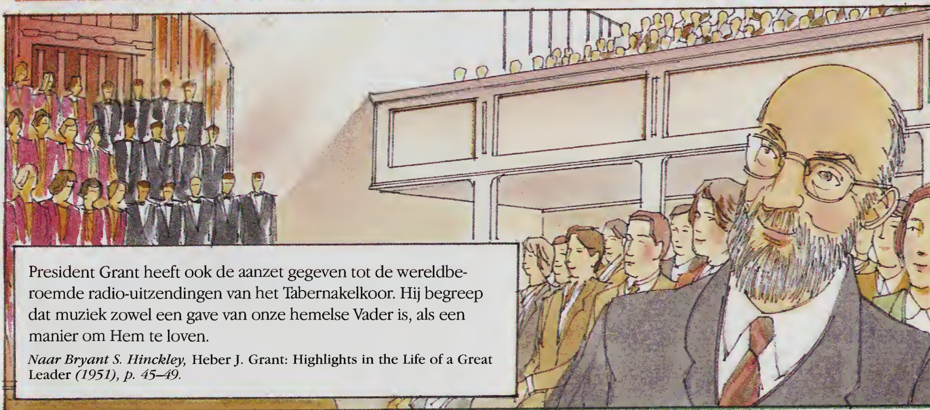

ILLUSTRATIE MIKE EAGLE

Ik zei dat ik honderd lofzangen zou zingen, en dat doe ik ook. Kop op, broeders — nog maar zestig lofzangen!
Na veertig lofzangen beseften de twee algemene autoriteiten dat het geen grapje van Heber was, en ze smeekten hem om ermee op te houden.

Toen Heber president van de kerk werd, bood de rijke familie McCune aan om in hun prachtige villa te komen wonen. Hij besloot echter in zijn eenvoudige huisje te blijven en maakte van de villa een muziekschool.
McCune School of MUSIC & ART

President Grant heeft ook de aanzet gegeven tot de wereldberoemde radio-uitzendingen van het Tabernakelkoor. Hij begreep dat muziek zowel een gave van onze hemelse Vader is, als een manier om Hem te loven.
Naar Bryant S. Hinckley, Heber J. Grant: Highlights in the Life of a Great Leader *(1951), p. 45–49.*

De tempel is de familie tot zegen

'Laat dit huis ter ere van mijn naam worden gebouwd, opdat Ik daarin mijn verordeningen aan mijn volk moge openbaren' (LV 124:40).

Bij de doop sluiten we een verbond met onze hemelse Vader om zijn geboden te onderhouden. Als we ons daaraan houden, kunnen we op een dag naar de tempel om nog meer verbonden te sluiten, deel te nemen aan heilige verordeningen (speciale ceremonies met een geestelijke betekenis), en zegeningen te ontvangen.

Met de tempelverordeningen maken we onze familie eeuwig. Door de tempelverzegelingen kunnen hele families — broers, zusters, moeders, vaders, grootouders, overgrootouders, en andere voorouders — voor altijd samenzijn.

Je kunt je daar nu al op voorbereiden door goed te leven en iets te leren over je familiegeschiedenis. Als je twaalf bent, kun je naar de tempel om je te laten dopen voor je voorouders en te zorgen dat zij met je eeuwige familie verbonden worden.

Je kunt je ook voorbereiden op je eeuwige familie door lief en aardig voor elkaar te zijn. Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft gezegd: 'Om de zegeningen van de verzegeling die onze hemelse Vader ons gegeven heeft te ontvangen, moeten we de geboden onderhouden en ons zo gedragen dat onze familieleden bij ons willen wonen in de eeuwigheid.' ('The Eternal Family', *Ensign,* november 1996, p. 65.)

Activiteiten en ideeën voor de gezinsavond

1. Haal pagina K9 uit de *Liahona* en plak hem op stevig papier. Knip de tempelplaat en de zeven driehoeken uit. Prik een gat in elke cirkel. Plak of teken in elke lijst een foto of afbeelding van de vermelde persoon. Schrijf vervolgens zijn of haar volledige naam op de regel. Bind het bovenste gat in de tempelplaat met draad aan het onderste gat in jouw foto (laat wat draad over tussen de tempel en de lijst, zie illustratie). Bind vervolgens de foto's van je ouders aan de gaatjes onderaan de tempelplaat. Bind de foto's van je grootouders aan de onderkant van de foto's van je ouders. (Denk eraan om de foto's van je moeders ouders aan haar foto en je vaders ouders aan zijn foto te binden.) Schrijf op de achterkant van de tempelplaat een doel om jezelf te helpen goed te blijven leven zodat je eens naar de tempel kunt gaan. Bind een draadje aan de bovenkant van de mobiel en hang hem ergens waar je hem vaak ziet.

2. Bespreek tijdens een gezinsavondles of jeugdwerktoespraakje de uitspraak van ouderling Robert D. Hales. Laat je mobiel zien en leg uit dat de draadjes de bevoegdheid tot verzegeling voorstellen. Wat zou er met je mobiel gebeuren als je het draadje tussen de tempel en jouw foto doorknipte? Het draadje doorknippen — of de verkeerde keuzen doen — scheidt je van de zegeningen van de tempel en je eeuwige familie. ●

Illustratie

Ik

Mijn vader

Mijn moeder

De vader van mijn vader

De vader van mijn moeder

De moeder van mijn vader

De moeder van mijn moeder

DIGITALE SAMENSTELLING RANDALL J. PIXTON

MOED
en een vriendelijk woord

'Want Mijn ziel schept behagen in het gezang des harten; ja, het gezang der rechtvaardigen is een gebed tot Mij, en het zal met een zegening op hun hoofd worden beantwoord' (LV 25:12).

PATRICIA REECE ROPER
Een verhaal uit het leven van Evan Stephens

Evan keek over de stoffige weg en maakte geen haast om na de koorrepetitie naar huis te lopen. Alle andere leden van het stadskoor uit Willard hadden gejuicht bij de uitnodiging om te zingen voor president Brigham Young. De mannen sloegen elkaar op de rug, terwijl de vrouwen opgewonden met elkaar fluisterden achter hun boeken en waaiers. Niemand zag de sombere blik op het gezicht van de twaalfjarige Evan toen hij in zijn stoel in elkaar dook. De 'jongensalt', zoals hij genoemd werd, glipte stilletjes de kerkdeur uit en verliet als enige de koorrepetitie.

Het probleem was niet dat Evan niet wilde zingen. Hij hield van muziek. Toen zijn familie zich in Willard had gevestigd, een plaats ongeveer tachtig kilometer ten noorden van Salt Lake City, was hij blij toen hij hoorde dat er een ongebruikelijk goed stadskoor was. Als tiende kind in de familie Stephens had Evan tussen de karweitjes op de boerderij maar weinig tijd gevonden om muziek te leren. In het koor in Willard kon hij eindelijk meer leren. Hij merkte dat hij onder het werk op een ritme bewoog en dat hij danste als hij de koeien hoedde. Hij voelde nu overal muziek.

Nee, de gedachte aan zingen voor de profeet bracht Evan niet van streek. Maar de koorleden moesten zich op hun paasbest kleden voor de uitvoering en Evan had geen nette kleren. Zijn familie had niet veel geld. Hij had nog nooit een overjas gehad of een

Evan Stephens was in 1854 in Wales geboren. Toen hij twaalf was, verhuisde zijn familie naar Willard (Utah), waar hij in het stadskoor zong. Maar toen Evan hoorde dat president Brigham Young naar het koor kwam luisteren, had hij een probleem.

ILLUSTRATIE JULIE OLSON

Evan Stephens schreef later een lofzang over moed, met de woorden 'Moed nu, (...) want de Heer's aan onze zij' ('Wij gaan voort, steeds voort', lofzang 164).

paar zondagse schoenen. Hij schaamde zich ervoor om zo sjofel gekleed voor de profeet te zingen.

Evan keek naar zijn voeten, die onder het stof zaten. Ze zaten onder het stof van de weg. Hij moest ze goed schoonmaken voordat hij die zondag naar de kerk ging. Anders zouden zijn voeten er zwart uitzien. Evan kreeg een schok toen hij dat dacht. Hij kon zwarte voeten hebben — echt zwarte voeten — als hij schoenpoets gebruikte. Iedereen zou naar de gezichten van de zangers kijken, en dan zou niemand merken dat Evan zwarte voeten had in plaats van zwarte schoenen.

Op de dag dat het koor voor de profeet zou zingen, had Evan het zweet op zijn voorhoofd en in zijn handen staan toen hij naar zijn zwarte voeten keek. Hij wist dat hij moest gaan — het koor had hem nodig — maar hij wilde zich eigenlijk verstoppen, zodat de profeet hem niet zou zien. Met de tranen over zijn wangen rende hij naar de bowery waar het koor zou zingen.

Bij de bowery hield Evan stil. Maar als de profeet hem nu eens *wél* zag? Wat zou hij vinden van een arme boerenjongen met

zwartgeschilderde voeten en zonder jas? Evan wilde niet dat de profeet hem zag. Hij draaide zich om en rende als een bang veulen weg. Hij rende precies tegen de man aan die hij had willen vermijden.

President Brigham Young greep de bange jongen bij de schouders. 'Wat krijgen we nou?' vroeg hij. 'Wat is er aan de hand? Waarom ren je weg?'

De tranen schoten Evan in de ogen toen hij zijn hoofd boog en fluisterde: 'Ik heb geen jas voor de uitvoering, en geen schoenen.' Hij slikte de brok in zijn keel weg en zei: 'Ik heb mijn voeten zwart geschilderd met schoenpoets.'

De handen lieten Evans schouders los en hij voelde dat de profeet hem op zijn hoofd klopte. Hij keek op en was verbaasd toen hij zag dat president Young vriendelijk keek en zelfs tranen in zijn ogen had. 'Trek je daar maar niets van aan', zei hij tegen Evan. 'Aarzel niet. Ga nou maar terug.'

Een gevoel van opluchting kwam over Evan heen als een zachte, warme deken. Hij knipperde de tranen weg en beantwoordde de glimlach van de profeet met een blij gezicht. Hij haastte zich om zijn plek in het koor in te nemen. Blij dat de profeet hem accepteerde, zong Evan zijn partij perfect.

President Young gaf Evan een bemoedigend woord, de moed om zijn deel te doen. Die vriendelijkheid had nog lang na de uitvoering van het koor invloed op Evan. Hij bleef muziek leren en leerde zichzelf nieuwe vaardigheden aan.

Toen Evan volwassen was, werd hij dirigent van het Tabernakelkoor. Hij was dirigent van 1889 tot en met 1916. Evan schreef ook enkele lofzangen en vaderlandse liederen. Hij bleef nederig en onthield altijd de les die hij van de profeet geleerd had. Evan behandelde mensen zoals zijn muziek — met liefde. En net als president Young luisterde hij met zijn hart. ●

Patricia Reece Roper is lid van de wijk Leamington in de ring Delta (Utah).

75-JARIG JUBILEUM MUSIC AND THE SPOKEN WORD

CALLIE BUYS
Kerktijdschriften

Deze maand rondt het Tabernakelkoor een jaar lange viering af van het jubileum van hun beroemde programma *Music and the Spoken Word*. Het programma is 75 jaar lang wekelijks op de radio uitgezonden. Dat is langer dan enig ander omroepprogramma in de wereld. Misschien hebben je grootouders en je overgrootouders er wel naar geluisterd toen ze zo oud waren als jij!

Op 15 juli 1929 zette een radiozender in Salt Lake City een microfoon op een statief bovenop het spreekgestoelte van de Tabernakel op Temple Square om de eerste *Music and the Spoken Word* uit te zenden. Het hele programma stond een jongeman op een hoge ladder bij de microfoon om alle liederen die het koor zong aan te kondigen. Hij kon tussen de liederen door niet naar beneden klimmen, want dat zou te veel lawaai gemaakt hebben!

Sindsdien hebben mensen over de hele wereld wekelijks geluisterd (eerst op dinsdag, nu op zondag) naar de prachtige muziek en inspirerende woorden van het half uur durende programma. Meestal neemt het koor *Music and the Spoken Word* op in de Tabernakel te Salt Lake City, maar het heeft ook uitzendingen opgenomen in Azië, Australië, Europa en Zuid-Amerika.

Tegenwoordig luisteren mensen in negentien landen naar *Music and the Spoken Word* op de radio, of kijken ernaar via de tv-omroep, kabel-tv of satelliet-tv. Heb je wel eens naar dit recordbrekende programma gekeken of geluisterd?

Voor meer interessante feiten over het Tabernakelkoor, zie ***www.tabernaclechoir.org.*** *Zie ook 'Kerk en koor vieren 75-jarig jubileum van Music and the Spoken Word',* Liahona, *april 2004,* Kerknieuws.

Medgine Atus uit Miramar (Florida)

TIFFANY E. LEWIS

Medgine Atus herinnert zich niets van de eerste keer dat ze 'gedoopt' werd, maar haar familie wél. Toen Medgine drie was, stond een vriend van de familie Atus op het punt de vont in te gaan voor zijn doop. Medgine volgde hem en viel pardoes in het water!

'Ik moest er met kleren en al in springen om haar te redden!' zegt haar vader. Verder was er niets met haar gebeurd, en nu maakt de familie grapjes dat Medgine zo actief is in het evangelie dat ze twee keer 'gedoopt' is — een keer toen ze drie was, en een keer toen ze acht was. Medgine (nu 11), is lid van de Haïtiaanstalige gemeente Morningside in de ring Hialeah Gardens (Florida).

Onder: Medgine (rechts) met haar zusjes Ann en Christie. Rechts: de familie Atus — Oriol, Mireille, Joseph, Christie, Ann, Christelle en Medgine.

Het evangelie is belangrijk voor de familie Atus en Medgine. Ze zegt dat het haar heeft geholpen om gehoorzamer te zijn en dat ze erdoor heeft geleerd hoe belangrijk het is vaak om hulp te bidden.

Haar lievelingsverhaal uit het Boek van Mormon is dat van Nephi die de koperen platen gaat halen bij Laban. Zijn broers waren bang en wilden niet gaan, maar Nephi was moedig en gehoorzaamde zijn hemelse Vader. 'Het is belangrijk om onze hemelse Vader te gehoorzamen', zegt Medgine.

Medgine neemt gehoorzaamheid erg serieus. Broeder Atus zegt dat Medgine graag lacht, maar dat ze ook erg streng kan zijn, vooral als ze schooltje speelt met haar kleine zusjes Christie (6) en Ann (5). Medgine houdt van orde. En dat heeft ook echt nut gehad! Ze heeft allebei haar zusjes leren lezen en schrijven. En ze heeft ze zingen en dansen geleerd.

Medgine heeft een goede band met haar vader, Oriol, haar moeder, Mireille, en haar vier broertjes en zusjes. Haar jongere zusje Christie leest graag. Ze spreekt Frans en Haïtiaans en leert snel Engels. Volgens haar familie stelt ze voortdurend vragen. Als haar jongste zusje, Ann, een besluit neemt, is dat definitief! Ze verandert dan niet meer van gedachten. Ann is bovendien creatief en speelt graag voor actrice. Volgens haar vader maakt ze gewone karweitjes leuk. Christie en Ann maken allebei graag tekeningen voor hun vader.

Medgine's oudere broer, Joseph (17), speelt graag

Boven: de kerk waar Medgine met haar familie naartoe gaat. Rechts: Medgine, Christie en Christelle dansen gracieus samen.

basketbal. Haar zusje Christelle (15) heeft een prachtige stem en heeft eens een zangwedstrijd gewonnen.

De familie doet graag aan sport in een park vlakbij hun huis. Ze hebben ook regelmatig gezinsraad om te bespreken hoe belangrijk het is om de Heer te volgen, op zending te gaan en een opleiding te volgen. Een van hun favoriete gezelschapsspelletjes is 'cric-crac'. Ze zitten in een kring en vragen elkaar naar datums, namen en gebeurtenissen uit de kerkgeschiedenis en de Schriften.

Medgine doet graag aan sport, vooral basketbal. Ze speelt elke vrijdag met leden van haar gemeente. Maar haar lievelingsactiviteiten zijn zingen en dansen. Ze verzint haar eigen dansjes, en ze heeft zelf leren pianospelen. Ze heeft zelfs haar eigen Franse liedje geschreven, 'God van liefde'.

Zingen is iets wat de hele familie Atus graag doet. Als iemand de geluidsinstallatie aanzet en er stroomt muziek de kamer in, dan beginnen ze met hun tenen te tikken. Al gauw staan ze op en dansen ze, hun armen samen gracieus bewegend. Medgine glimlacht, en haar ogen glimmen. Als zij begint te zingen, geeft ze met zang haar getuigenis. ●

Tiffany E. Lewis is lid van de wijk Miami Shores, in de ring Hialeah Gardens (Florida).

rechts door, geef hem één keer naar voren door.) Hij of zij noemt vervolgens een cijfer van 1 tot en met 5. Degene die de zak vasthoudt, doet hem open en raadt wat voor hindernis het voorwerp van 'toen' voor de pioniers betekende. Vervolgens leest hij of zij de hindernis van 'nu' voor en geeft de oplossing. Zing het liedje of de lofzang. Kies een nieuw kind als leider van de activiteit en herhaal dat voor elke zak. Herinner de kinderen eraan dat we tegenwoordig ook hindernissen tegenkomen, maar dat we de tempel waardig kunnen zijn als we de profeet volgen en de geboden onderhouden.

3. *Klassepresentatie:* vraag kinderen om iets te vertellen over (en zo mogelijk een foto te laten zien van) een voorouder. Laat ze een familieketen tonen die ze van tevoren hebben gemaakt, en laat ze tonen welke schakel henzelf voorstelt en welke hun voorouder voorstelt. Laat de 'Wees een sterke schakel'-poster zien en de uitspraak van president Hinckley voorlezen waaruit blijkt hoe belangrijk het is om geen zwakke schakel in onze familieketen te worden (zie *Liahona*, september 2003, p. 7). De andere kinderen kunnen vertellen wat wij zelf en onze familieleden kunnen doen om een sterke schakel in onze familieketen te zijn. Elk kind kan van papier een eigen 'familieketen' maken. Schrijf de naam van elk van hun familieleden op een papierstrook. Laat ze onder hun naam een manier opschrijven om te proberen een sterkere schakel te zijn voor hun familie. Verbind de namen met elkaar tot een papieren keten, en maak ze met plakband of plaksel vast. Elke generatie zou een andere kleur kunnen krijgen. Sluit af met liedjes of lofzangen over de familie. ■

Ethiopisch echtpaar vervult tempelbelofte

Voordat Ashebit Yirga uit de gemeente Debre Zeit in Ethiopië in 2002 terugkeerde van een reis naar de tempel in Johannesburg (Zuid-Afrika), wendde hij zich tot een lid uit Johannesburg en beloofde: 'Op een dag neem ik mijn bruid mee naar deze tempel.'

Hij hield zich aan zijn belofte. Op 20 januari 2004 nam hij Hiwot Feleke mee naar de Johannesburgtempel. Zij waren volgens het kantoor van het gebied Afrika-Zuidoost het eerste Ethiopische echtpaar dat hun huwelijk met een verzegeling in de tempel begon. Op 21 mei 2002 hadden vier andere Ethiopische echtparen zich al aan elkaar en hun kinderen laten verzegelen.

Toen broeder Yirga zijn begiftiging had ontvangen en naar Ethiopië was teruggekeerd, merkte hij Hiwot op, een jonge vrouw in zijn omgeving die hij al enkele jaren kende. Daar zijn bewondering voor haar was toegenomen, vroeg hij of zij de kerk wilde onderzoeken. Daar stemde ze in toe, ze volgde de zendelingenlessen,

FOTO FERRIN ORTON

Ashebit en Hiwot Yirga waren het eerste Ethiopische echtpaar dat hun huwelijk begon met een tempelverzegeling.

en liet zich dopen. Een jaar later lieten broeder Yirga en zuster Feleke zich in de tempel aan elkaar verzegelen.

Broeder Yirga's eigen bekeringsverhaal klinkt leden van de kerk bekend in de oren. Het begon toen hij verschillende kerken en de Bijbel begon te onderzoeken: 'Net als de profeet Joseph Smith heb ik God in gebed gevraagd om mij naar de ware kerk te leiden.' Broeder Yirga kwam voor het eerst in aanraking met de kerk toen zijn moeder zo ziek werd dat ze niet meer kon praten en eten. De artsen hadden hem gezegd dat ze te oud was om nog te herstellen. In zijn wanhoop vanwege zijn moeders snel afnemende gezondheid kwam Ayele Asfaw, een buurman en kerklid, bij hem op bezoek. Broeder Asfaw legde uit dat het priesterschap hersteld was en zei dat het gebruikt kan worden om de zieken tot zegen te zijn. Broeder Yirga vroeg of zijn moeder gezalfd kon worden, en dat kon. Enkele minuten na de zalving vroeg zijn moeder of ze wat water te drinken mocht hebben. Al gauw was ze volledig hersteld. Broeder Yirga

begon de kerk te onderzoeken en zes jaar geleden liet hij zich dopen. Broeder Asfaw is inmiddels werkzaam als gemeentepresident.

Tijdens hun verblijf in de tempel verrichtten broeder en zuster Yirga verordeningen voor haar overleden ouders, en voordat zij naar huis terugkeerden, liet zij zich aan hen verzegelen. Het echtpaar Yirga werd vergezeld door ouderling M. J. Grant en zijn vrouw, Virginia, die in Ethiopië zendingswerk en leidinggevend werk doen. ■

GEPLAATST MET TOESTEMMING VAN JERRY WHEAT

President Jerry D. Wheat en zijn vrouw, Donnetta – president en mater van de Hongkongtempel (China), ouderling William K. Jackson, gebiedszeventiger in het gebied Azië, en president en zuster Ko Bing Cheung, tweede raadgever in het tempelpresidium en assistente van de mater, voegen zich bij een groep Indiase heiligen die naar de tempel komen om zich aan elkaar te laten verzegelen en andere tempelverordeningen te verrichten.

Droom van heiligen uit India komt uit door tempelreis

Toen Joyce M. Hukil, haar man en zeven andere gezinnen uit het district New Delhi (India) begin januari 2004 voor het eerst de Hongkongtempel (China) betraden, betekende dat voor zuster Hukil het hoogtepunt van een levenslange zoektocht naar waarheid.

In haar jeugd had zuster Hukil al een verlangen naar het geestelijke. Ze ging op zondag graag naar de kerk om lofzangen te zingen en te leren over God. Maar toen ze opgroeide, werd haar geloof minder omdat ze zag dat veel leden van haar kerk niet naar de leringen van Christus leefden. Ze trok de rechtvaardigheid van God in twijfel toen het erop leek dat oprechte volgelingen van Christus meer leden dan zij die zijn geboden verwaarloosden. Uiteindelijk bad ze niet meer en voelde ze een grote leegte in haar leven. Een bezorgde schoondochter vroeg twee zendelingen van onze kerk of ze haar wilden bezoeken.

Op een hete meimiddag klopten de zendelingen bij haar aan. Zuster Hukil herinnert zich nog goed hun zelfvertrouwen, vriendelijkheid en aangename benadering toen ze haar en haar man leerden wat het Boek van Mormon was. Ze schaamde zich voor haar eigen ongeloof toen ze zag dat deze twee jongens ondanks hun jonge leeftijd volledig op de Heiland vertrouwden. Broeder en zuster Hukil waren zo onder de indruk van de toewijding aan Christus die de zendelingen tentoonspreidden, en van hun verlangen om zijn evangelie te verbreiden, dat zij erin toestemden om naar de kerk te gaan.

In de kerk zagen zij bij de leden dezelfde toewijding die zij ook bij de zendelingen hadden waargenomen. Ze zagen volwassenen, jongeren en zelfs kleine kinderen samen de leringen van Christus volgen. Na drie maanden vroegen broeder en zuster Hukil om de doop.

Daar er geen tempel dichtbij was, wachtten de Hukils op een kans om hun tempelverordeningen te ontvangen. Die kans kwam eindelijk toen president Karl Nelson van het zendingsgebied Bangalore (India) voor 27 leden van acht gezinnen uit het district New Delhi een eerste tempelreis organiseerde naar Hongkong.

De groep werd vergezeld door ouderling William K. Jackson, gebiedszeventiger uit het gebied Azië, en enkele zendelingechtparen. In de tempel voegden gebiedspresident John B. Dickson en ouderling Daryl H. Garn, zijn eerste raadgever, en hun vrouwen zich bij hen. De heiligen uit New Delhi brachten vier dagen door met het ontvangen van tempelverordeningen voor zichzelf en hun voorouders. ■

Lid doet het werk van de goede herder

Lepra is al duizenden jaren een gevreesde ziekte. Het valt de huid en het perifere zenuwstelsel aan, vervormt, en verlamt uiteindelijk. In de tijd van Jezus was de besmettelijke ziekte reden voor verbanning, wat uiteindelijk vaak de dood tot gevolg had. Maar er zijn enkele gevallen opgetekend waarbij de goede herder hen genas die vanwege hun aandoening gemeden werden.

Tegenwoordig helpt in Ethiopië een andere goede herder om lepralijders te genezen. Getachew B. Baye – Getachew voor zijn patiënten en leden van de gemeente Bekulobet, waar hij gemeentepresident is – maakt deel uit van de leiding van ALERT, een lepraziekenhuis in Addis Adaba (Ethiopië). Het ziekenhuis biedt lepralijders een herstelprogramma van een jaar. Behalve de allerergste gevallen wordt iedereen genezen.

Na een rondleiding door het ziekenhuis zei president Raymond Botterell van het zendingsgebied Nairobi (Kenia) over president Getachew: 'Zijn mededogen bleek uit de vriendelijke, zachtaardige manier waarop hij de leproze lichaamsdelen van zijn patiënten aanraakte. Hij zag de misvormingen niet die bezoekers die [lepra] niet gewend zijn zo opvallen, maar zag onder de gezwellen en zweren van de mensen hun karakter en geest.'

Op de afdeling revalidatie pakte president Getachew de verwrongen handen van zijn patiënten en liet zien hoe die ondanks zenuwbeschadigingen door oefening en manipulatie weer bruikbaar kunnen worden gemaakt. Hij legde uit dat patiënten bij wie ledematen moeten worden geamputeerd zelfgemaakte prothesen krijgen om hun mobiliteit te vergroten.

Omdat de meeste lepraslachtoffers in Ethiopië ver van het ziekenhuis wonen, heeft president Getachew geld ingezameld voor een nabijgelegen gastenverblijf waar familieleden van de patiënten kunnen logeren. Met zijn collega's heeft hij bovendien een winkeltje geopend waar familieleden ambachtelijke producten kunnen verkopen zodat ze een klein inkomen hebben terwijl ze wachten op het herstel van hun dierbaren.

De aanleiding voor president Getachews 37 jaar dienstverlening in de leprazorg ligt in het feit dat hij al jong een opleiding wilde volgen. Hij was het vijfde van acht kinderen in een gezin dat in een afgelegen dorpje in Ethiopië woonde. Hij wilde dolgraag naar school, maar moest op de boerderij van zijn ouders werken tot hij vijftien was. Hoewel hij achterliep toen hij eindelijk naar school ging, slaagde hij erin om de basisschool af te maken. Toen bezochten twee buitenlandse artsen zijn school en

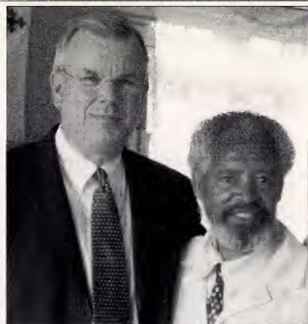

FOTO RAYMOND BOTTERELL

Ouderling Steven E. Snow, president van het gebied Afrika-Zuidoost, spreekt met president Getachew Baye van de gemeente Bekulobet in het zendingsgebied Nairobi (Kenia).

kozen hem uit voor een examen waarmee hij in aanmerking zou komen om als leerjongen lepraverpleegkundige te worden. Een jaar later begon hij bij ALERT. Eerst als assistent, toen als overziener, en onlangs als coördinator.

In 1995 bezocht Paul K. Clark, de toenmalige president van het zendingsgebied Nairobi, het ziekenhuis. Getachew werd gevraagd om hem een rondleiding door de instelling te geven. Na de rondleiding zei president Clark tegen hem: 'U bent zo'n goed mens. Waarom komt u niet eens naar onze kerk?' Getachew ging de volgende zondag naar de kerk, volgde de zendelingenlessen en begon al gauw aan zijn 'nieuwe leven' als lid van de kerk.

Tijdens de oorlog tussen Ethiopië en Eritrea, die in 1998 begon, was Getachew hospik aan het front. Tijdens gevechten tegen het eind van de oorlog liep hij zeven schotwonden op en lag drie dagen lang tussen rottende lijken. Ondanks groot

bloedverlies overleefde hij het en werd hij gevonden door een groep soldaten die opdracht hadden om de lijken te verbranden. Het duurde een heel jaar om volledig te herstellen, maar dat weerhield hem er niet van om terug te keren naar ALERT.

'Het vermogen om totaal op te gaan in het welzijn van andere mensen, is typerend voor president Getachew', zegt president Botterell. 'Hij is zo'n mooi voorbeeld van iemand die het leven en de leringen van de Heiland navolgt. Dergelijke verlichte zielen vinden altijd dat ze niet genoeg doen, of dat hun bijdrage bescheiden is, terwijl ze in werkelijkheid het licht van Christus, de goede herder, uitstralen.' ■

Heiligen der laatste dagen komen op voor het gezin in de Dominicaanse Republiek

Met de hulp van de procureur-generaal van de Dominicaanse Republiek en het ministerie voor gezinnen en minderjarigen, heeft de ring Santo Domingo-Oriental een programma gelanceerd om huiselijk geweld in te dammen: 'Het gezin sterken en in stand houden; respect en gelijkheid'.

Het programma werd op 21 februari aangekondigd tijdens een druk bezochte bijeenkomst in het ringcentrum. Landelijke televisiezenders en kranten besteedden er aandacht aan.

Ouderling Miguel A. Lee, gebiedszeventiger, presideerde de bijeenkomst. Procureur-generaal dr. Victor Céspedes Martinez sprak zich uit tegen geweld thuis en de schadelijke uitwerking ervan op de samenleving. Ouderling Lee besloot de bijeenkomst met een presentatie van de leringen van de kerk aangaande het belang van het gezin. Elisa Sánchez Pujols, directeur van het ministerie voor gezinnen en minderjarigen, en Israel Tolentino, president van de ring Santo Domingo-Oriental, spraken ook.

Het programma bestaat uit een serie discussies op scholen in de ring. De discussies zijn bedoeld voor ouders, leerkrachten en de leerlingen die zij opvoeden en onderwijzen. Ze maken de deelnemers bewust dat het belangrijk is om het gezin in stand te houden, leren ze het gezin te sterken, en leggen uit hoe de gezinsleden kunnen bijdragen aan de harmonie en het geluk in het gezin.

'We willen de mensen bewust maken van geweldloze beginselen en gebruiken om ons leven en onze samenleving te genezen en nieuw leven in te blazen', zei Marcelino Santana Ferras, assistent van de pr-bestuurder van de ring, bij de introductie van het programma. 'Geweldloosheid is de bevestiging van de menselijke waardigheid, de erkenning dat elke gewelddaad de mens verlaagt – zowel slachtoffer als geweldpleger.'

Het programma is gebaseerd op de beginselen in 'Het gezin: een proclamatie aan de wereld'. Alle aanwezigen, inclusief dr. Céspedes, kregen een afschrift van de proclamatie.

In de weken vóór de bijeenkomst vertelden president Tolentino en broeder Santana op vier verschillende plaatselijke tv-zenders over het programma en het belang van het gezin. ■

De samenleving sterken

Studenten en faculteitsleden van BYU-Idaho sturen studieboeken naar Oeganda

Studenten die aan BYU-Idaho Afrikaanse geschiedenis studeren onder leiding van David Pigott hebben meer dan een ton studieboeken ingezameld onder faculteitsleden en andere studenten om te doneren aan de Nkumba University in Entebbe (Oeganda). De eerste zending van 635 boeken – ongeveer 770 kilo – is in november op de Afrikaanse universiteit gearriveerd.

Broeder Pigott kwam met het idee van de 'dienstbetoon-leeractiviteit' toen hij zijn studenten had verteld met welke onderwijskundige beperkingen men in Afrika zit. Er zijn

bijvoorbeeld universiteiten in Afrika, had hij verteld, die geen boekwinkel hebben waar de studenten studieboeken kunnen kopen. In plaats daarvan heeft de leerkracht een boek en moeten twintig tot dertig studenten een of twee extra exemplaren samen delen.

Broeder Pigott stelde zijn studenten voor om een inzamelingsproject op touw te zetten. In april 2003 begonnen de studenten nieuwe en gebruikte studieboeken in te zamelen, voornamelijk onder faculteitsleden. Broeder Pigott coördineerde het project met zendelingen in Oeganda die belast waren met humanitaire diensten. Zij ontdekten dat de Nkumba University in Entebbe zijn bibliotheek moest uitbreiden.

'Scholing is essentieel als je mensen helpt om hun leefstijl op een hoger plan te brengen', aldus Amanda Rowley, een van de studenten die bij het project betrokken was. 'We wilden de Nkumba University helpen met hun onderwijs door hun bibliotheek [te helpen] uitbreiden.'

Hoewel broeder Pigott en zijn studenten de studieboeken verschaften, hadden ze geen geld om ze te versturen. De studenten geschiedenis deden een beroep op hun leeftijdgenoten die deelnamen aan het Business Core-programma van BYU-Idaho. Zij richten elk semester een bedrijf op en dragen de winst af aan een liefdadig doel. De studenten bedrijfseconomie stemden ermee in om hun verdienste te gebruiken voor het betalen van de transportkosten.

Toen de boeken in November arriveerden, was de leiding van de Nkumba University opgetogen. Een lid van het Oegandese parlement en leden van de pers woonden in december de viering van de gift bij.

Broeder Pigott hoopt het project in stand te houden. Zijn studenten hebben alweer bijna een halve ton boeken ingezameld om naar Afrika te sturen.

'Ik weet niet veel van aids, landbouw of economie, maar ik weet wel iets over onderwijs', aldus broeder Pigott. 'Ik besefte dat dit iets was wat wij konden doen. (...) Ik hoop dat het de studenten heeft overtuigd dat zij ook iets goeds tot stand kunnen brengen, al is het maar iets kleins.'

Huisbezoekvriendschap leidt tot dienstbetoon op grote afstand

Bijna twintig jaar geleden was Barbara Winkie aan de universiteit huisbezoekster van Carole Milstead. Ze konden toen niet vermoeden dat hun vriendschap zeventien jaar later andere studenten kansen zou bieden – helemaal in China.

De twee vriendinnen zijn nu duizenden kilometers van elkaar verwijderd. Zuster Milstead geeft Engelse les in het kader van het English as a Second Language-programma (ESL), aan het Xiangfan College voor technisch en beroepsonderwijs in de provincie Hubei van de Volksrepubliek China, terwijl zuster Winkie hoofd van de sociale dienst van een ziekenhuis in Missouri is. Maar de twee hebben het contact onderhouden per telefoon, post en later per e-mail.

Dus toen zuster Winkie, die kort daarvoor was geroepen als deskundige humanitaire diensten in de gemeente Hamilton van de ring Liberty (Missouri), vernam dat de studenten van zuster Milstead geen Engels materiaal te lezen hadden, bedacht ze een manier om te helpen. Jaren daarvoor, tijdens haar mans militaire dienst in Korea, was ze zelf leerkracht in het ESL-programma geweest, en ze wist hoeveel je aan dergelijk materiaal hebt.

Met de hulp van gemeenteleden en anderen, scholen en plaatselijke bedrijven, zamelde zuster Winkie bijna 1700 boeken en tijdschriften in over uiteenlopende onderwerpen en op verschillende leesniveau's. Aanvankelijk had gedacht 'een of twee dozen' te sturen, maar het werden 47 dozen vol romans, tijdschriften, studieboeken, kinderboeken, encyclopedieën en woordenboeken. Twee dames gaven geld voor de aanschaf van dozen om de boeken in te verzenden, en zuster Winkie inventariseerde de boeken.

Op 10 februari 2004 deden leerlingen met leeftijden van 16 tot en met 22 hun eerste Engelse boeken open. 'Het is verbazend hoe een klein steentje dat je in een grote vijver gooit zulke grote golfbewegingen teweeg kan brengen', aldus

zuster Winkie. 'Ik was alleen maar van plan om mijn vriendin te helpen met haar lessen. Ik ben de mensen dankbaar die bij dit project betrokken waren, en ik weet zeker dat deze hulp aan de leerlingen nog generaties lang gevolgen zal hebben.'

Kerk geeft rolstoelen weg in Ghana

In samenwerking met de Wheelchair Foundation heeft de kerk tijdens een ceremonie op het terrein van de Accratempel in Ghana rolstoelen geschonken aan vijftig mensen. Functionarissen van de kerk gaven de rolstoelen onder het toeziend oog van familieleden, overheidsfunctionarissen en vertegenwoordigers van de pers aan dankbare ontvangers.

Ouderling R. Conrad Schultz van het presidium van het gebied Afrika-West; de edelachtbare Yaw Barimah, minister van arbeidsontwikkeling en werkgelegenheid; en Christopher Kisseih, president van de Ghanese invalidenvereniging, spraken de aanwezigen toe.

De heer Barimah bedankte de kerk voor haar consciëntieuze inzet om haar leden geestelijk te sterken, en behoeftige mensen van andere godsdiensten te helpen. 'En wat nog prijzenswaardiger is, dat is dat de welzijnsdiensten van de kerk erop gericht zijn om de mensen te helpen om zichzelf te helpen', aldus de heer Barimah.

De heer Kisseih vertelde hoe moeilijk het voor gehandicapte Ghanezen is om mobiliteitshulpmiddelen te krijgen: 'Ze zijn of niet beschikbaar, of ze zijn te duur.'

Voor ieder van deze gehandicapte Ghanezen betekent een rolstoel het begin van een nieuw leven. Een voorbeeld. Esther Nanor is geboren met grote lichamelijke handicaps en is haar hele leven afhankelijk geweest van de hulp van haar vader. Nu ze een rolstoel heeft, kan ze vaardigheden aanleren waarmee ze in economisch opzicht zelfredzaam wordt.

Onder toezicht van het presidium van het gebied Afrika-West worden spoedig nog eens vijfhonderd rolstoelen verdeeld onder gehandicapte Ghanezen. ■

Ghanezen proberen hun nieuwe rolstoelen, die ze eerder dit jaar gekregen hebben van de kerk en de Wheelchair Foundation.

Vooraankondiging van de nieuwe tripelcombinatie

Jarenlang is er gewerkt aan een nieuwe vertaling van het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde. Die is eind vorig jaar voltooid en de tekst is in het voorjaar van 2004 gezet. Men verwacht dat de nieuwe tripelcombinatie tegen Kerstmis 2004 verkrijgbaar zal zijn, of in ieder geval niet veel later.

Er zullen twee uitgaven zijn: een met slappe kaft en een met lederen kaft. De afmetingen zijn 21,0 bij 13,4 cm; de uitgave met de lederen kaft enkele millimeters meer. De Nederlandse tripelcombinatie zal er vrijwel net zo uitzien als de in december 2003 verschenen Duitse en de enkele jaren daarvoor verschenen Franse en Spaanse tripelcombinaties. Behalve de genoemde Schriftuur zal ze ook de zogenaamde Gids bij de Schriften bevatten, zo'n 300 bladzijden aan hulpmiddelen, namelijk onderwerpen op alfabetische volgorde, delen uit de Bijbelvertaling van Joseph Smith, chronologie, landkaarten en foto's bij de kerkgeschiedenis, landkaarten en foto's bij de Bijbel.

De onderwerpen op alfabetische volgorde in de Gids bij de Schriften definiëren geselecteerde leerstellingen, beginselen, figuren en plaatsen die voorkomen in de Bijbel, het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde. Tevens worden er belangrijke tekstverwijzingen verschaft voor uw studie van de onderwerpen.

Deze vooraankondiging kan belangrijk zijn voor leden die van plan zijn binnenkort Schriftuur aan te schaffen of te laten inbinden. ■

Poul Stolp

Informatieavonden over de tempel

De tempels van de kerk trekken nogal eens de aandacht van niet-leden. Niet alleen omdat het mooie gebouwen zijn, maar ook omdat ze alleen voor leden met een aanbeveling toegankelijk zijn en kennelijk voor een bijzonder doel dienen. Voor mensen die informatie over de tempel willen hebben, of over de kerk in het algemeen, zijn er verschillende mogelijkheden.

Voor groepen die wat over de kerk willen weten, zijn er presentaties over De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Individuele belangstellenden en groepen kunnen eens per kwartaal te weten komen waar de tempel voor dient door het bijwonen van een tempelinformatieavond in Zoetermeer.

Wie een presentatie wil organiseren of een informatieavond wil bezoeken, kan contact opnemen met: De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen, Public Relations, Roodenburgerstraat 8, 2313 HK Leiden. Informatie: F. van Eeden, telefoon 071-5143433. ■

De tempel te Zoetermeer blijft de aandacht van veel mensen trekken.

In het zendingsveld

■ **ARMENIË**

Mathea van Drogen
Armenia Yerevan Mission
c/o P.O. Box 30150
Salt Lake City,
UT 84130-0150, USA
(uitsluitend brieven op brief-papier; geen foto's, kaarten of andere post)

■ **BALTISCHE STATEN**

Stefaan Cannoodt
Baltic Mission
Melnsila iela 3, Riga
Letland

■ **BELGIË/NEDERLAND**

Benjamin Karssen
Jeffrey Kleijweg
Hennie Kroon
Zendingsgebied Brussel: België/Nederland
87, Blvd. Brand Whitlock
B–1200 Brussel

■ **CANADA**

Armin Panhuyzen
Canada Calgary Mission
6490 Fisher Rd SE Ste 122
Calgary
Alberta T2H 0W3
Canada

Stefan Caers
Canada Montreal Mission
1320 Boulevard Graham
Suite 110
Ville Mont-Royal
Quebec H3P 3C8, Canada

■ **DUITSLAND**

Hilly Kop
Frankfurt Tempel Mission
Frankfurt-Tempel
Talstrasse 10
D-61381 Friedrichsdorf

■ **GRIEKENLAND**

Joachim Anthierens
Athens Greece Mission
Panayias Eleftherotrias 9
14563Kifissia, Athene
Griekenland

■ **GROOT-BRITTANNIË**

Yvonne Klein
Joey Hooyenga
England Birmingham Mission
187 Penns Lane
Sutton Coldfield
West Midlands
B76 1JU, Engeland

Patrick Speksnijder
Rik Brouwer
Tim Navarro
England London Mission
64-48 Princes Gate
Exhibition Road
South Kensinton
London SW7 2PA
Engeland

Lesley Wieling
Christopher Weening
Alexander Piket
England London South Mission
The London Temple
Westpark Road
Newchapel, Surrey
RH7 6NB, Engeland

Laurence Gfeller
England Leeds Mission
Lister House, Lister Hill
Horsforth, Leeds
Yorkshire
LS18 5AZ, Engeland

Vincent Looyé
England Manchester Mission
Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham
Cheshire WA14 1NU
Engeland

Rolf en Thea van der Put
Farm Management Company
6 Oulsam Drove
Feltwell, Norfolk IP26 4EL
Engeland

Kevin Verdegem
Scotland Edinburgh Mission
51 Spylaw Road
Edinburgh EH10 55BP
Schotland

■ **IVOORKUST**

Rainier Gfeller
Ivory Coast Abidjan Mission
06 B.P. 1077, Abidjan 06
Ivory Coast
West Africa

■ **JAPAN**

Catherine Kleijweg
Japan Tokyo South Mission
1-7-7 Kichijoji Higashi-Cho
Musashino-shi
Tokyo 180-0002, Japan

■ **VERENIGDE STATEN**

Derk Jan Aukema
Arizona Tempe Mission
1871 E Del Rio Dr, Tempe
Arizona 85282-2822
USA

Christiaan Noot
Arizona Tucson Mission
1840 East River Rd. Ste 102
Tucson
Arizona 85718
USA

Randy Muller
California San Jose Mission
5406 Thornwood Dr Ste 145
San Jose, CA 95123, USA

Peter Erkamp
Illinois Chicago Mission
3295 N Arlington
Heights Ste 108
Arlington Heights
Illinois, 60004–1588, USA

Martin Kleijweg
Utah Provo Mission
2500 N University
Ave Ste 100, Provo
Utah 84604, USA

■ **WEST-INDIË**

Jan Reijnders
Zendingsgebied West-Indië
P.O. Box 2932, Paramaribo
Suriname

Danny Ng
Rinaldo Kasanwidjojo
Daniel Witte
West Indies Mission
P.O. Bag 543, Valsayn
Trinidad, West Indies

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingscentrum, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier of langer) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

Nieuwsredactie Liahona
Grovestins 64, 7608 HN Almelo, Nederland

Foto's liefst in een envelopje of tussen kartonnetjes opsturen; niet met lijm, plakband, nietjes of paperclips vastmaken!

Familieleden van zendelingen

Als het zendingskantoor van het zendingsgebied waar uw familielid op zending is, verhuist, geef dan a.u.b. het nieuwe adres door aan de nieuwsredactie. Anders blijft het oude (en dus verkeerde) adres op deze bladzijde staan. Ook als iemand al van zending terug is, maar nog vermeld staat op deze bladzijde, kunt u dat doorgeven aan de redactie.

24787 120 EUROPE WEST AREA (DUTCH)

De liefde van de Heer voelen door gebed

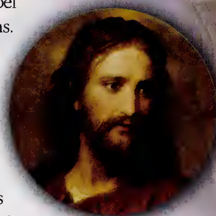
Kies onder gebed teksten en leringen uit deze boodschap die voorzien in de behoeften van de zusters die u bezoekt. Vertel over uw eigen ervaringen en geef uw getuigenis. Nodig de zusters die u bezoekt uit om dat ook te doen.

Hoe kunnen wij door gebed de liefde van de Heer voelen?

LV 19:38: 'Bid altijd, en Ik zal mijn Geest op u uitstorten, en groot zal uw zegen zijn.'

Kathleen H. Hughes, eerste raadgeefster in het algemeen ZHV-presidium: 'Een van de verhevenste ervaringen is in gebed het warme gevoel van de Geest te krijgen, een duidelijke manifestatie voor ons dat onze hemelse Vader ons hoort en ons liefheeft. En in ons dagelijks leven aanwijzingen krijgen dat ons gebed is verhoord, dat we een wonder hebben meegemaakt, is al net zo fijn. Dan hebben we nóg een manifestatie gekregen dat Hij ons liefheeft.'

President Spencer W. Kimball (1895–1985): 'De taal van het gebed leren is een vreugdevolle, levenslange ervaring. Soms worden onze gedachten met ideeën overspoeld als we na ons gebed luisteren. Soms komen er bepaalde gevoelens in ons op. Een vredig gevoel verzekert ons ervan dat alles goed zal komen. Maar als we eerlijk en oprecht zijn, zullen we altijd een goed gevoel krijgen — een warm gevoel ten opzichte van onze Vader in de hemel en een gevoel van zijn liefde voor ons. Ik vind het bedroevend dat sommigen van ons niet de betekenis van die rustige, geestelijke warmte hebben leren kennen, als getuigenis dat ons gebed gehoord is. En aangezien onze Vader in de hemel ons nog meer liefheeft dan wij onszelf liefhebben, betekent het dat wij op zijn goedheid kunnen vertrouwen, dat wij Hem kunnen vertrouwen. Het betekent dat als wij blijven bidden en blijven leven zoals we moeten, de hand van onze Vader ons zal leiden en zegenen.' ('Pray Always', *Ensign,* oktober 1981, p. 5.)

Hoe kunt u beter bidden om de liefde van de Heer beter te voelen?

Ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Als u (…) gaat doen wat u beloofd heeft, kan ik u beloven dat u meer liefde voor God gaat voelen en meer van zijn liefde voor u. En daarbij zullen uw gebeden uit uw hart komen, vol dank en smeking. U zult zich afhankelijker voelen van God. (…) U zult voortdurend bidden. En u zult Hem niet vergeten. (…) Hij heeft ons lief. Hij verhoort onze gebeden altijd op een manier waarvan Hij weet dat die het beste voor ons is. Naarmate wij Hem door zijn woorden en in zijn dienst beter leren kennen, zullen wij Hem meer gaan liefhebben.' (Zie 'Het gebed', *Liahona,* januari 2002, p. 19.)

Moroni 7:48: 'Bidt tot de Vader met alle kracht van uw hart, dat gij met deze liefde moogt worden vervuld, die Hij op allen, die oprechte volgelingen zijn van zijn Zoon, Jezus Christus, heeft uitgestort.'

Ouderling Robert D. Hales van het Quorum der Twaalf Apostelen: 'Jezus begrijpt alles wat wij te verduren hebben, en Hij wacht tot wij in gebed tot onze hemelse Vader gaan. Ik getuig dat onze gebeden verhoord worden als wij gehoorzaam en ijverig zijn, dat onze problemen dan minder worden, dat onze angsten verdwijnen, dat er licht op ons komt, dat het duister van de wanhoop verjaagd wordt, en dat wij dichter tot de Heer komen en wij zijn liefde voelen.' ('Behold, We Count Them Happy Which Endure', *Ensign,* mei 1998, p. 77.) ■

HEINRICH HOFMANN, *CHRISTUS EN DE RIJKE JONGELING,* (DETAIL), FOTO CHRISTINA SMITH

Uw kind tegen de invloed van jeugdbendes BESCHERMEN

DENNIS J. NORDFELT

U kunt positieve maatregelen nemen om uw kind uit de buurt van jeugdbendes te houden.

Een brief van het Eerste Presidium aan kerkleden over de hele wereld, gedateerd 11 februari 1999, begon met de volgende woorden: 'Overal om ons heen zien we ondermijnende elementen die erop gericht zijn onze jongeren schade toe te brengen.'[1] Toen ik politiecommissaris van West Valley City (Utah) was, ontdekte ik dat de invloed van jeugdbendes een van de ondermijnendste elementen in de huidige maatschappij is.

Een bende is per definitie een groep van drie of meer mensen die elkaar trouw zweren, anderen uitsluiten en zich bezighouden met onwettige of criminele activiteiten. Recente onderzoeken naar de invloed van jeugdbendes wijzen op twee misdaadtrends die in tegengestelde richting gaan: de criminaliteit onder volwassenen neemt af, terwijl het geweld onder jongeren toeneemt. De grootste gemene deler van geweldsmisdrijven door jongeren, is het lid-zijn van een jeugdbende.

Daar de jongeren die zich bij een jeugdbendes aansluiten uit alle buurten, rassen, godsdiensten, culturen en economische niveaus komen, moeten ouders weten hoe zij hun kinderen het beste voor deze plaag kunnen beschermen. Hier volgen indicaties waaruit u op zou kunnen maken dat uw kind zich identificeert met, of toegetreden is tot, een jeugdbende.

- Kleding in een stijl kenmerkend voor jeugdbendes. De kledingstijlen veranderen vaak; de politie of plaatselijke bendesorganisaties die zich verdiepen in jeugdcriminaliteit kunnen u vertellen wat de gangbare stijl is.
- Herkenningstekens op huiswerk, agenda's, slaapkamermuren of persoonlijke eigendommen. Let vooral op bijnamen zoals die door jeugdbendes gebruikt worden.
- Opvallende veranderingen in gedrag en houding, zoals vervreemdend of geheimzinnig gedrag, en een gebrek aan respect voor gezag.
- Omgang met een nieuwe groep vrienden en verwerpen van relaties met oude vrienden en kennissen.
- Handsignalen en bijnamen, en specifiek taalgebruik.
- Belangstelling voor gangster rap- of heavy metal-muziek.
- In toenemende mate in aanraking met politie, beginnen met spijbelen, later uitgaan dan toegestaan, graffiti of vandalisme, of bezit van drugs of alcohol.

Als u vermoedt dat uw kind lid van een jeugdbende is, of gevaar loopt om dat te worden, bega dan niet de vergissing om uw vermoedens te ontkennen. Uw vermoedens zijn waarschijnlijk terecht: u kent dit kind beter dan wie dan ook. Praat met uw kind en uit uw liefde. Maar denk niet dat u dit probleem alleen hoeft aan te pakken. Laat uw bisschop of gemeentepresident weten wat er aan de hand is en vraag hem om de hulp van de leidinggevenden van de hulporganisaties voor jongeren in te schakelen. Maak gebruik van programma's in de buurt en op school waarmee u uw kind steun en bemoediging kunt bieden en het misschien zelfs uit de greep van de bende kunt halen.

Als uw kinderen nog klein zijn kunt u al beginnen om ze voor toekomstige betrokkenheid bij jeugdbendes te

FOTO ROBERT CASEY; GEËNSCENEERD

beschermen, door uw gezin te sterken. In zijn brief spoorde het Eerste Presidium ouders aan 'hun uiterste best te doen om hun kinderen de beginselen van het evangelie bij te brengen en in de kerk groot te brengen.' In feite kan alles wat u doet om uw gezin te sterken ertoe bijdragen dat uw kinderen beschermd worden tegen de invloed van gevaarlijke groeperingen. Iedereen heeft een ingeboren behoefte om ergens bij te horen. Als het gezin — de fundamentele eenheid van de samenleving — niet in die behoefte voorziet, doet iets anders dat wel. Soms doen zelfs kinderen uit sterke gezinnen een onverstandige keus. Maar als de ouders alles in het werk stellen om het gezin de aantrekkelijkste keus te maken, dan gebruiken de meeste kinderen hun keuzevrijheid verstandig.

U moet misschien al eerder moeite doen om uw kinderen op de hoogte te brengen van de problemen met bendes dan u denkt. Deskundigen adviseren om uw kinderen al op kleuterleeftijd te leren dat er mensen zijn die niet goed voor ze zijn, en dat bendes slecht zijn. Bij oudere kinderen kan het bespreken van thema's als bendevorming en geweldpleging essentieel zijn om te voorkomen dat ze zich erbij aansluiten, of om in te grijpen als ze er al bij betrokken zijn geraakt. Als u niet goed weet hoe u daarmee moet beginnen, is er misschien wel hulp te krijgen. In sommige plaatsen zijn er organisaties of politiemensen die hulp kunnen bieden bij het bestrijden van de invloed van bendes.

Zoals bij alle 'ondermijnende elementen die erop gericht zijn onze jongeren schade toe te brengen', is onderwijs en toepassing van de evangeliebeginselen de beste manier om een kind uit de invloedssfeer van bendes te halen. Het Eerste Presidium gaf in zijn brief het volgende advies: 'Wij raden ouders en kinderen aan de hoogste prioriteit te geven aan gezinsgebed, gezinsavond, evangeliestudie en -onderwijs, en opbouwende gezinsactiviteiten.' Soms lijkt het misschien of deze activiteiten geen effect hebben, maar dat hebben ze wél. Als we jonge mensen ertoe kunnen overhalen om mee te doen aan het seminarie, op zondag naar de kerk te gaan, en aan jongerenactiviteiten van de kerk deel te nemen, dan zijn ze eerder geneigd om de ellende, de vergooide kansen, de overtredingen, de lichamelijke verwondingen, en zelfs de dodelijke voorvallen te vermijden die gepaard gaan met betrokkenheid bij een jeugdbende.

Zelfs als ouders hun best doen, kunnen de kinderen soms toch omgaan met de verkeerde mensen. Verlaag uw waarden of uw verwachtingen niet, maar wees geduldig en blijf communiceren. Jongeren die zich aansluiten bij een bende, hechten vaak veel waarde aan persoonlijk respect. Hoewel u wel duidelijk moet maken dat hun gedrag onaanvaardbaar is, moet u ook laten zien dat u van ze houdt en dat u zich zorgen om hen maakt.

Wat uw kinderen ook besluiten te doen, onze Vader in de hemel verwacht van ons dat we ze nooit opgeven, net zoals Hij ons nooit zal opgeven. Kinderen 'zijn een erfdeel des Heren' (Psalmen 127:3), en hen helpen om de valkuilen van de wereld te vermijden, is onze grootste en meest geïnspireerde inzet waard. ■

Dennis J. Nordfelt is lid van de wijk Jordan-Noord 3 in de ring Salt Lake Jordan-Noord.

NOOT

1. Zie 'Brief van het Eerste Presidium', *Liahona,* december 1999, p. 1.

In de minderheid

PAOLO MARTIN N. MACARIOLA

Op maandagochtend ging ik naar school. Ik ben daar slechts één van vijf kerkleden onder twaalfhonderd leerlingen. Een groep jongens kwam op me af en nodigde me uit om bij hun groep te komen. Ik was in de minderheid. Ze hadden piercings en waren groter dan de meeste andere kinderen. Ze pestten kinderen die zich niet bij hen aansloten.

Ik ben ook groter dan de meeste andere kinderen, en ik overwoog om me bij de groep aan te sluiten, want ik ben nogal verlegen. Ik dacht dat mijn verlegenheid niet zo'n probleem zou zijn als ik bij een groep hoorde. Ik vroeg: 'Mag ik daar eerst eens over nadenken?' Dat mocht.

Ik vroeg mijn ouders om hun mening. Zij zeiden dat ik moest bidden en in de Schriften moest lezen. Voordat ik naar bed ging, las ik in de Schriften en *Voor de kracht van de jeugd.* Daar staat in: 'Kies vrienden en vriendinnen die dezelfde waarden hebben. Dan kunnen jullie je aan elkaar optrekken. Goede vrienden en vriendinnen zal het naleven van hoge normen vergemakkelijken.' ([2001], p. 12.) Ik bad ook om hulp: 'Zijn zij de juiste vrienden voor mij?'

De volgende ochtend sloeg ik tijdens de les mijn zakeditie van *Voor de kracht van de jeugd* open. Ik las het nog een keer, en wist wat ik moest antwoorden. Toen ze me vroegen: 'Dus word je nu lid van onze groep?' zei ik zonder te twijfelen: 'Nee.'

Ze vroegen waarom niet, en ik zei gewoon dat ik geen piercings wilde, en dat ik ook geen andere mensen pijn wilde doen. Ik zei dat ik aardig wilde zijn voor iedereen en Jezus Christus wilde volgen. Ze keken me aan alsof ze wilden zeggen: 'Je verknoeit een kans om populaire vrienden te krijgen.'

Maar tegenwoordig heb ik een groep vrienden die heel anders zijn dan die bende. Mijn vrienden zijn goede leerlingen, zien er schoon uit, en gedragen zich netjes. Nu weet ik dat onze hemelse Vader mij zal helpen als ik daarom vraag. ■

Paolo Martin N. Macariola is lid van de wijk Tangub in de ring Bacolod (Filipijnen).

Toen ze me vroegen of ik bij hun groep kwam, had ik het gevoel dat ik in de minderheid was. En toen legde ik het voor aan de Heer.

ILLUSTRATIE ROGER MOTZKUS

Onze wil aan Gods wil onderwerpen

Abinadi laat ons inzien hoe wij geestelijke kracht kunnen krijgen door onze verlangens in overeenstemming te brengen met Gods wil.

OUDERLING BENJAMIN DE HOYOS
Gebiedszeventiger
Gebied Mexico-Zuid

Een van de grootse toespraken in het Boek van Mormon is ongetwijfeld gehouden door de profeet Abinadi. Hij legt de leer van de verzoening van Christus, en de gevolgen daarvan voor de mens, duidelijk uit.

Eén aspect van de verzoening dat Abinadi uitlegt, heeft te maken met de kracht die wij krijgen als wij het voorbeeld van de Heiland volgen en de verlangens van het vlees onderwerpen aan de wil van God. De profeet Abinadi beschrijft die karaktertrek als volgt:

'Ik zou willen, dat gij zoudt verstaan, dat God zelf onder de mensenkinderen zal nederdalen en zijn volk verlossen.

'En omdat Hij in het vlees woont, zal Hij de Zoon van God worden genoemd, en omdat Hij het vlees aan de wil des Vaders heeft onderworpen, en de Vader en de Zoon is. (...)

'En waar aldus het vlees aan de Geest wordt onderworpen, of de Zoon aan de Vader, die één God zijn, ondergaat Hij verleiding, zonder er aan toe te geven, maar duldt, dat Hij door zijn volk wordt bespot, en gegeseld, en uitgeworpen, en verloochend. (...)

'Ja, zo zal Hij worden geleid, gekruisigd en gedood, zodat het vlees zelfs [aan de dood] wordt onderworpen, en de wil des Zoons geheel in de wil des Vaders opgaat' (Mosiah 15:1–2, 5, 7).

Streven naar een grote verandering

Lezen we dagelijks in de Schriften, en onderzoeken we de geïnspireerde woorden waarvan velen de zekerheid hebben ontvangen dat ze waar zijn en dat ze ernaar moesten leven, dan kan de Geest van de almachtige Heer een grote verandering in ons hart teweegbrengen. Aan het eind van de toespraak van koning Benjamin zei zijn volk dat 'wij geen lust meer hebben om het kwade te doen, maar wel om voortdurend het goede te doen' (Mosiah 5:2). Zij waren toen in staat, ongetwijfeld na zich daar met volharding voor ingezet te hebben, om niet alleen alles wat slecht was af te zweren, maar al wat goed is op te nemen in hun woorden, hun werken en hun gedachten (zie 2 Nephi 9:39; Mosiah 4:30; Alma 12:14). Bestaat er een mooier verlangen van het hart?

Overpeinzen we de woorden van Abinadi en proberen we dat grote verlangen van het hart te verkrijgen om de natuurlijke mens af te leggen en 'een heilige [te] word[en] door

SCHILDERIJ MARCUS VINCENT

Het voorbeeld van Jezus Christus van de onderwerping van het vlees aan de wil van de Vader komt vooral tot uiting in zijn zoenoffer. Uit zijn lijden en zijn smeekbede in Getsemane blijkt de grote liefde die zijn Vader en Hij voor ieder van ons hebben.

de verzoening van Christus' (Mosiah 3:19), dan zien we dat de profeet ons vertelt over een van de beginselen die Jezus Christus de macht hebben gegeven om te bemiddelen voor de mensenkinderen: de onderwerping van zijn vlees en zijn wil aan de wil van de Vader (zie Mosiah 15:8). Wij beseffen dat in het plan van onze hemelse Vader alles voorzien is om de natuurlijke mens te kunnen overwinnen. De profeet Mormon heeft deze waarheid verkondigd: 'Ja, wij zien, dat een ieder, die wil, zich op het woord van God mag verlaten, dat levend en krachtig is, en alle geslepenheid, en lagen en listen van de duivel zal uiteenslaan, en de volgeling van Christus langs een eng en smal pad over die eeuwigdurende golf van ellende voert, die bereid is om de goddelozen te verzwelgen' (Helaman 3:29).

Het voorbeeld van de Heiland volgen

Het voorbeeld van Jezus Christus van de onderwerping van het vlees aan de wil van de Vader komt vooral tot uiting in zijn zoenoffer. Uit zijn grote lijden in Getsemane, en zijn smeekbede aan de Vader — 'Mijn Vader, indien het mogelijk is, laat deze beker Mij voorbijgaan; doch niet gelijk Ik wil, maar gelijk Gij wilt' (Matteüs 26:39) — blijkt zijn grote bereidheid om de deur voor ons open te doen, en de grote liefde die zijn Vader en Hij voor ieder van ons hebben.

Volgen wij in alle tegenstellingen het voorbeeld in nederigheid dat de Heiland heeft gegeven, dan weten wij dat Hij ons altijd zal steunen (zie Alma 36:3). Hoe vaak hebben wij gevoeld wat Nephi in zijn psalm uit? Hij schrijft:

'Ondanks des Heren grote goedheid, die blijkt uit het tonen van zijn grote en wonderbare werken aan mij, zeg ik in mijn hart: O, ellendig mens, die ik ben! Ja, mijn hart is bedroefd wegens de zwakheid van mijn vlees; mijn ziel treurt wegens mijn ongerechtigheden.

'Ik ben omringd door de verleidingen en de zonden, die mij zo gemakkelijk overvallen. (...)

'En waarom zou ik in de zwakheid van mijn vlees aan zonde toegeven? Ja, waarom zou ik toegeven aan verleidingen, zodat de boze woonplaats vindt in mijn hart om mij mijn vrede te ontnemen en mijn ziel te pijnigen? Waarom ben ik toornig wegens mijn vijand? (...)

'O Here, ik heb op U vertrouwd en ik wil immer op U vertrouwen. Ik wil mijn vertrouwen niet in de arm des vlezes stellen, want ik weet, dat hij vervloekt is, die zijn vertrouwen in de arm des vlezes stelt. Ja, vervloekt is hij, die zijn vertrouwen in de mens stelt, of vlees tot zijn arm stelt' (2 Nephi 4:17–18, 27, 34).

Een van de vele eigenschappen die elke heilige der laatste dagen zich eigen behoort te maken, een eigenschap waar de profeet Abinadi nadruk op legde, is de bereidheid om ons vlees te onderwerpen aan de wil van de Vader, door een discipel van Christus te worden.

DEL PARSON, *GEBED IN GETSEMANE*; FOTO MEXICO-STAD D. F.-TEMPEL (MEXICO) MARVIN K. GARDNER

Tot onderwerping komen: elkaar dienen

Heiligen der laatste dagen zijn in de gelegenheid om elkaar te dienen door hun roepingen in de kerk. Daar wij geen beroepsgeestelijken hebben, worden wij allen geroepen om elkaar te bedienen en te dienen. Daarvoor moeten we tijd vrijmaken, moeite doen, ons hart openstellen, en onze wil onderwerpen aan de wil van God — die tot ons komt door inspiratie en door zijn gezaghebbende dienstknechten.

Hier volgen enkele manieren om ons vlees aan de wil van de Vader te onderwerpen, zodat we Hem met geheel ons 'hart, macht, verstand en sterkte' kunnen dienen (LV 4:2). Wij kunnen de dagelijkse bezigheden even laten voor wat ze zijn om naar het huis des Heren te gaan en daar verlossend werk voor anderen te verrichten. We kunnen geregeld en trouw de avondmaalsdienst bijwonen opdat wij altijd de Geest van de Heer bij ons mogen hebben (zie LV 20:77, 79). Door ons zuiver en zedelijk rein te houden, komen we in aanmerking om deel uit te maken van de beste generatie zendelingen tot nu toe — zendelingen die met de Geest onderwijzen. We kunnen geregeld vasten, dichter tot onze hemelse Vader komen, ons brood met de hongerigen delen, de naakten kleden en de behoeftigen helpen. Vasten verbreekt de banden van de goddeloosheid, maakt zware lasten ongedaan, bevrijdt de verdrukten, en verbreekt elk juk (zie Jesaja 58:6–7).

Wij zouden bereid moeten zijn om de dagelijkse bezigheden even te laten voor wat ze zijn om naar het huis des Heren te gaan.

Wij kunnen ons vlees aan de wil van de Vader onderwerpen als we onze eigen noden vergeten en ons eigen gemak opgeven, als we tijd inruimen om mensen te bezoeken, inclusief nieuwe leden die 'door het goede woord van Gods [moeten worden] gevoed' (Moroni 6:4), of als we de zwakken ondersteunen, de handen opheffen die slap hangen, en de zwakke knieën sterken (zie LV 81:5).

Wij kunnen ons vlees en onze wil aan God onderwerpen als we 'ijverig voor een goede zaak werkzaam [...] zijn, en vele dingen uit eigen vrije wil [...] doen, en veel gerechtigheid tot stand [...] brengen' (LV 58:27). Ja, wij zouden 'gewillig [moeten zijn ons] aan alles te onderwerpen, wat de Here geschikt acht [ons] op te leggen' (Mosiah 3:19). En misschien kunnen we meer dan ooit onze wil in overeenstemming met die van de Vader brengen als we ons gezin bouwen op het fundament van het evangelie van Christus.

De aard van geluk begrijpen

Ons onderwerpen aan de wil van God is makkelijk als we de juiste waarde toekennen aan alles om ons heen, want dan begrijpen we de eeuwige aard van ons bestaan. Het verhaal gaat dat de Griekse filosoof Socrates eens bleef stilstaan om de vele prachtige koopwaren op de markt te bewonderen. Hij zei: 'Wat zijn er veel dingen die ik niet nodig heb!'

In onze haast om geluk te vinden, verlangen we vaak naar dingen die volkomen zinloos en zelfs destructief zijn. Maar in ons verlangen naar zelfbeheersing moeten we onze tijd steken in dingen die onmisbaar zijn voor het bereiken van ons doel.

Zij die de raad van de Vader opvolgen, worden gelukkig. Koning Benjamin heeft gezegd: 'Bovendien zou ik willen dat gij de gezegende en gelukkige toestand zoudt overdenken van hen, die de geboden Gods bewaren. Want ziet, zij worden in alles gezegend, zowel in het stoffelijke als in het geestelijke; en indien zij getrouw volharden tot het einde, worden zij in de hemel ontvangen, opdat zij daardoor met God in een staat van eeuwigdurende gelukzaligheid kunnen wonen' (Mosiah 2:41).

Alles in Gods koninkrijk, of in zijn kerk, is zo opgezet dat zelfs de zwakste heiligen Jezus Christus kunnen volgen. Wij kunnen echt ons vlees en onze wil aan Gods wil onderwerpen en de kracht krijgen om een zoon of dochter van Christus te worden (zie Mosiah 5:7).

Om een ware discipel van Christus te worden, moeten we de geïnspireerde boodschap van ouderling Neal A. Maxwell van het Quorum der Twaalf Apostelen in gedachten houden, namelijk dat het enige bezit dat wij hebben om onze Vader te geven, onze wil is.[1] Door de verzoening en verlossing die onze Heiland voor ons mogelijk heeft gemaakt, kunnen wij zelfs in onze zwakheid de weerstand van het vlees beetje bij beetje en regel op regel overwinnen, totdat wij worden zoals Hij. ■

NOOT

1. Zie 'In de wil des Vaders opgaan', *De Ster*, januari 1996, p. 20.

Een miljoen in Mexico

Nu de Mexicaanse leden afstevenen op een mijlpaal in de geschiedenis, beïnvloeden zij met hun geloof en hun voorbeeld steeds meer landgenoten.

DON L. SEARLE
Kerktijdschriften

In de loop van dit jaar — en misschien is het al gebeurd — wordt Mexico het eerste land na de Verenigde Staten waar de indrukwekkende mijlpaal wordt bereikt van een ledental van een miljoen.

Die mijlpaal geeft aan hoe de kerk in de afgelopen jaren in Mexico, Midden- en Zuid-Amerika is opgebloeid. De verkondiging van het evangelie in Mexico begon al meer dan honderd jaar geleden (zie 'Belangrijke gebeurtenissen voor de kerk in Mexico', p. 42), maar de snelle groei van de kerk daar begon in de jaren vijftig en zestig van de twintigste eeuw. Toen president Spencer W. Kimball in 1973 de twaalfde president van de kerk werd, waren er in de hele wereld iets meer dan 3,3 miljoen leden. Inmiddels hebben alleen al Mexico, Midden- en Zuid-Amerika samen meer leden.

Veel leden getuigen dat de groei de vervulling is van een profetie, of een antwoord op de gebeden van de rechtschapenen. Zij uiten hun grote dankbaarheid voor de zegeningen die deze groei met zich mee heeft gebracht. Een voorbeeld. Tientallen jaren lang moesten leden in Mexico naar de Verenigde Staten reizen om naar een tempel te gaan. Toen er in 1983 een tempel werd ingewijd in Mexico-Stad konden ze hun geluk niet op. Nu heeft Mexico twaalf tempels, twintig zendingsgebieden en 199 ringen.

De leden komen uit alle lagen van de bevolking, variërend van werkenden in het stedelijk conglomeraat van Mexico-Stad tot boeren en arbeiders uit afgelegen plattelandsgebieden. Wat hen bindt, is een getuigenis van Jezus Christus en een verlangen om op zijn aanwijzing anderen te dienen. Het is onmogelijk om in woorden of foto's de volledige rijkdom van het kerkelijk leven in Mexico weer te geven, maar de woorden en foto's die hier volgen, geven een beeld van het leven van enkele representatieve leden.

Grootouders en ouders die pionierswerk hebben gedaan in de kerk hebben een erfgoed nagelaten voor leden zoals Isaías Martínez uit de ring Chalco; zijn vrouw, María; hun zoon, Isaí; en hun dochter, Jatsiri.

De huwelijksvoltrekking die zij eigenlijk wilden

De Monterreytempel staat duidelijk zichtbaar op een heuvel langs een belangrijke snelweg. Het is onmogelijk om er voorbij te rijden zonder het majestueuze gebouw en het omliggende terrein op te merken. Toen Román en Norma Rodríguez voor het eerst langsreden, stonden er borden die open dagen aankondigden. Daar het gebouw hen zeer aansprak, parkeerden ze hun auto en gingen met hun kinderen naar binnen.

Vijftien jaar en drie kinderen nadat zij voor de wet waren getrouwd, waren ze plannen aan het maken voor het indrukwekkende kerkelijke huwelijk dat ze nooit hadden gehad. Maar bij hun bezoek aan de Monterreytempel voelden ze iets wat ze nog nooit eerder hadden gevoeld. Er

Net als het beeld van Moroni bovenop de Monterreytempel worden de leden steeds zichtbaarder in Mexico.

hing een sfeer van vrede en vreugde die Román niet kon verklaren. Norma voelde het ook. Ze waren het erover eens dat ze meer te weten moesten komen over de leringen van de kerk die deze tempel had gebouwd, dus lieten ze hun naam achter en een verzoek om een afspraak met de zendelingen.

'Ik herinner me dat we ons op dat andere kerkelijke huwelijk aan het voorbereiden waren', zegt zuster Rodriguez. 'Ik bleef me afvragen of we er wel goed aan deden. Ik bad de Heer om mij te helpen en ik denk dat mijn gebed verhoord werd toen we van het eeuwig huwelijk vernamen.'

Op 15 mei 2003, slechts één jaar en acht dagen na hun doop, keerden broeder en zuster Rodriguez, en hun dochter en twee zoons, terug naar het huis des Heren voor de huwelijksvoltrekking die zij eigenlijk wilden: de eeuwige verzegeling van hun gezin. Zij zijn lid van de wijk Santo Domingo in de ring San Nicolás, waar hij quorumpresident ouderlingen is, en zij huisbezoekleidster. Hun kinderen — Vanessa (14), Román (11) en Omar (9) — gaan graag naar het jeugdwerk, de jongevrouwen en andere activiteiten in de wijk.

Zowel broeder als zuster Rodriguez vertelt van geestelijke

DE DROOM VAN PRESIDENT KIMBALL

'Toen ik in 1946 in Mexico was (...) had ik een droom over uw vooruitgang en ontwikkeling. (...)

'In plaats van in loondienst voor anderen te werken, zag ik dat u verantwoordelijke posities verwierf. (...)

'Ik zag het volk van Lehi als technici en aannemers. (...)

'Ik zag veel zonen van u advocaat worden en bijdragen tot het oplossen van de problemen in de wereld. Ik zag uw volk als eigenaar van bedrijven en fabrieken. (...)

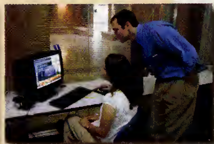
'Ik zag advocaten en artsen die voor de gezondheid van uw volk zorgden. Ik zag jonge Mexicaanse mannen en vrouwen grote docenten worden, en eigenaars van kranten met invloed op de public relations. Ik zag grote kunstenaars onder u. (...)

'Ik zag de kerk snel groeien, en ik zag haar georganiseerd worden in wijken en ringen. (...) Ik zag een tempel van God en verwacht die vol mannen, vrouwen en jongeren te zien. (...)

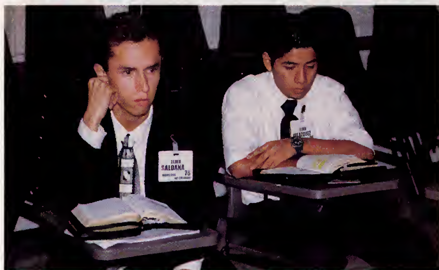
'Dat was mijn droom. Misschien is het een visioen. Misschien liet de Heer mij zien wat dit fijne volk zou bereiken.'

President Spencer W. Kimball, (1895–1985), verslag van de conferentie van het gebied Mexico-Stad, 1977, p. 31.

Links: Amalia Estrada Catero, Mexico-Stad; leden van de familie Noriega op hun boerderij bij Guadalajara; twee medewerkers van het arbeidsbureau van de kerk in Monterrey. Boven: leerlingen van de Benemérito School van de kerk in Mexico-Stad maken rolstoelen klaar om aan behoeftige mensen te geven. Boven: een les in het opleidingscentrum voor zendelingen te Mexico-Stad.

ervaringen die de wijsheid bevestigen van hun beslissing om lid te worden van de kerk. Voordien, zegt broeder Rodriguez, gingen zij helemaal op in de ditjes en datjes van het leven. Nu zien zij alles duidelijk in een geestelijk perspectief. 'Ik heb het gevoel dat ons leven nu echt goed voor elkaar begint te komen.'

Hoe het vroeger was

De pioniers van de kerk in Mexico komen uit verschillende delen van het land, maar hebben soortgelijke verhalen over ervaringen met isolatie, soms vervolging, langzame groei, en recentelijker — sinds de kerkleden in de Mexicaanse samenleving zichtbaarder zijn geworden — aanvaarding en respect.

Francisco en Estela Magdaleno uit de wijk Las Aguilas in de ring Guadalajara-Moctezuma hebben zich halverwege de jaren zestig in de vorige eeuw laten dopen. Zij wonen in een gebied waar de mensen een sterk traditionele kijk op godsdienst hebben. Aanvankelijk wilden omwonenden weinig met hen of hun geloof te doen hebben. De Magdaleno's bleven hun godsdienst naleven en probeerden hun best te doen om een goede band te onderhouden met de mensen om hen heen. Hun drie kinderen en zij hebben allen een zending vervuld in Mexico. En broeder en zuster Magdaleno maken het nu mee dat omwonenden zich tot hen wenden met vragen over het geloof.

Sixta María Martínez uit de wijk Aeropuerto in de ring Mérida-Centro was al 62 toen ze zich in 1974 liet dopen. Ze ontwikkelde al snel een voorliefde voor tempelwerk en ondernam enkele lange reizen vanuit het zuiden van Mexico naar Mesa (Arizona, VS) om daar naar de tempel te gaan. Ze vond het heerlijk om later een keer naar de tempel te gaan in Salt Lake City. In de loop der jaren heeft zuster Martínez tempelverordeningen verricht voor haar eigen familieleden van vijf generaties. Ze heeft een tempel zien verrijzen in Mérida, slechts enkele kilometers van haar verwijderd. Ze is 92, maar probeert er wekelijks naartoe te gaan. 'Het is mijn vreugde. Het is mijn leven', zegt ze.

Amalia Estrada Catero uit de wijk Narvarte in de ring México-Stad-Ermita is opgegroeid in de kerk. Haar grootouders waren al achterin de jaren tachtig van de negentiende eeuw lid geworden. Maar toen ze jong was, waren haar familie en zij de enige leden in hun dorp. Zuster Estrada kon pas volledig actief worden in de kerk toen ze in 1956, toen ze midden dertig was, naar Mexico-Stad verhuisde. Haar eerste tempelbezoek was in 1963 tijdens een reis naar Mesa. Nu gaat ze zo vaak mogelijk naar de nabijgelegen tempel in Mexico-Stad. Zuster Estrada, die een lerarenopleiding achter de rug heeft, heeft lesgegeven in de hulporganisaties van de kerk en is ook ZHV-presidente geweest. In haar jonge jaren in dat kleine dorpje stond ze onder druk om lid te worden van de staatskerk. Maar ook zij maakt het nu mee dat omwonenden bij haar komen met vragen over hoe zij een beter leven kunnen leiden. Een jonge man uit haar buurt bracht het als volgt onder woorden: 'Ik heb met de lerares gepraat.'

De ringen versterken

'Onlangs zei ik nog tegen mijn man hoe gezegend onze kinderen zijn', zegt María Hernández de Martínez uit de wijk Huitzilzingo in de ring Chalco. Als bekeerlinge is zij dankbaar voor haar verzegeling in de tempel en voor alle zegeningen die het evangelie met zich meebrengt voor haar gezin.

Isaías Martínez, haar man, zegt: 'Elke keer als ik naar de foto's van mijn grootouders kijk, word ik overspoeld door

een gevoel van dankbaarheid voor wat zij hebben gedaan als lid van de kerk.' Zij lieten zich dopen in de jaren veertig in de vorige eeuw. Zowel zijn grootvader als zijn vader was priesterschapsleider. Broeder Martínez, die op 25-jarige leeftijd al werd geroepen als bisschop, is momenteel werkzaam als ringadministrateur.

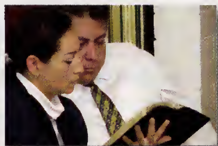
Broeder Martínez is elektrotechnicus en zijn vrouw heeft een onderwijskundige opleiding genoten. In zeker opzicht, zegt hij, zijn zij een voorbeeld van wat er gebeurd is met de leden, want hun ouders en grootouders hebben zich veel moeite getroost om hun kinderen en kleinkinderen van een opleiding te voorzien. Als gevolg daarvan zijn veel leden van de huidige generatie kerkleiders in Mexico een zichtbaar symbool in hun gemeenschap van individuele groei die tot stand komt door evangeliebeginselen te volgen.

Armando en Claudia Galíndez uit de wijk Estrella in de ring Mexico-Stad-Churubusco zijn daar voorbeelden van. Hij is advocaat en heeft een eigen zaak die werknemerstraining verzorgt voor bedrijven. Zuster Galíndez heeft een opleiding management voor het reiswezen gevolgd en werkt met haar man in zijn zaak. Broeder Galíndez heeft succes in Mexico, maar weerstaat de verleiding om verder naar het noorden nog welvarender te worden. Hoewel hij misschien wel een zaak zou kunnen vestigen in de Verenigde Staten, kiest hij ervoor om in Mexico te blijven zodat hij daar kan bijdragen aan de opbouw van de kerk. Hij zegt dat hij wil bijdragen aan de vervulling van president Kimballs droom van de rol die de leden in de Mexicaanse gemeenschap kunnen spelen (zie 'De droom van president Kimball', p. 36).

Zelfs vóór hun huwelijk stelden Armando en Claudia al evangelische doelen voor zichzelf en hun toekomstige gezin. Broeder Galíndez maakt bij de training die hij verzorgt gebruik van een aantal evangelische beginselen, waaronder: 'Het enige wat we hoeven te doen om van gewoon buitengewoon te worden, is te begrijpen wie wij zijn.'

Net als in andere delen van de wereld zijn er in Mexico leden van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen die weken of jaren na hun doop afdwalen, en sommigen keren nooit meer terug. Maar de priesterschapsleiders die de raad van president Gordon B. Hinckley hebben opgevolgd — om ervoor te zorgen dat ieder lid een vriend heeft, een taak in de kerk, en geestelijk gevoed wordt met het woord Gods — zegt dat die formule succes heeft aan velen die niet de zegeningen van volledige activiteit in de kerk genieten en hen terugbrengt. En sommige

Links: Carlos en Iliana Moreira en hun zoontje, Carlos, in Monterrey; het begin van een avondmaalsdienst in Guadalajara; leden in Mexico-Stad tijdens een zondagsschoolles. Boven: het gezin van Mario Martínez uit Monterrey.

leden keren uit zichzelf terug als een geestelijke influistering of een nieuw inzicht hen eraan herinnert hoeveel het evangelie te bieden heeft.

Yolanda Elsie Díaz de Vega uit de wijk Jardines in de ring Guadalajara-Reforma herinnert zich dat zij en haar man na hun doop in 1979 laat opbleven om samen het evangelie te bestuderen: 'Het leek wel of we hongerden naar de Schriften.' Maar toen ze zeven maanden lid van de kerk waren, vond ze dat ze onterechte kritiek kreeg van een ouder lid en wilde ze niet naar de volgende bijeenkomst. Vier jaar lang ging het echtpaar Vega niet naar de kerk, totdat bezorgdheid om de zegeningen voor hun gezin hen terugbracht.

De Vega's zijn nu alweer jarenlang actief en laten hun kinderen, hun wijk en hun buren delen in hun kracht. Broeder Vega zegt dat er grote zegeningen schuilen in het verbeteren van hun huwelijk en het dienen van hun naasten. Het evangelie heeft 'onze denkwijze en onze leefwijze veranderd'. Hun kinderen

Wortels in Mexico

Al halverwege de jaren zeventig in de negentiende eeuw stuurde president Brigham Young afgezanten naar Mexico om te zoeken naar plekken die gekoloniseerd konden worden, zowel om te dienen als toevluchtsoord in verband met vervolging in de Verenigde Staten, als om het evangelie naar Latijns-Amerika te brengen. De eerste kolonisten van de kerk arriveerden in 1885 en uiteindelijk werden er zeven kolonies gesticht op de oevers van de Casas Grandes in het noorden van de provincie Chihuahua, en twee op de oevers van de Bavispe in het noorden van Sonora.

Ondanks de ontberingen van het pionierswerk in de woestijn bloeiden de kolonies jarenlang in vrede. In 1895 werd de eerste Mexicaanse ring georganiseerd in Colonia Juárez. De Angelsaksische kolonisten werden tijdens de revolutie, die in 1910 begon, uit Mexico verdreven, maar sommigen keerden later terug om hun woning en grond op te eisen. De meeste kolonies zijn uiteindelijk verlaten, maar in Colonia Dublán en Colonia Juárez in het noorden van Chihuahua wonen nog steeds veel nakomelingen van de eerste kolonisten.

Veel namen van die Angelsaksische kolonisten zijn bekend in de kerkgeschiedenis: Bowman, Brown, Call, Eyring, Hatch, Ivins, Romney, Smith, Taylor, Turley en anderen. President Marion G. Romney (1897–1988), eerste raadgever in het Eerste Presidium, was daar geboren. Dat geldt ook voor Camilla en Henry Eyring, respectievelijk de vrouw van president Spencer W. Kimball en de vader van ouderling Henry B. Eyring van het Quorum der Twaalf Apostelen. Die eerste kolonisten

deden goed hun plicht in het zaaien van het evangeliezaad, en tegenwoordig zijn er in de plaatselijke units van de kerk meer leden van Mexicaanse dan van Angelsaksische afkomst.

In Colonia Juárez staat nu een van de Mexicaanse tempels van de kerk; de Colonia Juárez Chihuahuatempel, die in 1999 is ingewijd.

Boven: leden tijdens een gezellige avond van de wijk in Mérida. Rechts: de Méridatempel.

zijn opgegroeid in het evangelie en leven het na, en nu hebben de kleinkinderen dezelfde geestelijke kansen om actief in de kerk te zijn. 'Ik ben trots op onze kinderen, want we hebben ons nooit hoeven the schamen over ons lidmaatschap van de kerk', zegt zuster Vega. Hun vier kinderen zeggen daarop dat zij zo leven vanwege het voorbeeld van hun ouders.

Anderen in de zegeningen laten delen

Samuel Briones (11) uit de wijk Primavera in de ring Guadalajara-Moctezuma maakte zijn schooljuffrouw nieuwsgierig naar het evangelie door haar uit te nodigen voor de open dagen van de Guadalajaratempel. Na haar bezoek ontving ze de zendelingen. De karateleraar van Samuel en zijn broer José Julio (12) raakte geïnteresseerd in het evangelie door zijn omgang met de twee jongens. Hij heeft zich laten dopen en is nu werkzaam als ringsecretaris.

'Veel mensen zoeken naar de waarheid, maar weten niet waar die te vinden is', zegt de vader van de jongens, die ook José Julio heet. 'Het is makkelijk om mensen te vertellen wat wij geloven als wij, als leden, goed genoeg naar de Heilige Geest luisteren om te weten wat ze nodig hebben.' Zijn vrouw, Josefina, heef geleerd dat de zaadjes die wij zaaien soms tijd nodig hebben om te ontkiemen, maar dat ze dan snel groeien. Ze had een echtpaar dat er open voor leek te staan verteld wat ze geloofde, maar ze sloegen uitnodigingen om naar de kerk te gaan af omdat het niet in hun agenda paste. Toen ze uiteindelijk in staat waren om met haar mee te gaan, was ze verbaasd hoe snel en makkelijk ze het evangelie aannamen.

Volgens Mauro Gil uit Mérida, die van 1999 tot en met 2002 president was van het zendingsgebied Mexico-Torreón, is het voorbeeld van de leden waarschijnlijk de grootste reden dat de zendelingen goed ontvangen worden. Over de invloed die voorbeeldige leden hebben, zegt hij: 'Ik denk dat het evangelie van Mexico een beter land maakt.' Hij heeft de leden op het schiereiland Yucatán in de afgelopen twintig jaar niet alleen geestelijk maar ook materieel vooruitgang zien maken door hun gehoorzaamheid aan de evangeliebeginselen zoals de wet van tiende.

Volgens hem zijn de tempels in Mexico slechts een van de zichtbare symbolen van het ontluiken en groeien van de leden. 'Ze zullen ook andere mensen tot zegen zijn. Ze zullen onze kinderen tot zegen zijn.'

Het effect van de tempel

Leden die zich de tijd herinneren dat men een week naar de tempel in Mesa (Arizona) ging, zijn blij dat ze nu tempels hebben die vanuit alle delen van het land binnen één dag reizen te bereiken zijn. Op een doorsneezaterdag staan er op de parkeerplaatsen van de tempels in Mexico meerdere bussen die leden uit de veraf gelegen gebieden naar de tempel gebracht hebben.

Sommigen zijn blij dat ze gewoon kunnen helpen met het schoonmaken van het huis des Heren. In Guadalajara neemt Alfredo Gómez, tweede raadgever in het tempelpresidium, afscheid van een lid dat weggaat nadat hij geholpen heeft met het schoonmaken van de tempel. President Gómez vraagt de man of hij moe is. Ja, zegt de man, maar het is een goede soort vermoeidheid, en hij gaat gesterkt naar huis.

'De tempel is voor de leden hier van onschatbare waarde', zegt president Gómez. Sommige leden die verder weg wonen, slaan zelfs een tijdje maaltijden over om de reis te kunnen betalen. 'De leden weten dat het *hun* tempel is. Ze hebben het hun eigen tempel gemaakt door hier verordeningen te komen verrichten, of zelfs door te komen schoonmaken.'

De plaatselijke leiders moedigen hen in dit werk aan en steunen hen, legt hij uit. 'Als ik het zo mag uitdrukken: het plan van president Hinckley was om de tempel naar de leden te brengen, en dan de leden naar de tempel te brengen.'

Overal in Mexico zijn de leden enthousiast over tempelwerk en de zegeningen die daaruit voortvloeien. Van Matamoros en Ciudad Victoria tot Mazatlán en Guaymas, van Puebla en Campeche tot Acapulco, zijn er leden die zich verheugen in de zegeningen die ze krijgen door tempels die nu op acceptabele afstand van hun woonplaats liggen.

In Monterrey was er veel tegenstand tegen de bouw

Belangrijke gebeurtenissen voor de kerk in Mexico

In 1938 wordt het kerkgebouw in San Pedro Mártir ingewijd.

Juli 1847: pioniers van de kerk, onder leiding van president Brigham Young, arriveren in de Salt Lake Valley, die dan nog Mexicaans grondgebied is.

1874: president Brigham Young roept Daniel W. Jones om het Boek van Mormon in het Spaans te vertalen, maar broeder Jones beheerst de taal niet. Melitón G. Trejo, een Spanjaard, komt naar Salt Lake City. Met zijn hulp worden selecties uit het Boek van Mormon gepubliceerd.

6 januari 1875: de eerste zendelingen van de kerk komen Mexico binnen.

1876: een tweede golf van zendingswerk begint in de deelstaat Sonora. De eerste mensen laten zich dopen.

15 november 1879: de eerste zendelingen van de kerk arriveren in de hoofdstad: de ouderlingen Moses Thatcher van het Quorum der Twaalf Apostelen, Melitón G. Trejo en James Z. Stewart.

November 1879: de eerste Mexicaanse gemeente wordt georganiseerd, met Plotino Rhodakanaty als gemeentepresident.

25 januari 1880: Mexico wordt voor het eerst toegewijd aan het zendingswerk, door ouderling Thatcher, die dat in een hotelkamer te Mexico-Stad doet.

6 april 1881: ouderling Thatcher wijdt in Popocatépetl Mexico nogmaals toe aan de verkondiging van het evangelie en de vestiging van nederzettingen. Acht anderen vergezellen hem op de hellingen van de vulkaan voor de eerste conferentie van de kerk in Mexico.

1885: de eerste poging van Angelsaksische kerkleden om kolonies te stichten in Mexico. Uiteindelijk komen er zeven kolonies in Chihuahua en twee in Sonora.

1886: Melitón G. Trejo en James Z. Stewart voltooien de Spaanse vertaling van het hele Boek van Mormon. De vertaling wordt gepubliceerd.

Midden 1889: al het zendingswerk in Mexico wordt tijdelijk beëindigd vanwege vervolging van de kerk in Utah (VS).

9 december 1895: de ring Juárez wordt georganiseerd in de kerkkolonies te Chihuahua, met Anthony W. Ivins (later lid van het Quorum der Twaalf Apostelen) als president.

8 juni 1901: de Mexicaanse Zending wordt heropend.

September 1907: Rey Lucero Pratt (later lid van de Zeventig) wordt geroepen om de Mexicaanse Zending te presideren. Hij vervult die functie gedurende 24 jaar. Tussen 1901 en 1910 wordt de Mexicaanse Zending uitgebreid met de staten Mexico, Hidalgo, Morelos en het Federale District.

29 augustus 1913: de Mexicaanse revolutie, die in 1910 begonnen was, dwingt president Pratt en zijn zendelingen ertoe de zending te sluiten en het land te verlaten. De revolutie veroorzaakt hevig lijden onder de leden. Sommigen worden gedood: Rafael Monroy en Vicente Morales worden in 1915 geëxecuteerd en worden bekend als martelaars wegens hun geloof. De oorlog veroorzaakt een uittocht van leden uit de kolonies.

1922: er gaan weer zendelingen uit de Verenigde Staten naar Mexico.

1937: de Mexicaanse Zending geeft voor het eerst een tijdschrift uit: *In Yaotlapiyoui*, de voorloper van de *Liahona*.

1960: de kerk begint scholen te bouwen in Mexico een school. In 1964 vestigt de kerk Benemérito de las Américas, een middelbare school in Mexico-Stad. Deze school staat bekend om de kwaliteit van de leerlingen.

3 december 1961: de eerste ring van leden die grotendeels van Mexicaanse afkomst zijn, wordt georganiseerd in Mexico-Stad. Het is de eerste Spaanstalige ring van de kerk.

1967: de ring Mexico-Stad wordt gesplitst. De nieuwe ring heet Mexico-Stad-Noord en krijgt Agricol Lozano Herrera als president — de eerste Mexicaanse ring-president van Mexicaanse komaf.

1972: het ledental in Mexico bereikt de honderdduizend.

2 december 1983: de tempel en het bezoekerscentrum in Mexico-Stad worden ingewijd.

25 juli 1989: Met de oprichting van de ring Tecalco wordt Mexico het eerste land na de Verenigde Staten dat honderd ringen heeft. Het ledental in Mexico wordt geschat op ruim een half miljoen.

11 december 1994: president Howard W. Hunter organiseert bij een bezoek aan Mexico de tweeduizendste ring van de kerk: de ring México-Stad-Contreras.

2004: Mexico heeft twee bestuurlijke gebieden, twaalf tempels, twintig zendingsgebieden, en bijna tweehonderd ringen, en bereikt een ledental van een miljoen.

Met dank aan El Museo de Historia del Mormonismo en México, A. C.

LINKS: HISTORISCHE FOTO MET DANK AAN EL MUSEO DE HISTORIA DEL MORMONISMO EN MÉXICO, A. C.

van de tempel. En toch zijn er leden die kunnen getuigen dat zij de tempel in dromen zagen en wisten dat hij er zou komen, zegt tempelpresident Eran A. Call, die van 1997 tot en met 2000 lid van de Zeventig was. Ook hier hebben de leden het over *onze* tempel. Er werken geen tempelzendelingen, zegt president Call — alle tempelwerkers zijn plaatselijke leden. Veel leden in het tempeldistrict hebben de geest van het werk te pakken. Niet zo lang geleden kwam er een groep leden uit de ring met drieduizend namen van overledenen voor wie zij tempelverordeningen wilden verrichten.

Hoop op de eeuwigheid

Het eerste kerkgebouw dat de kerk in Mérida neerzette, was van grote sentimentele waarde voor de leden die bijdroegen aan de bouw door, zoals het beleid destijds was, eraan mee te betalen, herinnert Saidy Castillo de Gaona uit de wijk Zacil-Ha 1 in de ring Mérida zich. 'De leden betaalden hun helft met werken — gewoon keihard werken', zegt ze. De jonge Saidy leerde tijdens de bouw hoe ze de baksteenmachine moest bedienen. En daar leerde ze haar huidige man, Noé, kennen — die daar toen bouwzendeling was en bij de bouw hielp.

'Ik had het er erg moeilijk mee toen ze dat gebouw

Boven: Manuel García uit Guadalajara (met een programmaboekje van een ringconferentie in 1968); Carlitos, Carlos en Aracelly Burgos uit Mérida. Rechts: de gezusters María Teresa Solís de Hercila en María Anastacia Solís uit Mérida.

sloopten. Maar het voornaamste was dat ze iets hebben gebouwd dat veel meer waarde heeft.' De Méridatempel staat nu op die plek.

Als tiener zag Saidy zich in een droom in een tempel in Mérida. 'Ik wist dat er een tempel zou komen. Ik vroeg de Heer mij lang genoeg te laten leven om hem te zien.'

Ze is meer dan 35 jaar geleden getrouwd. Kort na de inwijding van de tempel in Mexico-Stad hebben ze zich daar aan elkaar laten verzegelen. Door de jaren heen hebben zij de kerk trouw gesteund in een grote verscheidenheid aan roepingen in de priesterschap en hulporganisaties. Toen in 2000 de Méridatempel werd ingewijd, was het echtpaar Gaona ook bereid om zich daar dienstbaar te maken: ze waren de eerste twee leden die als tempelwerker werden aangesteld.

Op de dag dat hij eind 2002 plotseling overleed, was hij aan het werk in de tempel. Saidy zegt dat ze alleen door haar kennis van de eeuwige aard van het huwelijk in staat is om te gaan met het wegvallen van haar levensgezel. 'Ik denk dat ik zonder het evangelie dood had gewild. Door de kennis die ik van het evangelie heb, krijg ik de kracht om verder te gaan. Het evangelie betekent alles voor me. En dat gold ook voor mijn man.'

Ze verwerkt het verdriet van haar verlies door weer volop in het evangelie te dienen. Naast haar werk in de tempel heeft ze troost gevonden in de tijd die ze aan haar vijf kinderen, haar kleinkinderen en haar andere kerkroepingen besteedt. 'Als ik werk, ben ik het gelukkigst', zegt ze.

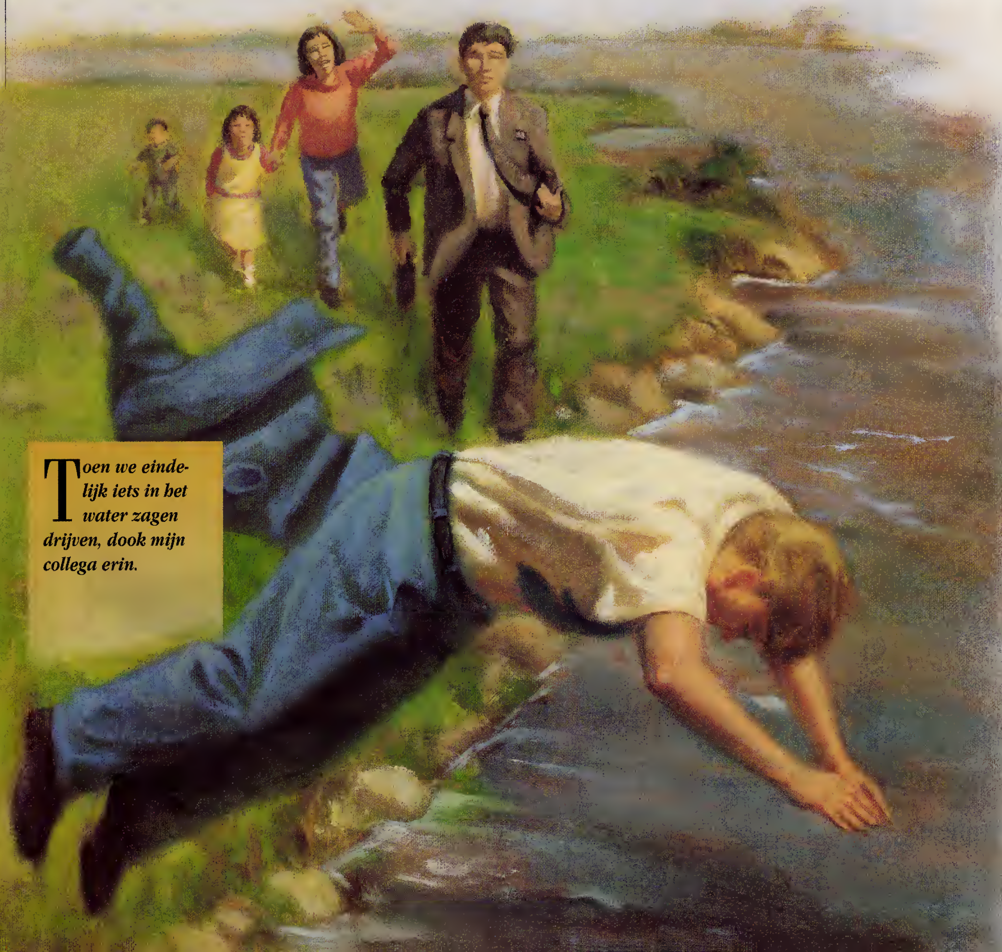
En dat zou wel eens voor alle leden in Mexico kunnen gelden. Zij die het gelukkigst blijken te zijn, zijn zij die zich inzetten voor andere mensen en voor de verbreiding van het evangelie. Zij dragen, misschien zonder er bij na te denken, dagelijks bij tot de vervulling van de droom die president Kimball had van een groeiend ledental in Mexico. ■

Mijn kind verdrinkt!

Hirofumi Nakatsuka

Onze zondagsschoolleerkracht vroeg eens of er teruggekeerde zendelingen in de klas waren die wilden vertellen over ontberingen die ze op zending hadden doorstaan. Ik had op zending geen bijzondere ontberingen doorstaan, maar besloot om het volgende verhaal te vertellen over een van mijn senior collega's, een hard werkende zoneleider.

Mijn collega had zijn schoenen versleten, en omdat we zo veel over straat liepen om daar mensen aan te spreken, had hij verscheidene blaren op zijn voet. Op een dag gingen we eerder voor de lunch terug om zijn schoenen te verwisselen. Toen we die dag na de lunch weer op pad gingen, verwachtte ik dat we naar een nabijgelegen buurt zouden lopen vanwege

Toen we eindelijk iets in het water zagen drijven, dook mijn collega erin.

zijn blaren. Maar in plaats daarvan had mijn collega het gevoel dat we in een veraf gelegen buurt langs de deuren moesten gaan.

Toen we langs de oever van een rivier liepen, renden een vrouw en enkele kinderen op ons af. De vrouw schreeuwde: 'Help me alstublieft! Mijn kind verdrinkt!' Het was in de rivier gevallen en ze konden het niet vinden in het modderige water. We keken enkele minuten naar de rivier en zagen eindelijk iets in het water drijven. Mijn collega dook het vieze water in en het lukte hem om het kind te grijpen en uit het water te trekken. De lippen van het kind waren hun kleur kwijt; het ademde niet en leek dood.

Onze pogingen om het te reanimeren hadden geen resultaat. Toen eindelijk de ziekenauto arriveerde en de broeders het probeerden te reanimeren, spuugde het kind eindelijk wat water uit en begon het weer te ademen. Tegen die tijd stonden er veel mensen om ons heen, en toen ze het kind zagen ademen, werden ze tot tranen toe bewogen.

Die ervaring was een grote les voor mij. De Heer leerde mij dat zendelingen voor de geest van de mensen hetzelfde doen als mijn collega in lichamelijk opzicht voor deze jongen had gedaan. Het was onze roeping om mensen geestelijk te redden.

Toen ik in de zondagsschoolles klaar was met het vertellen van dat verhaal, vroeg een lid dat onlangs van zending was teruggekeerd mij waar ik op zending was geweest.

'In het zendingsgebied Sapporo', antwoordde ik.

'Was de redding van dat kind in Asahikawa', vroeg hij.

'Ja', zei ik.

Toen zei hij: 'Mijn collega heeft het kind uit uw verhaal gedoopt. Een week na zijn doop werd ik overgeplaatst naar Asahikawa en maakte ik kennis met hem. Hij vertelde dat een zendeling hem van de verdrinkingsdood in een rivier had gered.'

De Heer leidt ons op wonderbaarlijke wijze. Het was geen toeval dat mijn collega zich geïnspireerd voelde om die middag in een veraf gelegen buurt te werken ondanks het feit dat hij moeilijk liep, en ook niet dat wij precies op het juiste moment langs de rivier lopen.

Nu wil de jongeman die toen gered werd ook op zending, net als degene die hem gered had. Ik dacht dat ik mijn zending veertien jaar geleden had afgerond, maar als deze jongeman op zending gaat, krijgt mijn zending in zekere zin een vervolg. ■

Hirofumi Nakatsuka is lid van de wijk Yonago Ward in de ring Okayama (Japan).

Identieke tafels

Son Quang Le, verteld aan Beth Ellis Le

Toen we drie dagen na de inname van Saigon uit Vietnam gevlucht waren, woonden vijf leden van mijn grote familie en ik in een kleine stacaravan in Provo (Utah). We mochten op onze vlucht maar één kleine tas meenemen, en als vluchtelingen waren we nog maar net Engels aan het leren. Sommige van mijn zussen waren in Vietnam lid van de kerk geworden, en ik was zelf een recente bekeerling. Nu voorzagen de wijkleden in veel van onze behoeften, en een hechte gemeenschap legde zijn middelen bij elkaar om het leven voor ons, nieuwkomers, makkelijker te maken.

Als lid van het priestersquorum was ik als huisonderwijscollega toegewezen aan broeder Johnson, die met zijn grote gezin dichtbij woonde. Op een dag merkte broeder Johnson dat ons gezin geen keukentafel had. De volgende dag verscheen hij met een vreemd uitziende maar volkomen bruikbare tafel die prima tegen de muur tegenover het aanrecht in de keuken paste. Ik vond hem er vreemd uitzien omdat twee tafelpoten bij het tafelblad pasten, en twee niet. Bovendien staken er uit een rand van het versleten tafelblad enkele kleine houten pennetjes uit.

Al gauw gebruikten we deze unieke tafel om ons dagelijks voedsel op te bereiden en aten we er tussendoortjes aan. Onze gezamenlijke maaltijden aten we nog steeds op de grond — met voedsel, schalen en eetstokjes uitgespreid op een kleed, zoals dat in Vietnam gaat.

Op een avond kwam ik bij broeder Johnson binnen om te wachten tot hij met me mee op huisonderwijs zou gaan. In de keuken zag ik tot mijn verbazing een tafel staan die vrijwel identiek was aan de tafel die hij mijn familie had gegeven. Het enige verschil was dat waar onze tafel pennetjes had, de tafel van de Johnsons gaten had! Toen besefte ik dat deze liefdadige man, toen hij onze behoefte zag, zijn eigen keukentafel uit elkaar had gehaald en voor elke helft twee nieuwe poten had gemaakt.

Het was duidelijk dat de familie Johnson niet rond dit kleine meubelstuk paste — ze pasten er waarschijnlijk al niet zo makkelijk omheen toen

ILLUSTRATIE ROBERT A. MCKAY

hij nog compleet was. Ik denk me graag in dat de familie Johnson leerde om de gezamenlijke maaltijden op de grond te eten, net als wij, precies zoals het in Vietnam gaat.

Gedurende de rest van mijn leven is dit in mijn herinnering een goed voorbeeld van écht geven gebleven. ■

Son Quang Le en Beth Ellis Le zijn lid van de wijk Park Glen in de ring Hurst (Texas).

Zij was mijn antwoord

Dori Wright

Jaren geleden belde mijn vriendin mij op een bewolkte dag op en vroeg of ik met haar naar de Jordan Rivertempel (Utah) ging. Ik was er niet zo zeker van dat ik wel weg wilde, daar wereldse zaken die dag zwaar op mij drukten. Ik had nauwelijks een gevoel van eigenwaarde, en ik voelde me onder andere overbodig in mijn wijk.

Maar na wat aarzeling nam ik de uitnodiging van mijn vriendin aan, met een gebed in mijn hart dat als ik het werk van de Heer zou doen, Hij me zou helpen om gemoedsrust en een antwoord op mijn gebeden te vinden.

In de tempel genoot ik van de dienst, maar ik had niet het gevoel dat ik een concreet antwoord kreeg op mijn smeekbede om hulp. Toen ik me had klaargemaakt om de tempel te verlaten en ik op mijn vriendin stond te wachten, reed een vrouw in een rolstoel tegen me aan. Toen ik me bukte om over de pijnlijke plek op mijn been te wrijven, hoorde ik haar met lieve stem zeggen: 'O, het spijt me zeer. Vergeef mij alstublieft.' Ze raakte zachtjes mijn hoofd aan. 'Gaat het, lieve zuster?'

Ik keek op naar een gezicht dat zuivere liefde uitstraalde. Toen keek ze me in de ogen, kneep even in mijn hand, en zei: 'Deze kerk heeft u nodig, en zoveel mensen hebben uw liefde nodig. Als u andere mensen de hand reikt, doen zij dat ook voor u. U bent nodig in het koninkrijk van de Heer, en er zijn mensen die u liefhebben.'

Ik kreeg tranen in mijn ogen en huilde minutenlang terwijl zij mijn hoofd tegen zich aan hield. Toen ik mezelf weer meester was, veegde ik de vreugdetranen weg en zei: 'U hebt mijn gebed verhoord.'

Toen besefte ik dat ik dat zei tegen Camilla Eyring Kimball, wier man, president Spencer W. Kimball (1895–1985) eens heeft gezegd: 'God ziet ons en waakt over ons. Maar hij voorziet meestal in onze behoeften door middel van iemand anders.' ('The Abundant Life', *Ensign,* juli 1978, p. 4.)

Toen vond ik de kracht om opgewekt naar huis te gaan en van die dag af liefde te geven. Ik zal nooit vergeten hoe ik die heerlijke dag in het huis des Heren onverwacht gemoedsrust kreeg, en een antwoord op mijn gebed. ■

Dori Wright is lid van de wijk Lakeview in de ring Tooele-Oost (Utah).

Ze keek me in de ogen, kneep even in mijn hand, en zei: 'Deze kerk heeft u nodig.'

Wist je?

De tijd van de pioniers

Van 22 tot en met 24 juli 1847 kwamen de eerste pioniers van de kerk in de Salt Lake Valley aan, op zoek naar een land waar ze vrij zouden zijn van vervolging en waar ze God konden aanbidden. Die pioniers bouwden de kerk in het westen van Amerika op, en sindsdien is het evangelie verbreid onder vele volken op aarde. Hier volgen enkele manieren waarop jij deze maand de opofferingen van de pioniers kunt herdenken en meer over ze te weten kunt komen:

- Als je voorouders hebt die pioniers waren, lees dan hun dagboek of geschiedenis. Wij kunnen in deze tijd veel lessen leren uit hun leven.
- Zoek uit welke leden de eersten in jouw land of jouw familie waren die zich lieten dopen. Zij zijn ook pioniers.
- Leer een lied over de pioniers of de herstelling uit je hoofd.
- Bedenk hoe je meer zelf kunt doen. Je kunt zelf een tuin aanleggen, leren naaien, of eerste hulp leren.
- Bied met je hele groep jongeren, als onderdeel van een Plicht-jegens-Godproject of een Persoonlijke-vooruitgangproject, aan om te helpen met het schoonmaken van een plek die belangrijk is in de plaatselijke geschiedenis.
- Begin vandaag een dagboek, zodat je nageslacht meer te weten kan komen over jouw leven en je geloof in God.

Tip voor leidinggevenden

Als raadgever of raadgeefster in een klas- of quorumpresidium kun je veel doen om je president, JM- of JV-leid(st)ers en priesterschapsleiders te steunen. Zoek naar manieren om hun lasten te verlichten, onder meer door opdrachten aan te nemen of gewoon op tijd te komen voor al je bijeenkomsten.

Toen de Israëlieten door Amalek en zijn volk werden aangevallen, was Israël alleen aan de winnende hand zolang Mozes zijn handen omhooghield. Maar Mozes werd moe. Hij liet zijn handen zakken, en Amalek begon de strijd te winnen.

'[Zij] namen [...] een steen, legden die onder hem neer, zodat hij daarop kon gaan zitten; en Äaron en Chur ondersteunden zijn handen, de een aan de ene en de ander aan de andere zijde, zodat zijn handen onbeweeglijk bleven tot zonsondergang' (Exodus 17:12).

De Israëlieten waren in staat om de slag te winnen door de macht van de Heer, omdat de raadgevers van Mozes hem ondersteunden. Als raadgever of raadgeefster kun jij hun goede voorbeeld volgen.

ACHTERGRONDFOTO MARTY MAYO; ANONIEM, *AÄRON EN CHUR ONDERSTEUNEN DE ARMEN VAN MOZES*, VALOY A. EATON, *IN EMIGRATION CANYON — 24 JULI 1847*

De Schriften en de *Liahona* voorzien in geestelijke behoeften

Ik ben 19 jaar en heb me vier jaar geleden laten dopen. Ik ben dankbaar dat ik lid van deze ware kerk ben. Ik heb zoveel zegeningen gekregen door in de Schriften en de tijdschriften van de kerk te lezen. Ik ben erg dankbaar dat ik de *Liahona* kan lezen. Mijn getuigenis is erdoor gesterkt en ik kom meer te weten over de kerk in verschillende delen van de wereld. Ik houd van mijn Schriften en de *Liahona* want zij voorzien in mijn geestelijke behoeften.

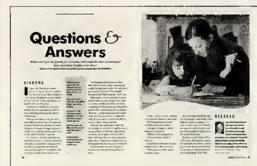
Emelyn M. Quinit
Wijk Rosario
Ring Agoo (Filipijnen)

De *Liahona* brengt troost en vreugde

De *Liahona* brengt troost en vreugde aan hen die erin lezen en de inhoud overpeinzen. In het dagelijks leven worden we vaak geconfronteerd met moeilijkheden, maar God vertelt ons door onze profeet en onze andere kerkleiders wat we moeten weten.

Ik was erg blij met de *Liahona* van maart 2003. Ik heb veel steun gehad aan de boodschappen in die uitgave. Als we ons aan die beginselen houden en ze in praktijk brengen, dan kunnen we ons leven beteren en rijke zegeningen ontvangen.

Saskia Carra Pierre-Louis
Wijk Centrale
Ring Port-au-Prince (Haïti)

Questions & Answers

Goed en nuttig

Ik ben altijd blij als de *Liahona* komt, want er staan goede en nuttige beginselen in. Ik lees vooral graag Vraag en antwoord, de Boodschap van het Eerste Presidium, en Nieuws van de kerk. Ik ben erg dankbaar dat de kerk hersteld is en dat ik er lid van ben.

Geruza Silva dos Santos
Wijk Expedicionários
Ring Fortaleza-Montese (Brazilië)

Besloten om op zending te gaan

Toen ik de omslag van de *Liahona* van oktober 2001 zag, besloot ik op zending te gaan. Dat was de uitgave die over zendingswerk ging. Bij mijn geestelijke en lichamelijke voorbereiding vond ik in de *Liahona* alles wat ik over een zending moest weten.

Ik lees het tijdschrift graag van voor tot achter, vooral Ervaringen van heiligen der laatste dagen. Door die ervaringen wordt mijn getuigenis gesterkt.

Ouderling David Ávalos Banda
Zendingsgebied Veracruz (Mexico)

Oproep kunst van kinderen

De *Liahona* wil graag kunst van kinderen die de profeet Joseph Smith en de gebeurtenissen in zijn leven voorstelt. Ben je tussen de drie en de twaalf jaar, en wil je iets bijdragen, stuur je kunstwerk dan naar Children's Art, *Liahona,* Room 2420, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3220, USA; of e-mail het naar **cur-liahona-imag@ldschurch.org.** Vermeld alsjeblieft je volledige naam, leeftijd, adres, wijk en ring (of gemeente en district), en een korte beschrijving van je kunstwerk.

KUNSTWERKEN SAMI SAN JUAN RAMBAO (8) EN ADRIAN C. VEGA FRANCO (8)

David Koch, *Oversteek van de Sweetwater*

In 1856 schreef J. D. T. McAllister een vrolijk deuntje voor de handkarpioniers: 'Trek en duw, geen moeite wordt geschuwd. Wij trekken verder tot in het beloofde oord' (Kinderliedjes, *p. 136). Hier zijn pioniers afgebeeld die de rivier de Sweetwater oversteken.*

Vooromslag: een jeugdwerkkind in Guadalajara (Mexico), neemt deel aan een activiteit over het gebed. Linksboven: De familie van José Ramos uit Guadalajara. Rechtsboven: het historische kerkgebouw van San Pedro Mártir in Mexico-Stad. Boven: het bezoekerscentrum (voorgrond) en de Mexico-Stad D.F.-tempel (Mexico). Rechts: de nieuwe kerk in Madero, in de ring Mérida (Mexico). Zie 'Een miljoen in Mexico', p. 34.

DUTCH
4 02249 87120 3